

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
NATIONAL THEATRE

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ
SEVEN AGAINST THEBES

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ
OEDIPOUS REX

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ
ECCLESIAZOUSAE

ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΕΡΙΔΑΥΡΙΑ 1987

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, Αντιπρόεδρος
ΝΙΚΟΣ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γενικός Γραμματέας
ΚΩΣΤΑΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΔΑΡΗΣ,
ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ, ΘΑΝΟΣ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΣ,
ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ, ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΡΑΤΣΙΔΗΣ, μέλη

ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΛΙΤΟΠΟΥΛΟΣ, Διευθυντής Εθνικού Θεάτρου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΤΕΡ, Πρόεδρος
ΤΩΝΗΣ ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΣ, Αντιπρόεδρος
ΝΙΚΟΣ ΑΡΜΑΟΣ, ΔΕΣΠΩ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΟΥ,
ΤΑΣΟΣ ΥΦΑΝΤΗΣ, ΛΑΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ,
ΙΑΚΩΒΟΣ ΨΑΡΡΑΣ, Μέλη

ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΣΑΧΙΝΗΣ, Νομικός Σύμβουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ, Διευθυντής Προσωπικού
ΤΑΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ, Διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΕΡΓΙΝΗ, Προϊσταμένη Γραμματείας

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΔΗΣ, Διευθυντής Σκηνης
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Υπεύθυνος Τεχνικών Υπηρεσιών

NATIONAL THEATRE

BOARD OF DIRECTORS

PANAYOTIS MARKOPOULOS, President
ANDREAS FILIPPIDIS, Vice President
NIKOS ZAKOPOULOS, Secretary General
KOSTAS ASIMAKOPOULOS, SPYROS KARDARIS,
VASILIS KOLOVOS, THANOS MIKROUTSIKOS,
FOTINI SAKELLARIDOU, SAVVAS HARATSIDIS, Members

KOSTAS POLITOPOULOS, Director of the National Theatre

CENTRAL ART COMMITTEE

YIORGOS KARTER, President
TONIS TSIRBINOS, Vice President
NIKOS ARMAOS, DESPO DIAMANTIDOU,
TASOS IFANTIS, LALOYLA CHRYSIKOPOULOU,
IAKOVOS PSARRAS, Members

YIORGOS I. SAHINIS, Legal Adviser

ADMINISTRATIVE DEPARTMENS

YIORGOS ORFANOUDAKIS Executive Director
TASOS ROUSSOS, Director of Financial Department
YOULIA KOUNTOURI, Secretariat Supervisor

YIORGOS POLITIDIS, Stage Manager

ANDREAS SARANTOPOULOS, Responsible of Technical Department

ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ 1987
ΕΡΙΔΑΥΡΙΑ

Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ (σελ. 23)
Aeschylus SEVEN AGAINST THEBES (page 23)

Παρασκευή 26, Σάββατο 27 Ιουνίου
Friday 26, Saturday 27 of June

Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ (σελ. 35)
Aristophanes ECCLESIAZUSAE (page 35)

Παρασκευή 3, Σάββατο 4 Ιουλίου
Friday 3, Saturday 4 of July

Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ (σελ. 48)
Sophocles OEDIPUS REX (page 48)

Παρασκευή 10, Σάββατο 11 Ιουλίου
Friday 10, Saturday 11 of July

Το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου είναι το καλύτερα σωζόμενο από όλα τα θέατρα της αρχαίας Ελλάδας, το πιο ωραίο και αρμονικό και το μόνο που παρουσιάζει κυκλική ορχήστρα. Γνωρίζουμε ότι αυτό ήταν το σχήμα των παλαιότερων θεάτρων και ότι η παράσταση δινόταν στην ορχήστρα. Λίθινο, έχει οικοδομηθεί στη δυτική πλαγιά του Κυνορτίου και μπορεί να περιλάβει άνω των 14.000 θεατές. Το σχεδίασε, στα μέσα του 4ου π.Χ. αιώνα, ο Αργαίος αρχιτέκτονας και γλύπτης Πολύκλειτος. Η ορχήστρα είναι κυκλική, διαμέτρου 20,30 μ. Στο κέντρο της ένας περιφερικός λίθος δείχνει το μέρος όπου βρισκόταν βωμός, η θυμέλη. Το κοίλο του θεάτρου, το μέρος δηλαδή το προορισμένο για τους θεατές, αποτελείται από πενήντα σειρές, εδωλίων και χωρίζεται από οριζόντιο διάζωμα σε δύο ζώνες. Το κάτω έχει δώδεκα κερκίδες, το επάνω είκοσιδύο. Τα καθίσματα του κάτω διαμερίσματος είναι 10 εκατοστά χαμηλότερα από του επάνω. Επομένως κάτω έβαζαν προσκεφάλαια (πρώτη θέση), ενώ συγχρόνως το επάνω κοίλο έπαιρνε περισσότερο απότομη κλίση, πράγμα που είναι πιθανότατα ένα από τα μυστικά της θαυμάσιας ακουστικής του θεάτρου. Απέναντι στο κέντρο του κοίλου και σε μικρή απόσταση από την ορχήστρα, σώζεται η βάση του προσκηνίου, που το αποτελούσαν ιωνικά ημικίονια και θριγκός του ίδιου ρυθμού. Η στέγη του προσκηνίου ήταν το «λογείον», όπου έπαιζαν συνήθως οι ηθοποιοί και πίσω από το λογείο υπωνόταν διώροφο οικοδόμημα, η κυρίως σκηνή. Αυτά όμως τα πρόσθεσαν αργότερα και δεν ανήκουν στο αρχικό σχέδιο του Πολύκλειτου.

The ancient theatre of Epidaurus the best preserved of all the theatres of ancient Greece, is also the most beautiful and harmonious and the only one having a circular orchestra. We know that ancient theatres were of this particular shape, and that the performances took place in the orchestra. The theatre of Epidaurus was designed by the Argive architect and sculptor Polyclitus about the middle of the 4th century B.C. It is built of stone on the western slope of Mt. Kynortion and can comfortably accommodate 14.000 spectators. The circular orchestra has a diameter of 20,30 metres, and at its centre stands a round stone to show where the altar, the "Thymele", was placed. The concave part of the theatre is reserved for the spectators. It consists of fifty - five tiers of seats, divided horizontally into two concentric

zones by a gangway, the lower zone comprising 34 tiers, the upper 21. The lower zone is divided into twelve wedge - shaped sectors, while the upper zone is divided vertically into twenty - two. The seats of the lower zone are 10 cms. lower than those of the upper zone, suggesting that the lower seats had cushions, and were the best seats. The upper zone thus had a greater inclination, this perhaps accounting for the exceptional acoustic properties of the theatre. Opposite the centre of the concavity, and at a short distance from the orchestra, the base of the front stage, which consisted, of Ionic half - pillars and friezes, has remained intact. The roof of the front stage, where the actors usually performed, was called the «λογείον» and behind this was a twostorey building, the main stage. This was not included in the original plan of Polyclitus, but was added later.

Αρχαίο ελληνικό θέατρο

Οι ρίζες του αρχαίου ελληνικού θεάτρου χάνονται μέσα στα πανάρχαια λαϊκά δρώμενα και τις θρησκευτικές τελετές τα τελευταία βλαστάρια του εκφυλίζονται στο μίμο και διασύρονται στις ρωμαϊκές αρένες. Όμως στο μεταξύ, πόσο μεγαλείο! Από τις χιλιάδες τα θεατρικά έργα που ξέρουμε ότι γράφτηκαν και παραστάθηκαν από το 534 π.Χ., τότε που το είδος καταξιώθηκε επίσημα στην Αθήνα, ως το τέλος των κλασικών χρόνων, δε σώθηκαν παρά μόνο 48 ολόκληρα, ή σχεδόν ολόκληρα έργα: επτά τραγωδίες του Αισχύλου (525 - 456 π.Χ.), επτά τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα του Σοφοκλή (496 - 405 π.Χ.), δεκαοκτώ τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα του Ευριπίδη (περ. 484 - 406 π.Χ.), έντεκα κωμωδίες του Αριστοφάνη (445 - περ. 385 π.Χ.), και τρεις κωμωδίες του Μένανδρου (342 - 291 π.Χ.).

Όλα αυτά τα έργα σώθηκαν, όχι γιατί ήταν οπωσδήποτε τα καλύτερα, αλλά γιατί για δύο χιλιάδες και παραπάνω χρόνια αντιγραφείς και φιλόλογοι, δασκαλοι, λόγιοι και ιερωμένοι, ποτέ δεν έπαψαν να το αναπαράγουν και να τα μελετούν - για την καλλιτεχνική τους αξία, ναι, αλλά και για τις ακατάλυτες ιδέες που εκφράζουν. Βρίσκουμε ανάμεσα τους δράματα σαν την Ορέστεια, «το μεγαλύτερο επίτευγμα της ανθρωπίνης σκέψης» (Swinburne) γνωρίζουμε μορφές - παγκόσμια σύμβολα σαν

την Αντιγόνη και τον Οιδίποδα· συναντούμε αιώνιους τύπους σαν το Δύσκολο (Μισάνθρωπο), εμπνεύσεις ανεπανάληπτες στην ευστοχία και τη γονιμότητά τους, σαν της Λυσιστράτης. Ποιό να είναι άραγε το μυστικό αυτής της ασυναγώνιστης ποιότητας και επιτυχίας; Ο νους μας πηγαίνει πρώτα στην αναμφισβήτητη μεγαλοφουία των ποιητών: ο Αισχύλος, που συνδυάζει το βαθύ στοχασμό του θεολόγου με την πιο γνήσια σκηνοθετική δεξιότητα· ο Σοφοκλής, όπου μορφή και «διάνοια» ισοζυγιάζονται στο έργο του και συνεργάζονται για τη δημιουργία στιλπνών, κλασικών συνόλων, εφάμιλλων της σύγχρονης τους φειδιακής γλυπτικής· ο Ευριπίδης, ο «από σκηνης φιλόσοφος», που με την προχωρημένη συζητητική και τη διεισδυτική ψυχολογική παρατήρηση θα καταλύσει την παλιά και θα εδραιώσει μια νέα, πιο ανθρώπινη, ερμηνεία του μύθου. Και πάλι οι κωμικοί: ο Αριστοφάνης με την πληθωρική πολιτική και κοινωνική σάτιρα, που τόσο όμορφα συνταιριάζει τη λογική του ονείρου με τον παραλογισμό της πραγματικότητας· τέλος ο Μένανδρος, που με τη νέα κωμωδία των χαρακτήρων και την περιπετειώδη πλοκή σημειώνει στο γέρμα της κλασικής θεατρικής παραγωγής την αρχή μιας νέας εικόνας του θεάτρου, αυτής που μέσα από τις ρωμαϊκές μιμήσεις του Πλάυτου και του Τερέντιου θα αποτελέσει, τον καιρό της Αναγέννησης, τη βάση για την ανάπτυξη της νεότερης ευρωπαϊκής θεατρικής αντι-

ληψης.

Σίγουρα, οι κορυφαίοι επώνυμοι δραματουργοί του αρχαίου θεάτρου στάθηκαν οι στυλοί που ύψωσαν και στέριωσαν το λαμπρό του οικοδόμημα. Όμως χωρίς το πλαίσιο του ελληνικού χώρου γύρω τους, χωρίς το υπόβαθρο του αθηναϊκού πλήθους και των «επιδημούντων ξένων», που ως ακόμα στα χρόνια του αποστόλου Παύλου πάντα ευκαιρούσαν «να πουν ή να ακούσουν κάτι πιο καινούργιο» (Πράξ. Αποστ. 17, 21), είναι αμφίβολο αν οι προικισμένες αυτές προσωπικότητες θα μπορούσαν να καρποφορήσουν – οπωσδήποτε όχι τόσο, αν δίπλα στα παραπάνω δεν τους ευνοούσε και η ιστορική συγκυρία στο σύνολό της.

Στην ιστορία του αρχαίου ελληνικού πνεύματος ξεχωρίζουμε, μετά την πρώτη θεοκρατική και αριστοκρατική φάση, μια κεντρική περίοδο όπου ο άνθρωπος ανακαλύπτει τις δυνατότητές του, τις διερευνά, για να καταλάβει τον εαυτό του και τον κόσμο του, και τις εξαντλεί ως τα τελευταία τους όρια. Απελευθερωμένος από κάθε μορφή δοτής αλήθειας ο Έλληνας της κλασικής εποχής πορεύεται αδογμάτιστος, αμφισβητώντας αλλά και δοκιμάζοντας όλους τους δρόμους, με μοναδικό του εφόδιο το λόγο και τις αποδεικτικές του δυνατότητες. Τελικά αυτή η πορεία θα οδηγήσει στον ορθολογιστικό δογματισμό του αριστοτελικού κυρίως, αλλά και των άλλων φιλοσοφικών συστημάτων. Πριν όμως συμβεί αυτό, το ανθρώπινο πνεύμα ζει

την πιο γόνιμη στιγμή της εξέλιξής του, πραγματώνει θριαμβευτικά τα μεγαλύτερά του επιτεύγματα, με πρώτο ανάμεσά τους, το κλασικό θέατρο.

Δεν είναι σύμπτωση ότι ολόκληρη αυτή η εποχή εκφράζεται διαλογικά: με το σοφιστικό, εριστικό ή μαιευτικό διάλογο προχωρεί η φιλοσοφία· δημοκρατικές διαλόγους μεθοδεύει τις πολιτικές αποφάσεις· ισηγορικά οι διάδικοι εκθέτουν τις απόψεις τους στο δικαστήριο, όπως άλλωστε και οι πόλεις – κράτη όταν συζητούν τις διαφορές τους. Ακόμα και ο πόλεμος, συνοδοιπόρος στην ιστορία των ιδεών, παίρνει διαλεκτική μορφή, όταν επικεφαλής των μεγάλων συνασπισμών στέκουν η Αθήνα και η Σπάρτη με τις διαμετρικά αντίθετες ιδεολογίες. Ότι σε μια τέτοια εποχή το θέατρο, ως η κατεξοχήν διαλογική μορφή της λογοτεχνίας, θα βρεθεί στην πρωτοπορία των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων δε χρειάζεται ιδιαίτερη εξήγηση, όπως και φυσικό είναι η εξέλιξη του και το κορύφωμα να πραγματώνονται στο δημοκρατικό χώρο της Αθήνας, όχι στη Σπάρτη ή όπου αλλού. Οι αρχαίες παραστάσεις γίνονταν στα πλαίσια της κοινής αθηναϊκής λατρείας, τις μέρες που οι Αθηναίοι τιμούσαν τον Δίονυσο, το θεό που περισσότερο από κάθε άλλον αντιπροσώπευε το λαϊκό πλήθος, τις προτιμήσεις του και τους καημούς του. Το αθηναϊκό κράτος παρεμβάινει, επισημοποιεί τις παραστάσεις και οργανώνει τους δραματικούς αγώνες όμως δεν απομονώνει τις εκδηλώσεις από την κοινότητα. Το θεατρικό οικοδόμημα είναι δημόσιο. Οι χορευτές, ως ένα σημείο και οι υποκριτές, είναι ερασιτέχνες, πολίτες που εκτελούν ένα κοινωνικό καθήκον, όπως άλλωστε και ο χρηματοδότης, ο χορηγός της κάθε παράστασης· ο αιρετός άρχοντας ρυθμιστής και οι κριτές των δραματικών αγώνων εκπροσωπούν το πλατύ κοινό, που με τη ζωντανή παρουσία του στο θέατρο εκφράζει και άμεσα τις επιλογές του. Θεσπίζοντας τέλος τα «θεωρικά», την κρατική επιχορήγηση που επιτρέπει σε όλους – πλούσιους και φτωχούς – να παρακολουθήσουν ανέξοδα τις παραστάσεις, η αθηναϊκή Δημοκρατία έδωσε ουσιαστική μορφή στη μεγάλη αλήθεια: οι τέχνες, και πρώτη ανάμεσά τους το θέατρο, ανήκουν στους ανθρώπους όλους, όπως ο ήλιος, όπως τα βουνά και οι θάλασσες.

Έτσι, σαν ύψιστο πνευματικό αγαθό, σαν κατεξοχήν κοινωνικό επίτευγμα και δημοκρατικό θεσμό προσπαθούμε και σήμερα να κρατήσουμε το αρχαίο θέατρο ζωντανό ανάμεσά μας: κληρονομιά πολύτιμη, φυλαχτό και πυξίδα.

ΘΑΝΗΣ ΚΑΚΡΙΔΗΣ

Ancient Greek Theatre

The roots of the ancient Greek theatre, disappear in times long past in public performances and religious ceremonies. Its last shoots degenerate in mime and are disgraced in the Roman arenas. But in the meantime, what grandeur!

From the thousands of plays that we know were written and performed since 534 B.C., when the theatre was officially established in Athens, until the end of the classical era, only 48 complete or almost complete or almost complete works were saved: seven tragedies by Aeschylus (525-456 B.C.) seven tragedies and one satyrical drama by Sophocles (496-405 B.C.), eighteen tragedies and one satyrical drama by Euripides (apx. 484-406 B.C.), eleven comedies by Aristophanes (445-apx. 385 B.C.), and three comedies by Menander (342-291 B.C.).

All these works were preserved not necessarily because they were the best, but because for more than two thousand years, copiers and philologists, teachers, scholars and priests have never stopped to reproduce and study them - for their artistic value, surely, but also for the indestructible ideas they express. Among them we find dramas like "Oresteia", "The greatest achievement of the human mind" (Swinburne); we get to know figures, universal symbols like Antigone and Oedipus; we meet eternal characters like "The Dyscolos" (Misanthrope); inspirations inimitable in their aim and proliferation like Lysistrata. What is the secret for this incomparable quantity and success?

To begin with, our mind goes to the undisputed genius of the poets: Aeschylus, who combines the profound thinking of the theologian with the most genuine directing dexterity; Sophocles in whose work form and "intellect" balance and collaborate to create shining "classic" entities, rivalling their contemporary Phidian sculptures; Euripides, "the stage savant" who, with his advanced debates and his penetrating psychological observation, will abolish the old and establish a new more humane interpretation of the myth. Then the comic poets; Aristophanes with his abundant political and social satire, which combines so well the logic of the dream with the irrationality of reality; and finally Menander, who, with his new comedy of charac-

ters and the adventurous plot, at the sunset of the classic theatre production marks the beginning of a new theatre image; an image which, through the mimicry of Plautus and Terentius will become, in the Renaissance, the base for the development of the modern theatre concept in Europe. It is a fact that, the eponymous prominent dramatists of ancient theatre, were the pillars which raised and secured its brilliant edifice. But without the frame of the Greek surroundings, without the support of the Athenian people and the "visiting strangers" who, even until the time of Apost. Paul, always found time "to say or hear something new" (Acts 17, 21), it is doubtful that these gifted personalities could have been so fruitful. Definitely not to such extent, if next to all of the above they were not also assisted by favorable historical coincidences.

In the history of the ancient Greek spirit we distinguish, following the early theocratic and aristocratic phase, a main period where man discovers his capabilities, explores them, in order to understand himself and his world, and exhausts them to their limits. The Greek of the classic era, liberated from without doctrines, doubting but always trying all new ways, having as his only support the "logos" and its demonstrative qualities. This journey will lead finally to the rationalistic doctrine of the Aristotelian, basically, and the other philosophic systems. Before this, however, the human spirit lives the most fruitful moment of its evolution, realizes triumphantly its greatest achievements, with first among them the classical theatre. It is not a coincidence that all this era expresses itself dialogically: philosophy advances through sophistic, eristic, or Socratic method of dialogue; democratic dialogue determines political decisions; on equal terms litigants present their views in court, the same being the case with city-states when they discuss their differences. Even war, fellow-traveller in the history of ideas, takes a dialectic form, when in the lead of the great alliances are Athens and Sparta with their diametrically opposed ideologies. The fact that, during such an era, the theatre as the primary dialogical literary form, finds itself leading the artistic festivities requires no particular explanation. It is natural for its evolution and climax to materialize in the democratic environment of Athens, and not in Sparta or anywhere else.

Ancient performances took place within the frame of the common Athenian worship, on days when the Athenians honored Dionysus, the god who more than any other, represented the common people, their preferences and their worries. The Athenian state intervenes, makes the performances official and organizes dramatic contests; but it does not alienate the events from the community. The theatrical edifice remains public. The dancers, and up to a point the actors are amateurs, citizens who perform a social duty, as well as the financier "the choregos" of every performance; the elected lord controller and the judges of the dramatic contests represent the mass audience who with its lively presence in the theatre makes known its preferences in a direct way. Finally by decreeing "the theorica", the government subsidy which allows all - rich and poor - to attend free of charge the

performances, the Athenian Democracy gave meaningful form to a great truth: the arts and first among them the theatre, belong to all mankind, like the sun, the mountains, and the seas. In this respect as the highest intellectual benefit, as a preeminently social achievement and a democratic institution, we try, in our days, to keep the ancient theatre alive among us: precious heritage, talisman against all evil, and compass.

FANIS KAKRIDIS

Το αρχαίο δράμα: Παράδοση και αποστολή του Εθνικού Θεάτρου

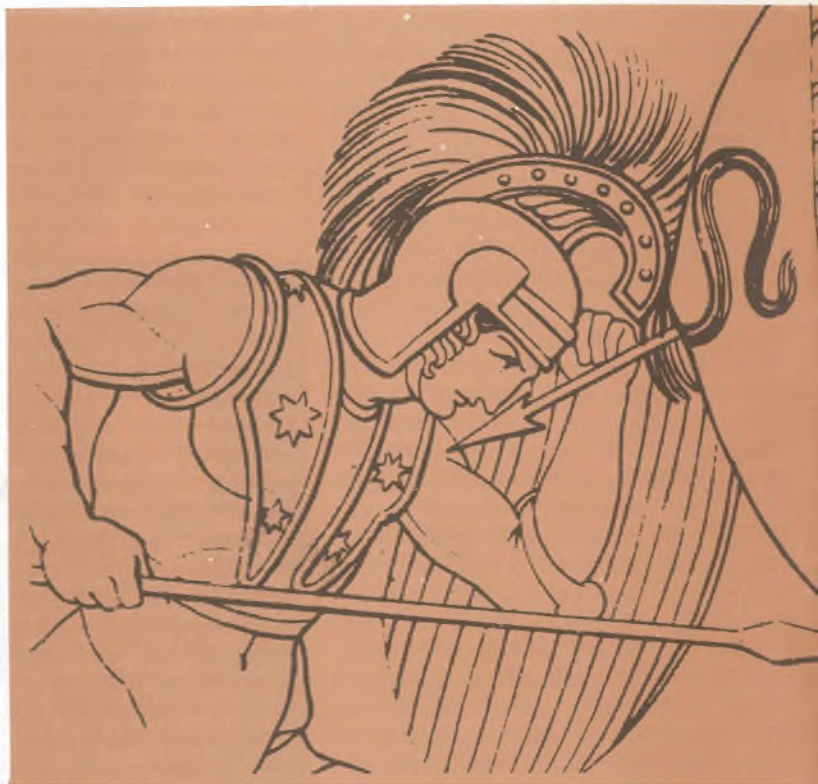
Η υλοποίηση των αρχών και η επίτευξη των στόχων, που είχε θέσει με την ίδρυσή του το Εθνικό Θέατρο, αναντίρρητα οφείλεται στο μόχθο μιας πλειάδας πνευματικών ανθρώπων και καλλιτεχνών. Η διαδρομή των προσπαθειών τους, επίμονη, αδιάλειπτη και κυρίως αγωνιστική, ήταν φυσικό να δημιουργήσει μια μακρόχρονη παράδοση. Παράδοση καθαρά παιδευτική στην πλατιά σημασία του όρου. Και δεν υπάρχει τίποτα πιο ευεργετικό σ' έναν τόπο, όπως ο δικός μας (που τυραννισμένος ψάχνει να ιχνογραφήσει το αληθινό του πρόσωπο) από τη συγκρότηση ενός θεσμού, και μάλιστα σ' έναν κείμενο τομέα του κοινωνικού βίου. Καίριο γιατί το θέατρο είναι μια ομαδική τέχνη, που αμεσότερα από κάθε άλλη σχετίζεται με τη μίμηση της ζωής και τη σπουδαιότητα του μύθου της.

Ενα από τα πιο εγγυημένα επιχειρήματα για τη θεατρική παράδοση που εδημιούργησε το Εθνικό Θέατρο – στην ήδη πενήντάχρονη ιστορία του – είναι οπωσδήποτε οι καρποφορημένοι, εδώ και καιρό, αγώνες του για την αναβίωση και αξιοποίηση του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος. Εκείνοι που έρριξαν το σπόρο της αναβίωσης του Αρχαίου Ελληνικού Δράματος είναι βέβαιο ότι δεν θέρισαν καρπούς μουσείου. Αντίθετα με το εμπνευσμένο τους πείραμα εκληροδότησαν στη σχετικά πρόσφατη ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου τον πιο εξασφαλισμένο νεωτερισμό της! Γιατί τα αποτελέσματα υπήρξαν αιφνιδιαστικά ακόμα και για μια άκρως αισιόδοξη προσδοκία. Η ηλικία της αναβίωσης το πιστοποιεί έμπρακτα. Το Αρχαίο Δράμα, αφού πέρασε την πρώτη

φάση των αναζητήσεων στην ειρκτική κλειστού θεάτρου, ξαναβγήκε στο φυσικό του χώρο και ξαναμίλησε με το φυσικό του δέκτη. Οι χιλιάδες των θεατών, που άρχισαν (και συνεχίζουν αδιάλειπτα ένα πλήρες τέταρτο του αιώνα μας έως τώρα) να παρακολουθούν τις δραματικές παραστάσεις στα αναστημένα αρχαία θέατρα της Ελλάδας, αποδεικνύουν, με τη μαζική τους προσέλευση, το ορθό και το βιώσιμο μιας πίστης φωτισμένης. Κι ακόμα, οι περιοδείες του Αρχαίου Δράματος στο Εξωτερικό και η ανάλογη ανταπόκριση του ξένου Κοινού, πιστοποιούν ότι η

δοκιμασία τους πάνω σ' αυτό. Ενδεικτικό το φαινόμενο, που για την πρόκλησή του, την εδραίωσή του και τη διάρκειά του, πρέπει να νιώθει κατά μέγα μέρος δικαιωμένο το Εθνικό Θέατρο, που συντήρησε την παράδοση και καταξίωσε την αποστολή του επιμένοντας, ιδιαίτερα στο νευραλγικό για ένα κρατικό θέατρο τομέα του Αρχαίου Δράματος.

Το σκεπτικό αυτής της επιμονής αποκαλύπτει ένα δομικό σχέδιο, που υπάγεται σε μια καλλιτεχνική δεοντολογία με διπλό στόχο. Από τη μια η προσοχή στη συντήρηση των πλαισίων που επι-

αξιοποίηση της προγονικής περιουσίας του ελληνικού λαού είναι η πιο δραστηκή πρεσβεία της Χώρας.

Αυτή η αναπάντεχη και ανεξήγητη – για πολλούς – θεατρική πραγματικότητα ώθησε αυτόματα (εφόσον βασικός παράγων λειτουργίας του σκηνικού γεγονότος είναι ο θεατής), όλο και περισσότερους φορείς της θυμελικής τέχνης του τόπου μας στην εκμετάλλευση των δραματικών έργων της Αρχαιότητας. Παρήγορο και δημιουργικό το σύμπτωμα, που ήταν εύλογο να οδηγήσει σ' έναν καλλιτεχνικό συναγωνισμό, ταιριαστό στην αρχαία αγωνιστική παράδοση και γόνιμο για τις μελλοντικές σκηνικές ανιχνεύσεις.

Ότι το Αρχαίο Δράμα έχει εδραιωθεί στη σκηνική αντίληψη της Χώρας μας, το αποδεικνύει το γεγονός ότι αρκετοί ελληνικοί θίασοι θεωρούν είτε σαν πειραματικό ξεκίνημα είτε σαν καλλιτεχνική κορύφωση, τη δοκιμή και τη

βάλλουν έναν τριπλό σεβασμό στο Κείμενο στο Θεατή και στο Χώρο. Από την άλλη η προβληματισμένη αναζήτηση σε όλους εκείνους τους μορφολογικούς και ερμηνευτικούς τομείς, που συνιστούν την προπαρασκευή στην αναβίωση ενός αρχαίου έργου. Ο συλλογισμός είναι σαφής. Η παράδοση είναι μία εμπειρία που ισοδυναμεί με παραγωγικό κεφάλαιο. Και η διαρκής αναζήτηση που ανανεώνει τον οργανισμό και δεν τον αφήνει στάσιμο είναι μια βιολογική ανάγκη. Ο συντονισμός αυτών των δύο μονάδων καλλιτεχνικής ενέργειας αποτελεί ένα μέτρο ισορροπίας, απαραίτητο για ένα θέατρο που σέβεται την αποστολή του.

Η προσέλευση των θεατών είναι ένα ατράνταχτο επιχειρήμα για την πλατιά ανταπόκριση που βρήκε στο Κοινό η αναβίωση του Αρχαίου Δράματος. Εάν πάρουμε σα βάση τις παραστάσεις που έδωσε το Εθνικό Θέατρο στην

Επίδαυρο και στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού, δηλαδή μόνο σ' αυτό το θέατρο και όχι στους άλλους χώρους του εσωτερικού και εξωτερικού, αποκομίζουμε τα εξής στοιχεία: Από την έναρξη των Επιδaurιών το 1954 έως και το καλοκαίρι του 1986, το Εθνικό Θέατρο έδωσε 286 παραστάσεις στην Επίδαυρο και 624 παραστάσεις στο Ωδείο, Σύνολο 910.

Τις παραστάσεις αυτές παρακολούθησαν 3.211.293 θεατές, Επίδραυρος: 1.745.375 και Ηρώδειο 1.465.918.

ΤΑΣΟΣ ΛΙΓΝΑΔΗΣ

Ancient drama: Tradition and mission of the National Theatre

The materialization of the principles and the achievement of the objectives set at the establishment of the National Theatre is undoubtedly due to the toil and perseverance of a great number of intellectuals and artists. The course of their efforts – resolute unrelenting and, even more important, full of fighting spirit – naturally created a lasting tradition. A purely paedecitic tradition in the widest sense of the word. And there is nothing more beneficial in a country like ours that still

painstakingly seeks to trace its authentic features than the creation of an institution and, what is more, in a critical sector of our social life, since the theatre is a group art which more than any other art form is related to the imitation of life and the importance of its myth.

One of the most justified claims for the theatrical tradition created by the National Theatre in its already fifty-year old history, is surely its struggle – a struggle that has already born fruit – for the revival and the valorization of ancient Greek drama. Those who have sown the seed for the revival of ancient Greek drama have not harvested museum exhibits. On the contrary, thanks to their inspired experiment they have enriched the comparatively young history of the neohellenic theatre with its most secure innovation! The results have been surprising even for the most optimistic expectations. The years of the duration of this revival are a practical demonstration of the above.

Ancient drama, after a first experimental phase in the seclusion of air-tight theatre, has re-emerged in its natural habitat and conversed with its natural receiver. The thousands of spectators who began (and uninterruptedly continued for a quarter of a century until now) to attend the performances of ancient drama in the resurrected ancient theatres of Greece have proved, by going en masse to view the shows, the rightness and viability of enlightened faith.

Furthermore, the tours effected abroad and the equally enthusiastic response of foreign theatre-goers, have confirmed the fact that proper treatment of our Greek inheritance can be the most effective ambassador representing this country. This unexpected and – to many – unexplainable theatrical reality has spurred automatically (since the spectator is the basic fact) more and more theatrical units in this country to try their hand at staging ancient drama. This is a comforting and creative symptom which has obviously led to an artistic emulation in keeping with the ancient competitive tradition and rich in possibilities for future scenic exploration.

The fact that ancient drama has been fully accepted in the theatrical conscience of this country is proved by the conviction shared by several theatrical units, that all must try their hand at it whether as an experimental beginning or as an artistic culmination, trying and being tried by it. The phenomenon is very significant and the chief

responsible for its manifestation, maintenance and duration is the National Theatre that vitalized the tradition and worthily carried through its mission. The thought behind such insistence unveils a structural plan artistically motivated by the following twin targets: attention to be paid to the maintenance of the framework focussed on respect for the text, the spectator and the site, and, on the other hand, on research in all those sectors covering form and interpretation that constitute the preliminary steps for the revival of an ancient play. The logic is clear: tradition is an experience equal to productive capital; and unceasing research that revitalizes, is a biological need. The coordination of these two units of artistic energy constitutes a measure of equilibrium, indispensable to a theatre that respects its mission. The attendance of theatre-goers in ancient plays is the strongest argument in proving how great is the response of the public to the revival of ancient drama. If we base our considerations on the performances given by the National Theatre in Epidaurus and in the Herod Atticus Theatre, i.e. only in those large theatres and not in other stages either at home or abroad, the data are as follows. Since the Epidaurus festivals started in 1954, until the summer of 1986 the National Theatre has given 286 performances in Epidaurus and 624 performances in the Herod Atticus Theatre, totalling 910. Those performances have been attended by 3.211.293 spectators. Epidaurus 1.745.375 and Herod Atticus Theatre: 1.465.918.

TASSOS LIGNADIS

**ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΟΙΔΙΠΟΔΑ
ΣΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΜΕΧΡΙ
ΣΗΜΕΡΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
«ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ» ΚΑΙ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ»**

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Ο Σοφοκλής ο «Θεῖος ποιητής», κατά τον Κικέρωνα, γεννήθηκε στον αθηναϊκό «μυριοχαριτωμένο» Κολωνό το 496 π.Χ. και πέθανε στα 406 «Καλότυχος κι' ευτυχισμένος που έζησε πολλά χρόνια κι' ευτυχισμένος πέθανε με δόξα και τιμή» (Φρύνιχος). Ο Σοφοκλής έγραψε πολλές τραγωδίες, «123 δράματα» αναφέρει ο Αλεξανδρινός γραμματικός Αριστοφάνης ο Βυζάντιος και ο καθηγητής Δ. Σάρρος αναφέρει ότι «Δεκαοχτώ φορές πήρε το πρώτο βραβείο με 72 έργα

του, στα υπόλοιπα το δεύτερο και ποτέ δεν ήρθε τρίτος...». Από τα έργα του ο «Οιδίπους Τύραννος» (διδάχτηκε το 425 π.Χ.) θεωρείται σαν το πιο αριστουργηματικό, μετά την «Ορέστεια» του Αισχύλου, έργο του αρχαίου δράματος και είναι γνωστό ότι και ο Αριστοτέλης καθόρισε, στην «Ποιητική» του τους κανόνες της τραγωδίας με βάση το έργο αυτό, σαν το πιο υποδειγματικό.

Αλλά και στη ρωμαϊκή εποχή μιμούνται τον «Οιδίποδα Τύραννο» ο Σενέκας και ο Ιούλιος Καίσαρ, που το έργο του αυτό βρέθηκε μετά το θάνατό του και ο Οκτάβιος δεν άφησε να κυκλοφορήσει. Στους επόμενους αιώνες μιμούνται ή μεταφράζουν το έργο, ο Τορκουάτο Τάσο (1585) ο Ορσάττο Γκιου-

στιανιάνι, ο Ρακίνας και ο Κορνήλιος (1659) κ.ά.

Πριν αναφερθούμε στις παραστάσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, της τραγωδίας του Σοφοκλή «Οιδίπους Τύραννος» πρέπει να σημειώσουμε ότι οι Έλληνες λόγιοι από τις αρχές του 19ου αιώνα, στις ελληνικές κοινότητες του Βουκουρεστίου και της Οδησού επιθυμούσαν να «ακούσων τα τερπνά και γλυκέα μελωδήματα... των αρχαίων ποιητών...» («Ερμής ο Λόγιος», Γενάρης 1817).

Πάντως την πρώτη πληροφορία που έχουμε για παράσταση του «Οιδίποδα» είναι της αθηναϊκής εφημερίδας «Εθνοφύλαξ» (18 του Μάρτη 1868) που αναφέρει ότι «τη 1η Απριλίου θα παιζόταν ο «Οιδίπους Τύραννος» προς τιμήν της Α.Β.Υ. του πρίγκιπος της Δανίας Φρειδερίκου». Η εφημερίδα προσθέτει μάλιστα ότι το έργο είναι «δράμα της μεγίστης απολαύον υπολήψεως εν Παρισίοις, πολλάκις παρασταθέν και χειροκροτηθέν...».

Πραγματικά τελικά δοθήκανε δυο παραστάσεις στο Ηρώδειο στις 7 και 14 Απριλή 1868, σε μετάφραση Ν. Κοντόπουλου με τιμές εισιτηρίου 2, 1 δραχμές και 50 λεπτά.

Το Μάρτη του 1870, ανεβαίνει ο «Οιδίπους» στη Σμύρνη από μαθητές της Ευαγγελικής Σχολής.

Στη συνέχεια έχουμε τέσσερις παραστάσεις, από το θίασο «Ευριπίδης», (Ιδρυτές του ο Αντώνης Βαρβέρης «διδάσκαλος καλλιγραφίας» όπως τον αναφέρει ο Δ. Ταβουλάρης, στα «Απομνημονεύματα» του και ο Μιχ. Αρνιωτάκης), η πρώτη από τις οποίες δίνεται στις 17 Ιούλη 1876. Τον επόμενο χρόνο (22 Φλεβάρη 1877) ανεβάζει ο ίδιος θίασος τον «Οιδίποδα» «εν τω παρά τα Χαυτεία θεάτρω» («διδασκαλία - γράφει - η «Παλιγγενεσία» κατά τον αρχαϊκόν (;) τρόπον») μαζί με το έργο του Α. Ρίζου - Ραγκαβή «Γάμος άνευ νύμφης». Η μετάφραση της τραγωδίας ήτανε του Ν. Κοντόπουλου και με την ακόλουθη διανομή: Οιδίπους: Α. Βαρβέρης, Τειρεσίας: Στ. Βασιλειάδης, Κρέων: Σπυρόπουλος, Άγγελος: Γ. Σουρής, Ιοκάστη: Σμαράγδα Ζάμπου.

Στις 9 Ιούλη 1878 ο ίδιος θίασος δίνει την ίδια παράσταση «ενώπιον πολλού ακροατηρίου, στο «θέατρο Πειραιώς» και την επαναλαμβάνει στις 9 Αυγούστου 1878 μαζί με τη γαλλική κωμωδία «Έρωσ και τρουμπέττα» και το πιο περιεργό με μια ακόμα τραγωδία του Σοφοκλή τον «Αίαντα»! «Δυσάρεστες οι εμφανίσεις των δυο τραγωδιών μαζί - σχολιάζει ο Γ. Σιδέρης - αλλά βρισκόμαστε ακόμα στη νηπιακή ζωή του αρχαίου θεάτρου μας, μέσα στη νέα ελληνική σκηνή...».

Πρέπει όμως να πούμε ότι ο ίδιος ο

Σιδέρης υποστηρίζει για τον Βαρβέρη ότι «προμάντεψε το Ράινχαρτ» και στις παραστάσεις του υπήρχε «αγνότητα και σωστή θεατρική αντίληψη...». Στο περιοδικό «Παρνασσός» (Έτος 1880 σελίδα 663) υπάρχει ειδήση: «Εγένετο «Οιδίποδος» διδασκαλία εν Ρίγα της Ρωσσίας. Παίχτηκε με φροντίδα και με πλούτο ενδυμασιών και σκηνογραφιών στην αρχαία γλώσσα. Είχε επιτυχία ώστε γίνηκε και επανάληψη μετά προσθήκης της σκηνής (;) του αποχαριετισμού του Οιδίποδος μετά της Αντιγόνης και της Ισμήνης...». Εξ άλλου στο περιοδικό «Εστία» (αριθ. 22 Μάρτη 1887) αναφέρεται ότι: «Εν Κανταβριγία παρασταθήσεται το προσεχές φθινόπωρο ο «Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλέους ελληνιστί. Την μουσικήν συνέθεσεν, επί τούτω, νεωστί, ο Άγγλος μουσικός V. Stanford...».

Το 1887 συμπληρωθήκανε 50 χρόνια του Πανεπιστημίου Αθηνών (εφέτος γιορτάζουμε τα 150 χρόνια του) και τιμητικά, στις 23 του Μάη 1887, δόθηκε παράσταση του «Οιδίποδα» στο μεγάλο θέατρο «Ολύμπια», που βρισκότανε τότε στη θέση της σημερινής εισόδου του Ζαππειού. Το έργο δίδακτηκε στη μετάφραση του Άγγελου Βλάχου και με μουσική του γερμανού καθηγητή Δέλλερμαν, ενώ διευθυντής ορχήστρας ήταν ο γερμανός μουσικός Gandembergen. Οι σκηνογραφίες ήρθαν έτοιμες από τη Γερμανία!! Τους ρόλους ερμήνευσαν ερασιτέχνες φοιτητές και μαθητές της Σχολής του Εθνικού Δραματικού Συλλόγου, μεταξύ των οποίων και η κατόπι σπουδαία ηθοποιός Ευαγγελία Παρασκευοπούλου (Βλέπε «Νέα Εφημερίς» 18.5.87). Από το 1887 μέχρι το 1899 δεν αναφέρεται παράσταση του «Οιδίποδα», όσο τουλάχιστο μπορέσαμε να δούμε, μόνο στο φύλλο της 6.11.1895 της «Εφημερίδας», υπάρχει η ειδήση ότι «ο Ευτύχιος Βονασέρας θα ανεβάσει προσεχώς «Οιδίποδα Τύραννο» χωρίς όμως να πραγματοποιηθεί ποτέ η παράσταση αυτή. Στις 28 Σεπτέμβρη του 1899 η «Γαλλική Κωμωδία» παρουσιάζει στο «Δημοτικό Θέατρο» της Αθήνας τον «Οιδίποδα Τύραννο» με ερμηνευτή του ρόλου τον Μουνέ Σουλλύ. Η παράσταση πρέπει να άρεσε, ο Γιάννης Σιδέρης μάλιστα αναφέρει ότι έδειξε στο δικό μας θέατρο «πως πρέπει κι' εκείνο να παίξει την αρχαία τραγωδία, ως είδος θεατρικό και όχι ως γραμματική άσκηση...» Εκείνοι που έντονα αντέδρασαν στη παράσταση αυτή του Μ. Σουλλύ ήτανε οι οπαδοί του Μιστριώτη οι οποίοι και ίδρυσαν την «Εταιρεία υπέρ της διδασκαλίας αρχαίων ελληνικών δραμάτων» και στις 18 του Μάρτη 1901 παρουσίασε τη πρώτη παράσταση της, στο «Δημοτικό

Θέατρο» της Αθήνας με τον «Οιδίποδα Τύραννο» στην αρχαία ελληνική γλώσσα. Η παράσταση επαναλαμβάνεται στις 22 του Μάρτη, στις 13 Απριλίου, 8 του Μάη και 9 του Σεπτεμβρίου 1901. Για την παράσταση το τότε θεατρικό περιοδικό «Νυκτερίς» σημειώνει ότι «οι θεατές θα εννόουν πλείότερα παρευρισκόμενοι εις λειτουργίαν ινδικής παγόδας...».

Στις 9 του Δεκέμβρη 1903 το νεοϊδρυμένο «Βασιλικό Θέατρο» της Αγίου Κωνσταντίνου παρουσιάζει τον «Οιδίποδα Τύραννον» του Σοφοκλέους, «τραγωδίαν εις πράξεις δύο, κατά μετάφρασιν έμμετρον του Αγγέλου Βλάχου, μουσικήν Ε. Membre, εκτελεσθησομένη υπό της ορχήστρας του Β. Θεάτρου. Διεύθυνσις Ι. Καίσαρη. Οιδίπους: Εδ. Φυρστ, Κρέων: Ν. Μέγγουλας, Τειρεσίας: Α. Περίδης, Ιερεύς: Ν. Ζάννος, Άγγελος: Α. Νίκας, ο Κορυφαίος του χορού: Κ. Μουστάκας, Εξάγγελος: Α. Λούης, Ιοκάστη: Σαπφώ Λεάνδρου, Δύο νέαι Θηβαίαι: Μαρίκα Κοτοπούλη, Ρ. Νίκα. Τα δύο τέκνα του Οιδίποδος: Ε. Ιωαννίδου, Θ. Ακράτου. Γέροντες λαός. Η σκηνή εν Θήβαις». Η παράσταση δόθηκε στην ίδια περίοδο 8 φορές (Δεκέμβριος 1903) και το 1904 δόθηκε μια φορά στο «Βασιλικό» και το Μάη του ίδιου χρόνου στην Αίγυπτο.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1906 δίδουν αφορμή για προβολή της αρχαίας τραγωδίας και το Β. Θέατρο παρουσιάζει στις 16 του Απριλίου 1906, στο Παναθηναϊκό Στάδιο, με τους ίδιους σχεδόν ηθοποιούς του 1903 τον «Οιδίποδα» στην αρχαία ελληνική γλώσσα και με σκηνοθεσία Άγγελου Βλάχου. Η παράσταση χαρακτηρίστηκε «ατυχής» από τους κριτικούς μεταξύ των οποίων και ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου.

Ο Θιάσος της Κυβέλης παρουσιάζει στις 10 του Απριλίου 1910, στη Σύμρνη τον «Οιδίποδα» με τη μετάφραση και σκηνοθεσία του Α. Βλάχου και την επαναλαμβάνει στο θέατρο «Βαριετέ» της Αθήνας στις 16 του Σεπτεμβρίου 1910. Ο Γρ. Ξενόπουλος επαινέσε την παράσταση. Τέλος η παράσταση αυτή του Θιάσου Κυβέλης δίνεται στη Σύρο στις 26 του Μάρτη 1911.

Στο χρονικό διάστημα 1911 - 1919 δεν αναφέρονται παραστάσεις του Οιδίποδα. Την περίοδο αυτή που κλείνει μέχρι τις αρχές του 1919 ο Γ. Σιδέρης τη χαρακτηρίζει «περίοδο με τις ακαταστάλαχτες απόψεις, για την αρχαία τραγωδία», ενώ την περίοδο που αρχίζει από το 1919 την θεωρεί σαν εποχή που αρχίζει «το καινούργιο και το υπεύθυνο» στο τομέα του αρχαίου δράματος.

Ετσι στις 20 του Μάη 1919 η «Εταιρεία Ελληνικού Θεάτρου» (ιδρυτής και

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ 1933
OEDIPUS REX 1933

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Επίδαυρος 1956
OEDIPUS REX Epidaurus 1956

εμπυχωτής ο Μιλτιάδης Λιδωρίκης) παρουσιάζει την ιστορική για το θέατρο μας παράσταση, στο θέατρο «Ολύμπια», τον «Οιδίποδα Τύραννο» σε μετάφραση και σκηνοθεσία του Φώτου Πολίτη, με την παρακάτω διανομή: Οιδίπους: Αιμίλιος Βεάκης, Ιερεύς: Ν. Σύλλβας, Κρέων: Ν. Κόκκος, Τειρεσίαις: Κ. Μουστάκας, Ιοκάστη: Έφη Άγγρα - Κατσικοπούλου (μητέρα του Νίκου Χατζίκου), Άγγελος: Χρ. Νέζερ, Θεράπων Λαΐου: Σ. Σάββας, Εξάγγελος: Π. Γραβριηλίδης, Κορυφαίος του χορού: Π. Καλογερίκος. Γενική παραδοχή είχε η παράσταση από την αθηναϊκή κριτική. Μόνη εξαίρεση, που χαρακτηρίζεται εμπάθης, η αντίθεση των Σπύρου Μελά και Α. Καμπάνη. Η παράσταση αυτή παίχθηκε - αριθμός μεγάλος για την εποχή εκείνη - 16 φορές.

Ακολουθούν οι παρακάτω παραστάσεις του «Οιδίποδα»: 24 Γενάρη 1920 από το Θίασο Ροζαλίας Νίκα - Εδ. Φυρστ, στη Κωνσταντινούπολη και στις 28 του Μάρτη στη Σμύρνη.

Τον Οκτώβριο του 1921 ο Θίασος Αιμιλίου Βεάκη - Χριστόφορου Νέζερ στη Κωνσταντινούπολη και στη Σμύρνη, και την Κρήτη.

Στην Κρήτη Α' κορυφαίος και κατόπιν εξάγγελος εμφανίζεται ο Αλέξης Μινωτής (νομίζομε ότι είναι η πρώτη επαφή του με το Θέατρο).

Το Μάρτη του 1922 στο Βουκουρέστι από το θίασο Μπολάνδρα. Το Φλεβάρη του 1923 από το Θίασο Β. Κανέλλου και Τ. Κανέλλου στο Έβανστον του Ιλλινόις.

Σε περιοδεία του Θιάσου Φυρστ - Παλαιολόγου, το 1924, παρουσιάζεται ο Οιδίπους Τύραννος στη Μυτιλήνη με Ιοκάστη τη Χριστίνα Παλαιολόγου (Καλογερίκου) και Οιδίποδα τον Εδ. Φυρστ.

Στις 13 Οκτώβρη 1924, το Θέατρο Κοτοπούλη παρουσιάζει τον Οιδίποδα Τύραννο σε μετάφραση Α. Βλάχου με Οιδίποδα τον Ν. Ροζάν, Ιοκάστη τη Μαρίκα Κοτοπούλη και εξάγγελο τον Δημήτρη Ροντήρη. Πρέπει να σημειωθεί ότι η Μ. Κοτοπούλη επιχειρεί, στο χρονικό διάστημα 1921 - 1924, συστηματική προβολή του αρχαίου δράματος. Τέλος στις 11 του Γενάρη 1925 ο Θίασος της Μαρίκας Κοτοπούλη επαναλαμβάνει, στο Βόλο, τον Οιδίποδα Τύραννο, και επίσης στη Χαλκίδα στις 24 του Γενάρη 1925.

Στις 15 Αυγούστου του 1925 ο Θίασος της Μαρίκας Κοτοπούλη δίνει μια παράσταση του Οιδίποδα με μετάφραση του Α. Βλάχου με την παρακάτω διανομή: Ιερέας: Α. Μινωτής, Ιοκάστη: Αγγελική Κοτσάλη, Οιδίποδας: Ν. Ροζάν, Άγγελος: Γ. Γλυνός και εξάγγελος: Δ. Ροντήρης.

Το Πάσχα του 1925 ο Θίασος Βεάκη -

Νέζερ παρουσιάζει, πάλι για 8 μέρες, στο Θέατρο «Κεντρικό» τον Οιδίποδα σε μετάφραση και σκηνοθεσία του Φώτου Πολίτη με ερμηνευτή βέβαια, του ομώνυμου ρόλου τον αξεπέραστο Αιμίλιο Βεάκη.

Επισημαίνουμε 4 παραστάσεις τον Δεκέμβρη του 1925 με «Οιδίποδα» τον Εδ. Φυρστ, με μετάφραση Α. Βλάχου και στη διανομή αυτή συναντούμε τα ονόματα των Κώστα Μουσουρή και Ελένη Χαλκούση.

Το 1930 ο Αιμίλιος Βεάκης ερμηνεύει

και πάλι τον «Οιδίποδα» σε περιοδεία του Θιάσου του, στο Χαρτούμ, στις 25.5.30.

Στην περίοδο 1932 - 35 ο Γιάννης Αποστολίδης με δικό του Θέατρο παρουσιάζει σε περιοδεία του Θιάσου του τον «Οιδίποδα» ερμηνεύοντας ο ίδιος το ρόλο του Οιδίποδα με Ιοκάστη την Κατ. Ραυτοπούλου. Τέλος το 1937 αναφέρεται παράσταση του «Οιδίποδα» από τον Αντρέα Ευαγγελίου στο Στάδιο ΧΑΝ της Θεσσαλονίκης.

ONE HUNDRED AND TWENTY YEARS OF PERFORMANCES OF "OEDIPUS" ON THE MODERN GREEK STAGE

A RECORD OF PAST PERFORMANCES OF "SEVEN AGAINST THEBES" AND "ECCLESIAZUSAE"

OEDIPUS REX

Sophocles, "the divine poet" as Cicero called him, was born at Colonus, "of myriad delights", in Athens in 496 B.C. and died in 406 "fortunate and happy in his long life and happy in a death which found his crowned with glory and honour" (Phrynichus).

Sophocles wrote a large number of tragedies - "123 dramas" states the Alexandrian grammarian Aristophanes of Byzantium, and Prof. D. Sarros has written that "he received first prize 18 times with 72 of his works, for the rest he received second prize; he never came third...".

Of his works 'Oedipus Rex' (425 b.C.) is regarded, after the "Oresteia" of Aeschylus, as the greatest masterpiece of ancient drama and we know that Aristotle, in the "Politics", laid down the rules for tragedy on the basis of this work, as being exemplary.

In the Roman period the 'Oedipus Rex' was imitated by Seneca and Julius Caesar, whose version was discovered after his death and was suppressed by Octavian. In later times, the work was either imitated or translated by Torquato Tasso (1585), Orsatto Ghiustianiani, Racine and Corneille (1659), among others.

Before dealing with the history of presentation of the 'Oedipus Rex' in Greece in modern times, we should note that men of letters in the Greek communities of Bucharest and Odessa were from the very beginning of the 19th century desirous "of hearing the delightful and sweet song... of the ancient poets..." (Ermis o Logios, January, 1817).

However, the earliest information which we have about a performance of 'Oedipus Rex' comes from the Athenian newspaper **Ethnophylax** (18 March 1868), ζημψη τελλο θσ ηπατ «on 1 April the 'Oedipus Rex' will be performed in honour of His Royal Highness Frederick, Prince on Denmark». The report adds that the work is "a drama enjoying the highest regard in Paris, having been often presented and applauded there".

Two performances did in fact take place - at the Herodes Atticus theatre on 7 and 14 April 1868, in a translation by N. Kontopoulos, seats being priced at two drachmas, one drachma, and fifty lepta.

Is March 1870 'Oedipus' was performed by the pupils of the Evangelical School in Smyrna.

Following this, we have four performances by the "Euripides" company (founded by Antonis Varveris, "Teacher of calligraphy", as D. Tavoularis calls him in his "Memoirs", and Mich-

ail Arniotakis), the first of which was given on 17 July 1876. The next year (22 February) the same company put on 'Oedipus' "in the theatre in the Haffeia district" ("teaching of the drama", reports **Palingenesia**, "in the archaic (?) manner"), together with A. Rizos - Rangavis' "Marriage without a Bride". The tragedy was translated by N. Kontopoulos and the cast was as follows: Oedipus - A. Varveris; Teiresias: S. Vasileiadis; Creon: Spyropoulos; Messenger: G. Souris; Jocasta: Smaragda Zampou.

On 9 July 1878 the same company repeated this performance "before a large audience at the Piraeus Theatre, and will repeat it on 9 August 1878 together with the French comedy "Love and a Trumpet" and, most curiously, together with another tragedy of Sophocles, the 'Ajax'!" "The presentations of the two tragedies together", commented G. Sideris, "are displeasing; but we are still in the infancy of the presentation of our ancient drama on the modern Greek stage...". We must in fairness add that Sideris also maintained that Varveris "foreshadowed Reinhardt" and that in his performances there was "purity and a true sense of theatre...".

The periodical 'Parnassos' for the year 1880, page 663, contains the following news item: "A performance of 'Oedipus' has been held at Riga in Russia. It was presented with care and a wealth of costumes and scenery in the ancient language. Its success was such that a repetition was called for with the addition of the scene (?) of the leave-taking of Oedipus from Antigone and Ismene...".

The periodical 'Estia' (No. 22, March 1887) informs us that: "The 'Oedipus Rex' of Sophocles will be presented in Greek next autumn in Cambridge. The music has been composed specially for the occasion by the English composer V. Stanford...".

In 1887 the University of Athens celebrated the 50th anniversary of its foundation (this year is its 150th anniversary) and on 23 May of that year, to mark the occasion, a performance of 'Oedipus' was put on in the large 'Olympia' theatre, which then stood where the entrance to the Zappeion is now. The work used the translation of Angelos Vlachos and the music was by the German professor Dellerman. The conductor of the orchestra, Gandembergen, was also German and the scenery came, ready-made, from Germany! The roles were played by amateurs, students of the School of the National Dramatic Association, among whom was the subsequently fa-

mous actress Evangelia Paraskevopolou (see 'Nea Ephemēris', 18 May 1887).

Between 1887 and 1899 there is no record of any performance of 'Oedipus', as far as we have been able to establish; however, it is announced in the 6 November 1895 issue of the 'Ephemēris' that "Eftychios Vonaseras will shortly present 'Oedipus Rex'" - but such a performance never took place. On 28 September 1899 the 'Comédie Française' presented 'Oedipus Rex' in the 'Municipal Theatre' of Athens, with M. Sully in the title role. The performance must have been well received, for Yannis Sideris wrote that it "showed our own theatre how it too should play ancient tragedy, as a theatrical genre, that is, and not as a grammatical exercise...". Those who reacted violently to this performance were the supporters of Mistrionis, who had founded the 'Society for the Presentation of Ancient Greek Drama', which on 18 March 1901 put on its first performance, at the Athens Municipal Theatre - of the 'Oedipus Rex' in ancient Greek. The performance was repeated on 22 March, 13 April, 8 May and 9 September. On this presentation 'Nyktēris', a theatrical periodical of the time, commented that the audience "would understand more at some rite in an Indian pagoda". On 9 December 1903 the newly-founded 'Royal Theatre' in Ayiou Konstantinou St., performed the 'Oedipus Rex' of Sophocles, "a tragedy in two acts, in a verse translation by Angelos Vlachos, music by E. Membre, to be performed by the orchestra of the Royal Theatre, under the direction of I. Kaisaris. Oedipus: E. Fürst; Creon: N. Mengoulas; Teiresias: A. Peridis; Priest: N. Zannos; 1st Messenger: A. Nikas; Chorus leader: K. Moustakas; 2nd Messenger: L. Louis; Jocasta: Sappho Leandrou; Two young women of Thebes: Marika Kotopouli, R. Nika. Two children of Oedipus: E. Ioannidou, T. Akrotou. Elders. People. The scene is set in Thebes".

The performance was given eight times on that occasion (December 1903); in the following year it was given once at the 'Royal' and in May of the same year in Egypt.

The Olympic Games of 1906 were the occasion for the promotion of ancient drama and the Royal Theatre presented on 16 1903, in ancient Greek and directed by Angelos Vlachos. The performance was described as "unfortunate" by the critics, among them Zacharias Papantoniou.

The Kyveli company put on 'Oedipus' on 10 April 1910 in Smyrna, in the

translation of Angelos Vlachos, who directed it. This was presented again at the 'Variété' theatre in Athens on 16 September of the same year. The performance was praised by the critic Grigoris Xenopoulos. The Kyveli company also took this presentation to Syros on 26 March 1911.

The period 1911 to 1919 saw no performances of 'Oedipus'. It has been described by Y. Sideris as "a time of unsettled views as to ancient tragedy", while he regards the period beginning in 1919 as the starting point for a "new and responsible" approach to ancient drama.

Thus, on 20 May 1919 the 'Greek Theatre Company' (founded and inspired by Miltiadis Lidorikis) put on at the Olympia theatre a performance of 'Oedipus Rex' which was to be a milestone in the history of the Greek theatre. The work was translated and directed by Photos Politis, and the cast was as follows: Oedipus: Aimilios Veakis; Priest: N. Sylvas; Creon: N. Kokkos; Teiresias: K. Moustakas; Jocasta: Efi Agra - Katsikopoulou; Messenger: C. Nezer; Laius' Servant: S. Savvas; 2nd Messenger: P. Gavrilidis; Leader of the Chorus: P. Kaloyerikos. The performance was generally well received by the Athenian critics, with the exception of Spyros Melas and A. Cambanis, whose hostility was regarded as biased. There were 16 performances, a large number for the period.

Other performances of 'Oedipus' were those of the company of Rosalia Nika and E. Fürst on 24 January 1920 in Constantinople and on 28 March in Smyrna.

In October of 1921 the Aimilios Veakis - Christoforos Nezer company presented the work in Constantinople, Smyrna and Crete. It was in Crete that Alexis Minotis appeared first as Leader of the Chorus and subsequently as 2nd Messenger - believed to have been his first contact with the theatre. There was a performance in March of 1922 in Bucharest by the Bolandra company and in February 1923 by the Kanellos company in Evanston, Illinois.

During a tour of the Fürst - Palaiologou company in 1924 'Oedipus' was presented in Mytilene, with Christina Palaiologou (Kaloyerikou) as Jocasta and E. Fürst as Oedipus.

On 13 October 1924 the Kotopouli Theatre staged 'Oedipus Rex' in the Vlachos translation, with Oedipus played by N. Rozan, Jocasta by Marika Kotopouli and the 2nd Messenger by Dimitris Rontiris. It should be noted that during the period 1921-4 Marika

ΟΙΛΕΥΣ ΤΩ ΠΑΝΟΞΕ Επιδαύρος 1958
OEDIPUS 1957 Epidaurus 1958

Kotopouli was engaged in a systematic attempt to promote the ancient drama. Her company presented the play on 11 January 1925 in Volos and on 25 January in Chalkida.

On 15 August of the same year the Kotopouli company again put on a performance of the work in the Vlachos translation with A. Minotis as the Priest, Angeliki Kotsali as Jokasta, N. Rosan as Oedipus, G. Glynos as the 1st Messenger and D. Rontiris as the 2nd Messenger.

At Easter 1925 the Veakis - Nezer company again presented 'Oedipus', translated and directed by Photos Politis, for eight days at the 'Kentriko' theatre, the title role being played by the incomparable Aimilios Veakis.

We learn of four performances of the play in December 1925 with E. Fürst as Oecipus, using the Vlachos translation. Among the cast the names of Costas Mousouris and Eleni Chalkoutsis occur.

In 1930 Aimilios Veakis again played Oedipus on a tour of his company, in Khartoum on 25 May.

During the years 1932-5 Yiannis Apostolidis and his company took the play on tour, with Apostolidis himself in the title role and Katerina Raftopoulou as Jocasta. Finally, we should note a performance of 'Oedipus Rex' by Andreas Evangelidou at the YMCA Stadium in Thessaloniki.

Παραστάσεις του «Οιδίποδα» στο «ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ»

Το «Εθνικό Θέατρο» κατά τη δεύτερη περίοδο της λειτουργίας του, παρουσιάζει, σαν τελευταία παράσταση, της χειμερινής περιόδου 1932-33, τον «Οιδίποδα Τύραννο» με μετάφραση και σκηνοθεσία του Φώτου Πολίτη (σε μια νέα διαφορετική από τη παράσταση των «Ολυμπίων» σκηνοθετική γραμμή) και με ερμηνευτές τους Αιμ. Βεάκη (Οιδίποδα) Κατίνα Παξινού (Ιοκάστη) Ν. Ροζάν (Τειρεσία), Γ. Γλυνό (Κρέοντα) Ν. Παρασκευά (Θεράποντα) και Αλέξη Μινωτή (Εξάγγελο). Η ίδια παράσταση δίνεται σε συνεχείς παραστάσεις από 3-8 Δεκεμβρίου 1935. Τη θερινή περίοδο του 1951-52, ο Αλέξης Μινωτής (όταν είχε γυρίσει με την Παξινού από την Αμερική) παρουσιάζει τον «Οιδίποδα Τύραννο» με δική του σκηνοθεσία, και ερμηνεία του ρόλου του Οιδίποδα με Ιοκάστη την Κατίνα Παξινού, και το θίασο του Εθνικού Θεάτρου. Δίνει 3 παραστάσεις στο θέατρο των Δελφών και 12 στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού.

Η ίδια παράσταση του Αλέξη Μινωτή επαναλαμβάνεται το καλοκαίρι του 1952 στο «Ηρώδειο» ενώ μέσα στη

θεατρική περίοδο 1952-53, σε περίοδα του Εθνικού Θεάτρου στην Αμερική.

Στη θερινή περίοδο 1954-55 (10-19 του Μάη) το Εθνικό Θέατρο σε περίοδα παρουσιάζει τον «Οιδίποδα» του Α. Μινωτή στο Μπάντεν - Μπάντεν και από τις 9 μέχρι 29 Ιούλη στη Βενετία και στο Παρίσι.

Η ίδια παράσταση του Αλέξη Μινωτή, με ερμηνευτή πάντα τον ίδιο στο ρόλο του Οιδίποδα και την Κατίνα Παξινού, στο ρόλο της Ιοκάστης, δίνεται στο Ηρώδειο.

Performances of 'Oedipus Rex' at the National Theatre

The National Theatre, during the second period of its operations, presented, as the last item in its winter season 1932-3, 'Oedipus Rex', translated and directed by Photos Politis, but following a different approach in the direction from that of the of the 'Olympia' presentation. The cast included Aimilios Veakis (Oedipus), Katina Paxinou (Jocasta), N. Rozan (Teiresias), G. Glynos (Creon), N. Paraskevas (Servant) and Alexis Minotis (2nd Messenger).

During the summer season of 1951-2 Alexis Minotis (after his return with Paxinou from America) under his own 'avant garde' direction presented 'Oedipus', with Katina Paxinou as Jocasta and the National Theatre company. There were three performances at the theatre at Delphi and 12 in the Herodes Atticus theatre.

The same presentation was repeated in summer of 1952 at the Herodes Atticus theatre and, in the 1952-3 season, on tour in America.

During the summer season 1954-5 (10-19 May) the National Theatre took Minotis 'Oedipus' on tour to Baden-Baden and between 9 and 29 July to Venice and Paris.

The same version, with Minotis as Oedipus and Katina Paxinou as Jocasta, was presented at the Herodes Atticus theatre.

Φεστιβαλικές παραστάσεις

Το 1954 γίνεται η πρώτη δοκιμαστική παράσταση στην Επίδαυρο και το 1955 αρχίζουν οι κανονικές παραστάσεις του θεσμού των «Επίδαιριων», στις οποίες παρουσιάζεται και ο «Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλή σε μετάφραση Φώτου Πολίτη και σκηνοθεσία Αλέξη Μινωτή. Τα σκηνικά είναι του Κ. Κλώνη, τα κοστούμια του Α. Φωκά, η μουσική της Κ. Παξινού και οι χορογραφίες της Μ. Καζάζη και μετά της

Μ. Χορς. Τους ρόλους ερμηνεύουν ο Α. Μινωτής (Οιδίπους) Κ. Παξινού (Ιοκάστη) και στους άλλους ρόλους οι Γ. Αποστολίδης, Γρ. Βαφιάς κ.ά.

Μετά την πρώτη αυτή παράσταση του 1955 ο «Οιδίπους» επαναλαμβάνεται και με μερικές διαφορές στους ερμηνευτές και άλλους συντελεστές στα «Επίδαυρια» του 1956, 1958, 1960, 1965 και 1966.

Το 1973 το «Εθνικό Θέατρο», παρουσιάζει στα «Επίδαυρια» τον «Οιδίποδα» σε σκηνοθεσία Τάκη Μουζενίδη, σε μετάφραση Φ. Πολίτη, με σκηνικά και κοστούμια του Δ. Φωτόπουλου, μουσική Στεφ. Βασιλειάδη και χορογραφίες Μ. Χορς. Ερμηνευτές: Μ. Κατράκης (Οιδίπους), Αλέκα Κατσέλη (Ιοκάστη). Η παράσταση επαναλαμβάνεται και το 1974 πάλι σε σκηνοθεσία του Τ. Μουζενίδη και ερμηνευτές τον Μάνο Κατράκη (Οιδίπους) και την Αλέκα Κατσέλη (Ιοκάστη). Η ίδια παράσταση του Τ. Μουζενίδη επαναλαμβάνεται και στα «Επίδαυρια» του 1981 με Ιοκάστη την Ελένη Χατζηαργύρη.

Τέλος στα «Επίδαυρια» του 1982 παρουσιάζεται ο «Οιδίπους», σε μετάφραση και σκηνοθεσία Μ. Βολονάκη. Τα σκηνικά είναι του Ρ. Μίτσελ, τα κοστούμια του Δ. Φωτόπουλου και η μουσική του Θ. Αντωνίου, Ερμηνευτές: Ν. Κούρκουλος (Οιδίπους) και Κατερίνα Χέλμη (Ιοκάστη).

Festival Performances

The year 1954 saw the first experimental performance at Epidaurus and in the following year regular presentations at the 'Epidauria' festival began. Among them was 'Oedipus Rex' in the translation of Photos Politis, directed by Alexis Minotis. The scenery was by K. Klonis, costumes by A. Phokas, music by K. Paxinou and choreography by M. Kazazi (subsequently by M. Hors). Oedipus was played by Alexis Minotis and Jocasta played by Alexis Minotis and Joxasta by Katina Paxinou; other roles were played by G. Apostolidis and G. Vafias.

This first performance of 'Oedipus' in 1955 was repeated with small changes in the cast and the rest of the production team at the Epidaurus Festival of 1956, 1958, 1960, 1965 and 1966.

In 1973 the National Theatre presented 'Oedipus' at the Epidauria. The direction was by Takis Mouzenidis, scenery and costumes by D. Fotopoulos, music by Stephanos Vasileiadis and choreography by M. Hors. The cast included M. Katrakis as Oedipus and Aleka Katseli as Jocasta. This performance was repeated the follo-

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ Επίδαυρος 1968
SEVEN AGAINST THEBES Epidaurus 1968

wing year with the same director and the same actors in the leading roles. The Mouzenidis version was again repeated at the 1981 Epidaurus Festival, with Eleni Hadjiargyri in the role of Jocasta.

There was also a performance of 'Oedipus' at the 1982 Epidauria, with translation and direction by M. Volonakis. The scenery was by R. Mitchell, costumes by D. Photopoulos and music by T. Antoniou. Oedipus was played by N. Kourkoulos and Jocasta by Katerina Chelmi.

Άλλες παραστάσεις εκτός ΕΘΝΙΚΟΥ του «Οιδίποδα»

Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος παρουσιάζει το Σάββατο 19 Αυγούστου 1961 στο αρχαίο Θέατρο των Φιλιππων, τον «Οιδίποδα» και σε σειρά, εκτός των Φιλιππων, παραστάσεων, τον Αύγουστο και Σεπτέμβριο 1961.

Η παράσταση σκηνοθετήθηκε από τον Σωκράτη Καραντινό στη μετάφραση του Φ. Πολίτη με σκηνικά και κοστούμια του Νίκου Νικολάου. Ερμηνευτές: Ιορδ. Μαρίνος (Οιδίποδας), Κ. Γκίνης (Ιερέας), Ηλ. Γαλανόπουλος (Κρέων), Θ. Τζενεράλης (Τειρεσίας), Θ. Καλλιγά (Ιοκάστη), Κ. Ματασκάς (Α΄ Κορυφαίος), Γ. Δαμασιώτης (Άγγελος), Ηλ. Μωραϊτόπουλος (Θεράπων) και Ηλ. Σταματίου (Ξάγγελος).

Τον Ιούλιο του 1968 το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, παρουσιάζει τον «Οιδίποδα», με σκηνοθεσία του Θ.

Κωτσόπουλου, στο αρχαίο θέατρο των Φιλιππων και στο Ηρώδειο. Στο ρόλο του Οιδίποδα ο Θ. Κωτσόπουλος και της Ιοκάστης η Άννα Ραφτοπούλου. Σκηνικά και κοστούμια Κ. Δημητριάδη και χορογραφίες της Αγάπης Ευαγγελίδου.

Το «Θέατρο Τέχνης» παρουσιάζει, για πρώτη φορά τον «Οιδίποδα» στο Διεθνές Φεστιβάλ του Λονδίνου, στο θέατρο «Aldwych Theatre», με σκηνοθεσία του αξέχαστου δασκάλου Κ. Κουν, μετάφραση Φ. Πολίτη, σκηνικά και κοστούμια Γιάννη Μόραλη και μουσική Γιάννη Χρήστου. Ερμηνευτές: Γ. Λαζάνης (Οιδίπους), Β. Μπουγιουκλάκης (Ιερέας), Κ. Μπάκας (Κρέων), Δημ. Χατζημάρκος (Τειρεσίας), Αγγέλικα Καπελαρή (Ιοκάστη), Σπ. Κωσαντόπουλος (Άγγελος), Δ. Αστεριάδης (Θεράπων, Λαΐου), Γ. Κουγιουμτζής (εξάγγελος). Στο χορό συμμετέχουν Ν. Μπουσδούκος, Ηλ. Λογοθέτης, Γ. Αρμένης, Εύα Κοταμανίδου, Ρένα Πιττακή κ.ά.

Η αθηναϊκή «πρώτη» του έργου δίνεται τον Νοέμβριο του 1963 στο «Υπόγειο» του «Ορφέα». Η κριτική για τη παράσταση είναι και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό εγκωμιαστική. Οι παραστάσεις του «Οιδίποδος» γράφει ο Θ. Κρητικός στην Ακρόπολη, είναι όχι μόνο ένα από τα σπουδαιότερα καλλιτεχνικά γεγονότα της φετινής χρονιάς, αλλά και ένα από τα λίγα ουσιαστικά βήματα που έχει κάνει μέχρι σήμερα το Θέατρο μας για να ερμηνεύσει την κλασική τραγωδία...».

Το θέατρο Τέχνης επαναλαμβάνει τον «Οιδίποδα» στα «Επιδαύρια» του 1978

(στη παράσταση αυτή χρησιμοποιείται η μετάφραση του Μ. Βολονάκη και τα σκηνικά και κοστούμια είναι του Διον. Φωτόπουλου, το δε ρόλο της Ιοκάστης ερμηνεύει η Ρένα Πιττακή και υπάρχουν και μερικές αλλαγές στην διανομή των άλλων ρόλων). Επίσης την παράσταση αυτή το «Θέατρο Τέχνης» την παρουσιάζει σε περιοδεία στην Ευρώπη, την άνοιξη του 1979 συμμετέχοντας στα Φεστιβάλ Φλωρεντίας, Αμβούργου και Βερολίνου και κατόπι στο Φεστιβάλ Αθηνών (Ηρώδειο). Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου παρουσιάζει στην Κύπρο, στους Δελφούς και τα Επιδαύρια του 1986 τον Οιδίποδα με σκηνοθεσία Ν. Χαράλαμπος και ερμηνευτές, στο ρόλο του Οιδίποδα τον Στέλιο Καυκαρίδη και της Ιοκάστης την Τζένη Γαϊτανπούλου. Στην Κύπρο, εξ άλλου το καλοκαίρι του 1954 είχε ανεβάσει τον «Οιδίποδα» ο Δημ. Μυράτ με δική του σκηνοθεσία ερμηνεύοντας ο ίδιος τον Οιδίποδα και η Βούλα Ζουμπουλάκη την Ιοκάστη.

Το 1977 ο Νίκος Χατζίσκος και η Τιτίκα Νικηφοράκη, παρουσιάζουν τον «Οιδίποδα Τύραννο» στο Θέατρο «Κάβα» της οδού Σταδίου, με σκηνοθεσία Ν. Χατζίσκου σκηνικά και κοστούμια Λαλούλας Χρυσικοπούλου και μουσική Στέφανου Βασιλειάδη. Στο ρόλο του Οιδίποδα ο Ν. Χατζίσκος και στο ρόλο της Ιοκάστης η Τιτίκα Νικηφοράκη. Το 1979 το θεατρικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών ανεβάζει στο Ηρώδειο τον «Οιδίποδα» με σκηνοθεσία Παναγιώτη Κυπαρίση, μουσική Δημ. Παπαδημητρίου και Θ. Παπαδόπουλου και κοστούμια Π. Αθανασίου. Οι ερμηνευτές είναι όλοι φοιτητές. Ο φοιτητής Θωμάς Λαμνίδης ερμηνεύει το ρόλο του Οιδίποδα και της Ιοκάστης η Κάτια Γρηγορίου.

Το 1973 το «Κλασικό Θέατρο Ρόδου» ανεβάζει στο αρχαίο Ωδείο Ρόδου τον «Οιδίποδα» σε σκηνοθεσία του Αλέξη Μίγκα, μετάφραση Τ. Τσιρμπίνου, σκηνικά και κοστούμια Γ. Κύρου και μουσική Λ. Κόκοτου. Τον Οιδίποδα ερμηνεύει ο Αλέξης Μίγκας και της Ιοκάστης η Ρίκα Σηφάκη.

Το 1962 ο Κώστας Λειβαδέας παρουσιάζει «Οιδίποδα» σε δική του μετάφραση και σκηνοθεσία, ενώ ο ίδιος είναι ερμηνευτής του «Οιδίποδα» και της Ιοκάστης η Ντόρα Βολωνάκη.

Ο Κώστας Ζαρούκας παρουσιάζει Οιδίποδα σε δική του μετάφραση, μουσική χορογραφία και κοστούμια. Ο ίδιος ερμηνεύει τον Οιδίποδα και η Μπέτυ Αρβανίτη την Ιοκάστη, με τη Νέα Θυμελική Σκηνή το καλοκαίρι του 1965 και 1966. Τέλος ο Ερασιτεχνικός Όμιλος «Μπουρίνι» παρουσιάζει «Οιδίποδα» στο Διεθνές Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου στο Μονακό στη 31

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ Επίδαυρος 1968
SEVEN AGAINST THEBES Epidaurus 1968

Αυγούστου 1969.

Πιθανόν να έχουν γίνει και άλλες παραστάσεις του «Οιδίποδα Τυράννου» που ή δεν υπάρχουν πληροφορίες, ή δεν μπορέσαμε να τις βρούμε. Εκείνο όμως που πρέπει να τονίσουμε, είναι ότι 120 ολόκληρα χρόνια έχουμε παραστάσεις αυτού του μεγάλου έργου.

Other presentations of 'Oedipus'
(apart from those of the National Theatre)

The State Theatre of Northern Greece presented 'Oedipus' in the ancient theatre of Philippi on 19 August 1961 and in a series of performances elsewhere in August and September of the same year. This version was directed by Socrates Karantinos in the Photos Politis translation and the scenery and costumes were by Nikos Nikolaou.

The cast was as follows: Oedipus: Iordanis Marinou; Priest: K. Glinis; Creon: I. Galanopoulos; Teiresias: T. Tze-

neralis; Jocasta: T. Kalliga; Chorus Leader: K. Matsakas; 1st Messenger: G. Damasiotis; Servant: I. Moraitopoulos; 2nd Messenger: I. Stamatiou. The next performance of 'Oedipus' by the State Theatre of Northern Greece was in 1968, directed by T. Kostopoulos, in the ancient theatre of Philippi and at the Herodes Atticus theatre. Oedipus was played by T. Kostopoulos and Jocasta by Anna Raftopoulou. The scenery and costumes were by K. Dimitriadis and the choreography by Agapi Evangelidou.

The Arts Theatre put on 'Oedipus' for the first time at the Festival in London. The performance took place at the Aldwych Theatre and was directed by the much-lamented Carlos Koun. The translation was by Photos Politis, costumes by Yiannis Moralis and the music by Yiannis Christou. The cast was as follows: Oedipus: G. Lazanis; Priest: V. Bougouklakis; Creon: K. Bakas; Teiresias: D. Hadjimarkos; Jocasta: Angelika Kapelari; 1st Messen-

ger: S. Konstantopoulos; 'Laius' Servant: D. Asteriadis; 2nd Messenger: G. Kouyoumtzis. Amongst the Chorus were N. Bousdoukos, I. Logothetis, G. Armenis, E. Kotamanidou and R. Pittaki.

The Athens premiere took place in November 1963 in the 'Basement' of the Orpheus Theatre. Both in Greece and abroad the critics spoke in praise of this presentation. "The performances of 'Oedipus'", wrote T. Kritikos in the newspaper **Acropolis**, "constitute not only one of this year's most important artistic events, but also one of the few real steps forward taken by our theatre in the interpretation of classical tragedy...".

The Arts Theatre repeated its 'Oedipus' at the 1978 Epidauria; this time the translation was by M. Volonakis and the costumes and scenery by Dionysis Photopoulos, while the part of Jocasta was taken by Reni Pittaki; there were also certain other changes in the rest of the cast. It also took its

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

'Oedipus' on tour in Europe in the spring of 1979, appearing at the Festival of Florence, Hamburg and Berlin and subsequently at the Athens Festival (at the Herodes Atticus theatre. The Cyprus Theatre Organisation presented 'Oedipus' in Cyprus, at Delphi and at the Epidauros Festival in 1986. The direction was by N. Charalambous; Oedipus was played by Stelios Kafkaridis and Jocasta by Jenny Gaitanopoulou. Dimitris Myrat also put on 'Oedipus' in Cyprus, directed by himself, in the summer of 1954. He too the leading role and Jocasta was played by Voula Zoumboulaki.

In 1977 Nikos Hadjiskos and Titika Nikiphoraki presented 'Oedipus Rex' at the 'Cava' theatre in Stadiou St. It was directed by N. Hadjiskos, the scenery and costumes were by Laloula Chrysikopoulou and the music by Stephanos Vasileiadis. Oedipus was played by N. Hadjiskos and Jocasta by Titika Nikiphoraki.

In 1979 the theatre club of the University of Athens performed the 'Oedipus Rex' in the Herodes Atticus theatre, directed by Panayiotis Kyparissis, with music by Dimitris Papadimitriou and T. Papadopoulos and costumes by P. Athanasiou. The cast were all students, Thomas Lamnidis taking the part of Oedipus and Katia Grigoriou that of Jocasta.

The Rhodes Classical Theatre company put on their presentation of 'Oedipus' in the ancient theatre of Rhodes in 1973. This was directed by Alexis Mingas in a translation by T. Tsirbinos, with scenery and costumes by G. Kyrou and music by L. Kokotos. Oedipus was played by Alexis Mingas and Jocasta by Rika Sifaki.

In 1962 Costas Leivadeas presented 'Oedipus', translated and directed by himself, and playing the title role. Jocasta was played by Dora Volonaki. Costas Zaroukas produced a version of 'Oedipus' in which, apart from playing the leading role himself, he was responsible for the translation, music, choreography and costumes. Betty Arvaniti played Jocasta and the Nea Themeliki Skini company took the other parts in the performances of summer 1965 and 1966.

The amateur 'Bourini' company took its 'Oedipus' to the International Amateur Theatre Festival in Munich in August 1969.

It is likely that there have been other performances of 'Oedipus Rex' of which there is no record or which we have been unable to trace. What, however, can be clearly seen is that throughout the last 120 years this work has been constantly performed.

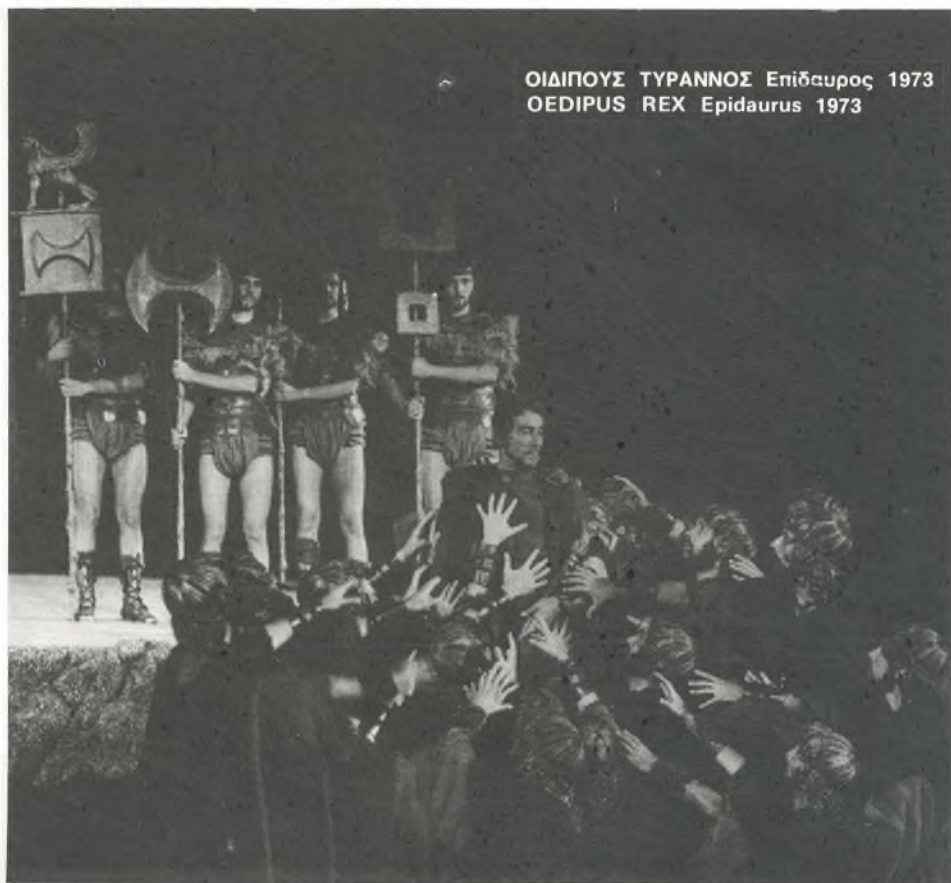
Ο Γ. Σιδέρης μας έχει αφήσει ένα πολύτιμο τόμο με τίτλο «Το αρχαίο θέατρο στη Νέα Ελληνική Σκηνή 1817 - 1932» (Δυστυχώς δεν πρόφτασε να ολοκληρώσει το έργο του αυτό με ένα δεύτερο τόμο, αφού λίγο μετά τη συμπλήρωση του Α' τόμου (20.5.75) πέθανε στις 22 Δεκέμβρη 1975). Το έργο δεν είναι μόνο πολύτιμο για τις πληροφορίες του αλλά προπάντων για τις διάφορες πηγές που αναφέρει, που είναι θησαυρός γνώσης για την ιστορία του θεάτρου μας. Ψάχνοντας τις πηγές αυτές, η πρώτη αναφορά σε παράσταση της τραγωδίας του Αισχύλου «Επτά επί Θήβας» γίνεται στις 28 του Μάη 1925 που ιδρύεται το «Θέατρο Τέχνης» του Σπύρου Μελά και στεγάζεται στο «Αθήναιον» της οδού Πατησίων. Η σχετική αναγγελία αναφέρει «Οι Επτά επί Θήβας» τραγωδία κατά αριστοτεχνικήν μετάφρασιν του ποιητού Ι. Γρυπάρη, παιζομένη άνευ υποβολέως και άνευ διαλειμάτων κατά την αρχαίαν παράδοσιν... «Η παράσταση είχε και β' μέρος στο οποίο θα παρουσιαζόντανε «η κωμωδία του Λουκιανού «Όνειρος» η αλεκτρυών». Σύμφωνα με το

πρόγραμμα παίρνουν μέρος οι ηθοποιοί Η. Δεστούνης (Ετεοκλής), Γ. Χριστοφορίδης (κατάσκοπος βοσκός), Ελένη Παπαδάκη (Ισμήνη) Ν. Μαρσέλου (Αντιγόνη) κ.α. Η σκηνοθεσία ήτανε του Σπύρου Μελά και τα κοστούμια του Αντ. Φωκά. Η παράσταση δόθηκε 10 φορές και σε μια έκτακτη απογευματινή στον Εθνικό Κήπο. Ο Φώτος Πολίτης επιτίθεται κατά της παράστασης και σημειώνει «ήταν χωρίς σεβασμό προς τον ποιητή για να κάνει εντύπωση ο σκηνοθέστης...». (Θυμίζουμε ότι ο Μελάς με εμπάθη κριτική είχε κτυπήσει τον «Οιδίποδα» του Φ. Πολίτη).

Η αμέσως επόμενη παράσταση που γνωρίζουμε με τους «Επτά επί Θήβας» είναι του Θυμελικού Θιάσου του Λίνου Καρζή το καλοκαίρι του 1954 στα αρχαία θέατρα Δελφών και Σικυώνος και το φθινόπωρο του ίδιου χρόνου στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά. Η ίδια παράσταση δίνεται το καλοκαίρι του 1955, στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού.

Το «Εθνικό Θέατρο» παρουσιάζει για πρώτη φορά τη τραγωδία αυτή του Αισχύλου στα «Επιδαύρια» του 1968 με σκηνοθεσία του Αλέξη Σολομού, μετάφραση Ι. Γρυπάρη, μουσική Μιχ. Αδάμη και χορογραφίες Ντόρας Τσάτσου - Συμεωνίδη. Ερμηνευτές: οι Νίκος Καζής, Στ. Βόκοβιτς και Κάκια Παναγιώτου.

Νέα παράσταση των «Επτά επί Θή-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Επίδαυρος 1973
OEDIPUS REX Epidauros 1973

βας» δίνει το «Εθνικό Θέατρο» στα Επιδάυρια του 1981 με σκηνοθεσία του Νίκου Χαραλάμπους και μετάφραση Κ. Καλώτα. Τα σκηνικά και τα κοστούμια έγιναν από το Γιώργο Ζιάκα και η μουσική ήτανε του Μιχ. Χριστοδουλιδη. Βασικοί ερμηνευτές Τ. Βουλαλάς, Ι. Ψαρράς, Κ. Παναγιώτου, Κ. Χέλμη κ.ά.

Το «Θέατρο Τέχνης» ανεβάζει τους «Επτά επί Θήβας» το καλοκαίρι του 1975 στο Ηρώδειο και στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών. Τον επόμενο χρόνο παρουσιάζει το έργο σε περιοδεία στο Παρίσι (1971) και στο Λονδίνο (1977). Η σκηνοθεσία είναι του Καρόλου Κουν, η μετάφραση του Λεωνίδα Ζενάκου, τα σκηνικά και τα κοστούμια της Ιωάννας Παπαντωνίου και η μουσική του Θ. Αντωνίου. Ερμηνευτές: Γ. Λαζάνης, Μ. Κουγιουμτζής, Χρ. Καλαβρούζος, Ρένη Πιπτακή κ.ά.

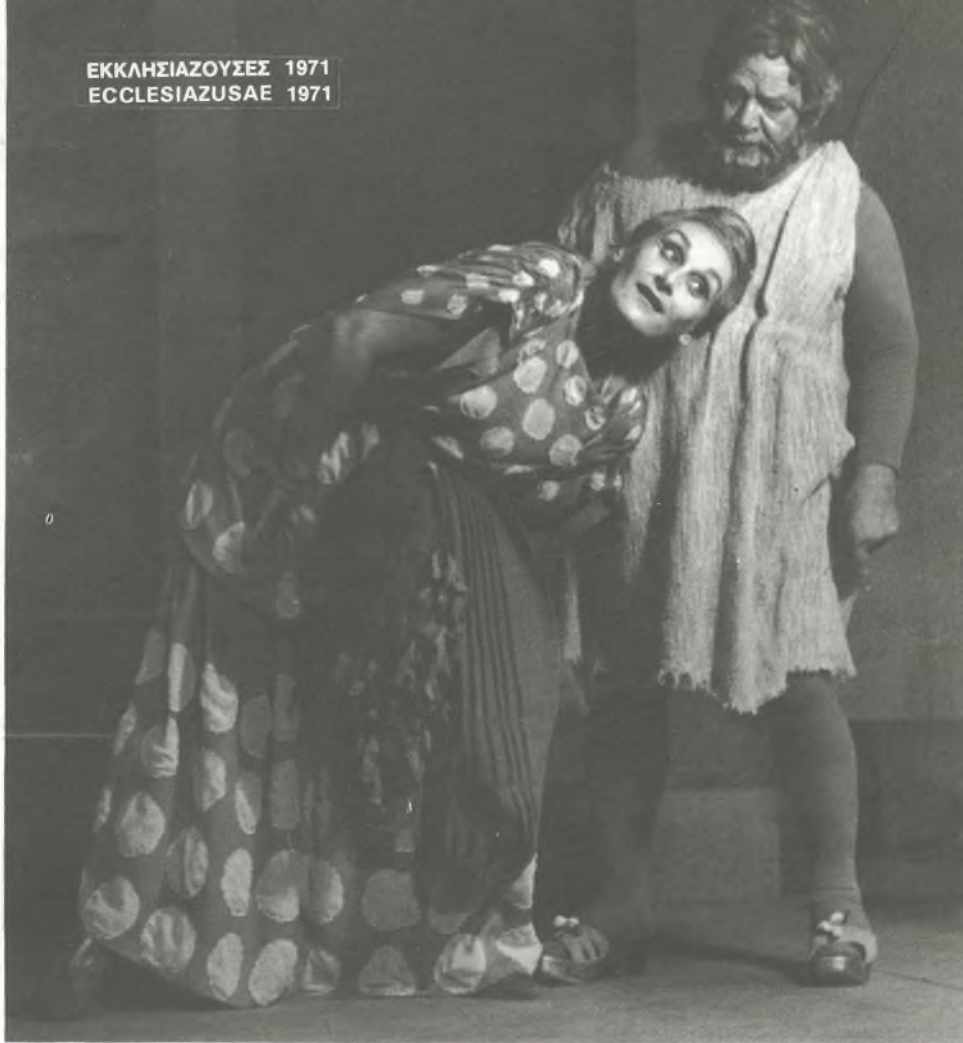
Το «Εθνικό Θέατρο» παρουσιάζει για πρώτη φορά την τραγωδία αυτή του Αισχύλου στα «Επιδάυρια» του 1968 με σκηνοθεσία του Αλέξη Σολομού, μετάφραση Ι. Γρυπάρη, μουσική Μιχ. Αδάμη και χορογραφίες Ντόρας Τσάτσου - Συμεωνίδη. Ερμηνευτές: Νίκος Καζής, Στ. Βόκοβιτς και Κάκια Παναγιώτου.

Νέα παράσταση των «Επτά επί Θήβας» δίνει το «Εθνικό Θέατρο» στα Επιδάυρια του 1981 με σκηνοθεσία του Νίκου Χαραλάμπους και μετάφραση Κ. Κολώτα. Τα σκηνικά και τα κοστούμια έγιναν από το Γιώργο Ζιάκα και η μουσική ήτανε του Μιχ. Χριστοδουλιδη. Βασικοί ερμηνευτές Τ. Βουλαλάς, Ι. Ψαρράς, Κ. Παναγιώτου, Κ. Χέλμη κ.ά.

Το «Θέατρο Τέχνης» ανεβάζει τους «Επτά επί Θήβας» το καλοκαίρι του 1975 στο Ηρώδειο και στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών. Τον επόμενο χρόνο παρουσιάζει το έργο σε περιοδεία στο Παρίσι (1971) και στο Λονδίνο (1977). Η σκηνοθεσία είναι του Καρόλου Κουν η μετάφραση του Λεωνίδα Ζενάκου τα σκηνικά και τα κοστούμια της Ιωάννας Παπαντωνίου και η μουσική του Θ. Αντωνίου. Ερμηνευτές: Γ. Λαζάνης, Μ. Κουγιουμτζής, Χρ. Καλαβρούζος, Ρένα Πιπτακή κ.ά.

Τέλος έχομε και μια παράσταση με τους «Επτά επί Θήβας», με σκηνοθεσία του Γιάννη Τσαρούχη, που δόθηκε στο θέατρο Μοσχοποδίου Θήβας, στις 28 και 29 Αυγούστου 1982 και 1, 2, 3 και 4 Σεπτέμβρη στην Ελευσίνα 5 του Σεπτέμβρη και στο θέατρο του Λυκαβηττού στις 10 και 11 του Σεπτέμβρη 1982. Είναι «ένα δεύτερο πείραμα, όπως γράφει ο ίδιος ο Γ. Τσαρούχης, μετά το πρώτο εκείνο πείραμα των «Τρωάδων» στα 1977. Έχει αρκετά διαφορετικούς στόχους αλλά και πολλά κοινά σημεία...».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ 1971
ECCLESIAZUSAE 1971

SEVEN AGAINST THEBES

Yiannis Sideris has left us an extremely valuable work in the form of his book 'Ancient Theatre on the Modern Greek Stage: 1817 - 1932' (unfortunately he was not able to complete this work a second volume, since, a little after the completion of the first, he died on 22 December 1975). This work is valuable not only for the information which it contains, out also for the sources which it gives - a veritable treasury of knowledge on the history of the Greek theatre.

The first mention to be found in these sources of a performance of the 'Seven against Thebes' of Aeschylus dates from 28 Mays 1925, the year of the foundation of the Arts Theatre of Spyros Melas, which was housed in the 'Athinaion' in Patisision St. The announcement speaks of "'Seven against Thebes', a tragedy in the masterpiece of translation of the poet I. Gryparis, played without prompter and intervals according to the ancient tradition...". The performance had a se-

cond part in which would be presented "the comedy of Lucian 'The Dream or Alectryon'". According to the programme the actors were: I. Destounis (Eteocles); G. Christoforidis (shepherd - spy); Eleni Papadaki (Ismene) and N. Marsellou (Antigone). The director was Spyros Melas and the costumes by Antonis Phokas. There were ten performances and a special matinee in the National Gardens. The presentation was attacked by Photos Politis as "lacking in respect for the poet in order to be an opportunity for the director to make his mark...". (It will be recalled that Melas had subjected the 'Oedipus Rex' of Politis to his partisan criticism).

The next presentation of the 'Seven against Thebes' of which we know was that of the 'Thymelikos' company of Linos Karzis in the summer of 1954 in the ancient theatres of Delphi and Sicyon and in the autumn of the same year at the Pireaus Municipal Theatre. The same performance was repeated in summer 1955 in the Herodes Atticus theatre. The National Theatre presented the tragedy for the first time at the Epidaurus Festival of 1968. The direction was by Alexis Solomos, the translation

by I. Gryparis, music by Michael Adamis and choreography by Dora Tsa-tsou-Symeonidi. The cast included Nikos Kazis, S. Vokovits and Kakia Panayiotou.

A new presentation of the *Seven against Thebes* was given at the 1981 Epidauria, directed by Nikos Charalambous in the translation of K. Kalotas. The scenery and costumes were by Yiorgos Ziakas and the music by Michael Christodoulidis. The leading actors were T. Voulalas, I. Psarras, K. Panayiotou and K. Chelmi.

The Arts Theatre put on its version of the *Seven against Thebes* in the summer of 1975 at the Herodes Atticus theatre as part of the Athens Festival. In the following year it took the work on tour to Paris and in 1977 to London. This presentation was directed by Carolos Koun, the translation was by Leonidas Zenakos. Ioanna Pantoniou was responsible for the scenery and costumes and T. Antoniou for the music. The cast included G. Lazanis, M. Kouyoumtzis, C. Kalavrouzos and R. Pittaki.

Finally we must note a production of the play directed by Yiannis Tsarouchis at the Mischopodi Theatre, Thebes, on 29 August 1982 and on 1, 2, 3 and 4 September. This performance was also given at Eleusis on 5 September and at the Lycabettus theatre on 11 September. It was, writes Tsarouchis, "a second experiment after that first one with the *Trojan Women*" in 1977. Its purpose was different but it had much in common with it".

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Στην ίδια, σχεδόν, περίοδο, που στο νεοελληνικό χώρο αναζητείται η επαφή και πάλι με το αρχαίο δράμα με τις παραστάσεις της αρχαίας τραγωδίας, υπάρχει προέκταση και προς την πλευρά της αττικής κωμωδίας. Οι πιο σημαντικές, νομίζω, ενδειξεις είναι οι μεταφράσεις του Αλεξάνδρου Ριζου Παγκαβή, που εκδίδει το 1860 μετάφραση των κωμωδιών του Αριστοφάνη «Ειρήνη» «Νεφέλαι» και «Όρνιθες». Ένα χρόνο δε αργότερα ο Χουρμούζης εκδίδει ανώνυμα τη μετάφρασή του με τίτλο «Ο Πλούτος του Αριστο-

φάνους ελευθέρως, παραφρασθείς, εις την καθομιλουμένη...».

Παράλληλα έχουμε πληροφορίες για αριστοφανικές παραστάσεις από το 1873. Η πρώτη, όπως φαίνεται, παράσταση της κωμωδίας του Αριστοφάνη «Εκκλησιάζουσαι «είναι αυτή που έδωσε η «Νέα Σκηνή» του Χρηστομάνου στις 11 Αυγούστου 1904 δυστυχώς όμως «για τις ασχρολογίες της, όχι για τη τέχνη της» όπως γράφει ο Γ. Σιδέρης. Η μετάφραση ήταν του Πολύβιου Δημητρακόπουλου και θα παρουσιάζετο, όπως γράφει η «Εστία» (7 Αυγούστου 1904) σε αντίθεση με την παραπάνω άποψη του Σιδέρη, «ως μία από τας ωραιότερας κωμωδίας και τας δριμυτέρας σατίρας» που έχει «δια την εποχήν μας ιδιαίτεραν αναλογίαν προς τα νέα ήθη και τας νέας κοινωνικάς ιδέας... «Η παράσταση δίνεται με ερμηνευτές, μόνο άντρες, με την παρακάτω διανομή «Πραξαγόρα: Τ. Λεπενιώτης, Βλέπυρος: Α. Χρυσομάλλης, Χρέμης και ο Καταθείς, Ν. Κουρής, ο μη Καταθείς Π. Λέων, Νεανίας: Ν. Παπαγεωργίου, Γείτων: Ι. Σαραμαντής... Πέντε γυναίκες: Μ. Μυράτ, Σ. Παπαγιάννης, Σ. Σάββας, Μ. Παλμύρας, Α. Χρυσομάλλης, Γ. Γραυς, Ν. Κουρής, Θεραπαινίς: Μ. Μυράτ. Μουσική Θ. Σακελλαριδη».

Η νεάνις του μεταφραστή - γράφει ο κριτικός της «Εστίας» (12 Αυγούστου 1904) παριστάνει γύναιον εκ των υπογομένων εις την αρμοδιότητα του νοσοκομείου των αφροδισίων νοσημάτων. Κατεβλήθη δε πάσα προσπάθεια... ώστε να νομίζει ο θεατής ότι το παράθυρον από το όποιον ωμίλει ήτο το παράθυρον οίκου ανοχής...». Η παράσταση δόθηκε συνέχεια και στις 12, 13, 14 και 15 Αυγούστου 1904 και κατόπι (Σεπτέμβρη 1904 (με Πραξαγόρα την Ευαγγελία Παρασκευοπούλου, σαν παραστάσεις «μη κατάλληλες» ενώ στις 24 του Σεπτέμβρη 1904 δίνει μια παράσταση το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά) «μόνον δι' άνδρες». Μια παράσταση με τις «Εκκλησιάζουσαι» αναφέρεται κατόπι το Μάρτη του 1909 με τον Άγγελο Χρυσομάλλη, χωρίς να υπάρχουν άλλες πληροφορίες, παρά μόνο στην αναγγελία (Εφημερίδα «Αθήναι» 5 Μαρτίου 1909), υπενθυμίζεται η επιτυχία του έργου στη «Νέα Σκηνή» και ότι ο Χρυσομάλλης ήτανε από τους πρώτους διδάξαντας».

Παραστάσεις με τις «Εκκλησιάζουσαι» σημειώνουμε, χωρίς να γνωρίζουμε συντελεστές στις 15 Αυγούστου στο Πειραιά και στις 18 Αυγούστου στην Αθήνα. Επίσης στο θέατρο Κοτοπούλη σημειώνουμε δυο παραστάσεις με τις «Εκκλησιάζουσαι» (30 - 31 Οκτωβρίου 1914) από θίασο «περιστασιακά συγκροτημένο, και του οποίου οι παρα-

στάσεις αρέσανε για τις «βωμολοχίες» τους γι' αυτό και στα προγράμματα τους υπάρχει η φράση, πάντα, «απαγορεύεται η είσοδος εις τας κυρίας». Δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα για άλλες παραστάσεις με τις «Εκκλησιάζουσαι» μέχρι το 1956, γιατί οι διάφορες αριστοφανικές παραστάσεις παίρνουν κάποιο επικίνδυνο δρόμο με την εμφάνιση περιέργων θεάτρων που διευθύνουν ο Μάριο Ροτζάιρον και κατόπι ο μαθητής του Γ. Χριστοδούλου και άλλοι. Πάντως είναι γνωστό ότι ο Ροτζάιρον εκτός από τη «Στέλα Βιολάντη», την «Μαμζέλ Νιτούς» έχει «ερμηνεύσει» σε έκτακτες παραστάσεις στην Αθήνα και την Επαρχία τόσο τη Λυσιστράτη, όσο και τη «Πραξαγόρα» στις «Εκκλησιάζουσαι». Την ίδια περίοδο παρουσιάζει «Εκκλησιάζουσαι» και ένας άλλος περιεργός θίασος που διευθύνει κάποια κυρία Τασία Κύρου.

Στην τέταρτη χρονιά των «Επιδaurιών», το 1957, το «Εθνικό Θέατρο» συνεχίζοντας το δρόμο της ερμηνείας της «Αττικής Κωμωδίας», που άνοιξε, το 1951, ο Σωκράτης Καραντινός σκηνοθετεί τις «Εκκλησιάζουσαι» με μετάφραση του Θρ. Σταύρου, σκηνικά και κοστούμια Γ. Βακαλό, μουσική Μ. Χατζιδάκη, και χορογραφίες Τ. Βαρούτη. Βασικοί ερμηνευτές: Μαίρη Αρώνη, Χρ. Νέζερ, Δ. Διαμαντίδου, Γ. Μπινιάρης, Μ. Καλογιάννης. Η παράσταση αυτή είχε δοθεί για πρώτη φορά μέσα στην προοπτική του Ε.Θ. για την αναβίωση της Αττ. Κωμωδ. το καλοκαίρι του 56 στο Ωδείο του Ηρώδου Αττικού. Η παράσταση αυτή επαναλαμβάνεται και στο Ηρώδειο και στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών του 1957.

Στα «Επιδaurία» του 1972 το «Εθνικό» παρουσιάζει με σκηνοθεσία του Σωκράτη Καραντινού, μετάφραση Θρ. Σταύρου, σκηνικά και κοστούμια Νίκου Νικολάου μουσική Νικηφόρου Ρώτα και χορογραφίες Τ. Βαρούτη. Βασικοί ερμηνευτές: Κάκια Παναγιώτου, Π. Ζερβός, Ελένη Ζαφειρίου, Βέρα Δηληγιάννη και κ. Θ. Σαρρής. Σημειώνουμε ότι η «πρώτη» της παράστασης αυτής είχε δοθεί στο Ηρώδειο, στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών του 1971. Επίσης η ίδια παράσταση επαναλαμβάνεται στα «Επιδaurία» του 1973, ενώ στο Φεστιβάλ Αθηνών δίνεται το 1972 και το 1973.

Το «Εθνικό Θέατρο» στα «Επιδaurία» του 1981, παρουσιάζει και πάλι «Εκκλησιάζουσαι» με σκηνοθεσία του Αλέξη Σολομού και μετάφραση Α. Ροσόλυμου, Σκηνικά και κοστούμια Γ. Βακαλό, μουσική Μ. Χατζιδάκη και χορογραφίες Ντόρας Τσάτσου - Συμεωνίδου. Βασικοί ερμηνευτές: Μαίρη Αρώνη, Ντ. Ηλιόπουλος, Π. Ζερβός, Ελένη Χαλκούση και Τζ. Γαρμπή. Και η παρά-

σταση αυτή παρουσιάζεται και στο Φεστιβάλ Αθηνών, στο Ηρώδειο, το καλοκαίρι του 1981.

Το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος παρουσιάζει τον Ιούλιο του 1969 μια σπουδαία παράσταση με τις «Εκκλησιάζουσες» σε σκηνοθεσία του Σπύρου Ευαγγελάτου που κυριολεκτικά έλαμψε η φαντασία και το ταλέντο του. Η μετάφραση - διασκευή είναι του Σπ. Ευαγγελάτου, οι σκηνογραφίες του Δημ. Μυτρά, τα κοστούμια του Γ. Πάτσα και η μουσική του Στέφανου Γαζουλά. Την Πραξαγόρα ερμηνεύει η Χρυσούλα Διαβάτη, το Βλέπυρο ο Γ. Βλαχόπουλος, το νέο ο Δημ. Καρέλλης, τη νέα η Πέπη Οικονομοπούλου κ.λπ.

Το Κ.Θ.Β.Ε. παρουσιάζει και πάλι «Εκκλησιάζουσες» τον Αύγουστο του 1979 σε σκηνοθεσία Κ. Μιχαηλίδη και μετάφραση Κ. Ταχτή, με σκηνικά και κοστούμια του Νίκου Πετρόπουλου, μουσική Β. Τενίδη και χορογραφίες της Τ. Βαρούτη - Μαμάκη. Βασικοί ερμηνευτές: Νίκη Τριανταφυλλίδη, Διον. Καλός, Δ. Βάγιας, Γ. Λέφας κ.ά. Η ίδια παράσταση επαναλαμβάνεται, το 1980 στη Θεσσαλονίκη, στην Επίδαυρο και στο Ηρώδειο.

Στις αξιόλογες παραστάσεις που έχουμε επισημάνει με τις «Εκκλησιάζουσες» θα προσθέσουμε ακόμα τη παράσταση της «Ελληνικής Σκηνής» της Άννας Συνοδινού, στο Θέατρο του Λυκαβηττού το καλοκαίρι του 1965 σε σκηνοθεσία και μετάφραση Μ. Βολανάκη με σκηνογραφίες και κοστούμια Μαρίνας Καρέλλα, μουσική Γιάννη Μαρκόπουλου και χορογραφίες Αγάπης Ευαγγελίδου. Βασικοί ερμηνευτές: Άννα Συνοδινού, Δ. Διαμαντίδου, Κ. Καζάκος, Γ. Μιχαλακόπουλος, Σαμπώ Νοτρά, Γρ. Βαφιάς, κ.ά. Τον Αύγουστο του 1979 ο Σωτήρης Μπασιάκος παρουσιάζει τις «Εκκλησιάζουσες» στο Θέατρο του Λυκαβηττού. Η σκηνοθεσία, η μετάφραση, η κίνηση, τα σκηνικά και τα κοστούμια είναι του Μ. Βολανάκη, η μουσική του Γιάννη Μαρκόπουλου και οι μάσκες του Διον. Φωτόπουλου. Βασικοί ερμηνευτές: Μαίρη Χρονοπούλου, Στ. Παράβας, Α. Πέτσος, Δ. Διαμαντίδου κ.ά.

Η Πειραματική Σκηνή Τέχνης της Θεσσαλονίκης, παρουσιάζει το καλοκαίρι του 1985 τις «Εκκλησιάζουσες» με σκηνοθεσία του Νίκου Χουρμουζιάδη, μετάφραση Μ. Βολανάκη, σκηνικά Α. Βέτα, κοστούμια Ιωάννης Μανωλιδάκη και μουσική Ηρακλή Πασχαλίδη. Βασικοί ερμηνευτές: Έφη Σταμούλη, Θ. Σκαρλάτου, Α. Σαββίδου, Α. Νάτσιος, Θ. Τεκνετζίδης κ.ά. Οι παραστάσεις δίνονται στις «Γιορτές ανοικτού θεάτρου» της Θεσσαλονίκης, σε περιοδείες και στο κλειστό θέατρο.

ΤΩΝΗΣ ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΣ

ECCLISIAZUSAE

At roughly the same period that modern Greece was attempting to reestablish contact with the ancient drama by performances of tragedy, a branch of this movement was also addressing itself to Attic comedy. Perhaps the most important indications of "Clouds" and "Birds" of Aristophanes. A year later Hourmouzis brought out, anonymously, "the Plutus" of Aristophanes, freely paraphrased into common speech...". At the same time, we learn of performances of Aristophanes from 1873 onwards.

It would seem that the first performance of Aristophanes' comedy "Ecclesiazusae" was that given by the "Nea Skini" company of Christomanos on 11 August 1904, notable, unfortunately, as Y. Sideris comments "for its vulgarities rather than for its art". The translation was that of Polyvios Dimitrakopoulos and it was to be presented, as *Estia* (7 August 1904) notes, in contrast with Sideris' view, "as one of the finest of comedies and the most biting of satires", which has "particular application to our own times as to new modes of behaviour and new social ideas". The parts were taken exclusively by men and the cast was as follows: Praxagora: T. Lepeniotis; Blepuros: A. Chrysomallis; Chremes and 1st Citizen: N. Kouris; 2nd Citizen: P. Leon; Youth: N. Papayeorgiou; Neighbour: I. Saramantis; Five women: M. Myrat, S. Papayiannis, S. Savvas, M. Palmyras, A. Chrysomallis; Old woman: N. Kouris; Serving girl: M. Myrat. Music: T. Sakellaridis.

"The translator's young woman", wrote *Estia's* critic (12 August 1904), "is played as a female such as might come with in the competence of a hospital for venereal diseases. Every effort is made... to persuade the audience that the window from which she speaks is the window of a house of ill fame...".

There was a run of performances from 12 to 15 August 1904 and again in September (with Evangelia Paraskevopoulou as Praxagora), treated as "for adults only", while on 24 September a performance was given at the Piraeus Municipal Theatre "for men only". We next hear of a performance of "Ecclesiazusae" in March 1909 with Angelos Chrysomallis, but without any further particulars other than the announcement (*Athinai newspaper*, 5 March 1909). The work, as we have seen, was a success at the "Nea

Skini" and Chrysomallis was one of the initiators.

Performances of the "Ecclesiazusae" were given of 15 August in Piraeus and on 18 August in Athens, though we do not know the cast. The work was also performed on two successive nights (30 and 31 October 1914) at the Kotopouli Theatre by "an ad hoc company whose rendition was popular for its bad language; for that reason the programme always contained the phrase "ladies not admitted".

We cannot speak with certainty of other performances of "Ecclesiazusae" before 1956, given that performances of Aristophanes had embarked upon a slippery path with the emergence of dubious theatrical companies, directed by Rogiron and later by his pupil G. Christodoulou. We do, however, know that apart "Stella Violanti", Rogiron also gave special performances in Athens and the provinces at which he "interpreted" Lysistrata, and Praxagora in Ecclesiazusae". The same period also saw a performance of "Ecclesiazusae" given by another curious company, directed by a certain Mrs Tasia Kyrou.

In the fourth year of the Epidaurus Festival (1957), the National Theatre continued the series of interpretations of the Attic comedy begun in 1951 with Socrates Karantinos production of Aristophanes' Clouds: in that year Alexis Solomos directed "Ecclesiazusae" in the Stavrou translation, with sets and costumes by G. Vakalo, music by Manos Hadjidakis and choreography by T. Varouti. The main roles were played by Mary Aroni, C. Nezer, D. Diamantidou, G. Biniaris and M. Kaloyiannis. This production had, in fact, been performed, as part of the National Theatre's campaign to revive the Attic comedy, at the Herodes Atticus theatre in the summer of 1956, and it was repeated there as part of the Athens Festival in 1957.

"Ecclesiazusae" was next performed by the National Theatre at Epidaurus in 1972. The production was directed by Socrates Karantinos, the translation was by T. Stavrou, the set and costumes by Nikos Nikolaou, the music by Nikiforos Rotas and the choreography by T. Varouti. The main parts were played by Kakia Panayiotou, P. Zervos, Eleni Zafiriou, Vera Delliyanis and T. Saris. Here again the production had first been seen at the Herodes Atticus theatre as part of the 1971 Athens Festival. The production was repeated at Epidauria of 1973 and during the 1972 and 1973 Athens Festivals.

The National Theatre performed the

EΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ 1956
ECCLESIAZUSAE 1956

"Ecclesiazusae" once more at the Epidauria in 1981. The production was directed by Alexis Solomos and the translation was by A. Rosolymos. The sets and costumes were by G. Vakalo, the music by Manos Hadjidakis and the choreography by Dora Tsatsou-Symeonidi, and Mary Aroni, D. Iliopoulos, P. Zervos, Eleni Chalkousi and J. Garbi appeared in the main parts. This production was also staged at the Herodes Atticus theatre as part of the 1981 Athens Festival.

The State Theatre of Northern Greece staged an outstanding production of "Ecclesiazusae" in July 1969. The talented and brilliantly imaginative direction was the work of Spyros Evangelatos, who also translated and adapted the play. The sets were by Dimitris Mytaras, the costumes by G. Patsas and the music by Stephanos Gazouleas. Praxagora was played by Chrysoula Diavati, Blepyros by G. Vlachopoulos, the young man by Dimitris Karelis and the young girl by Pepi Economopoulou.

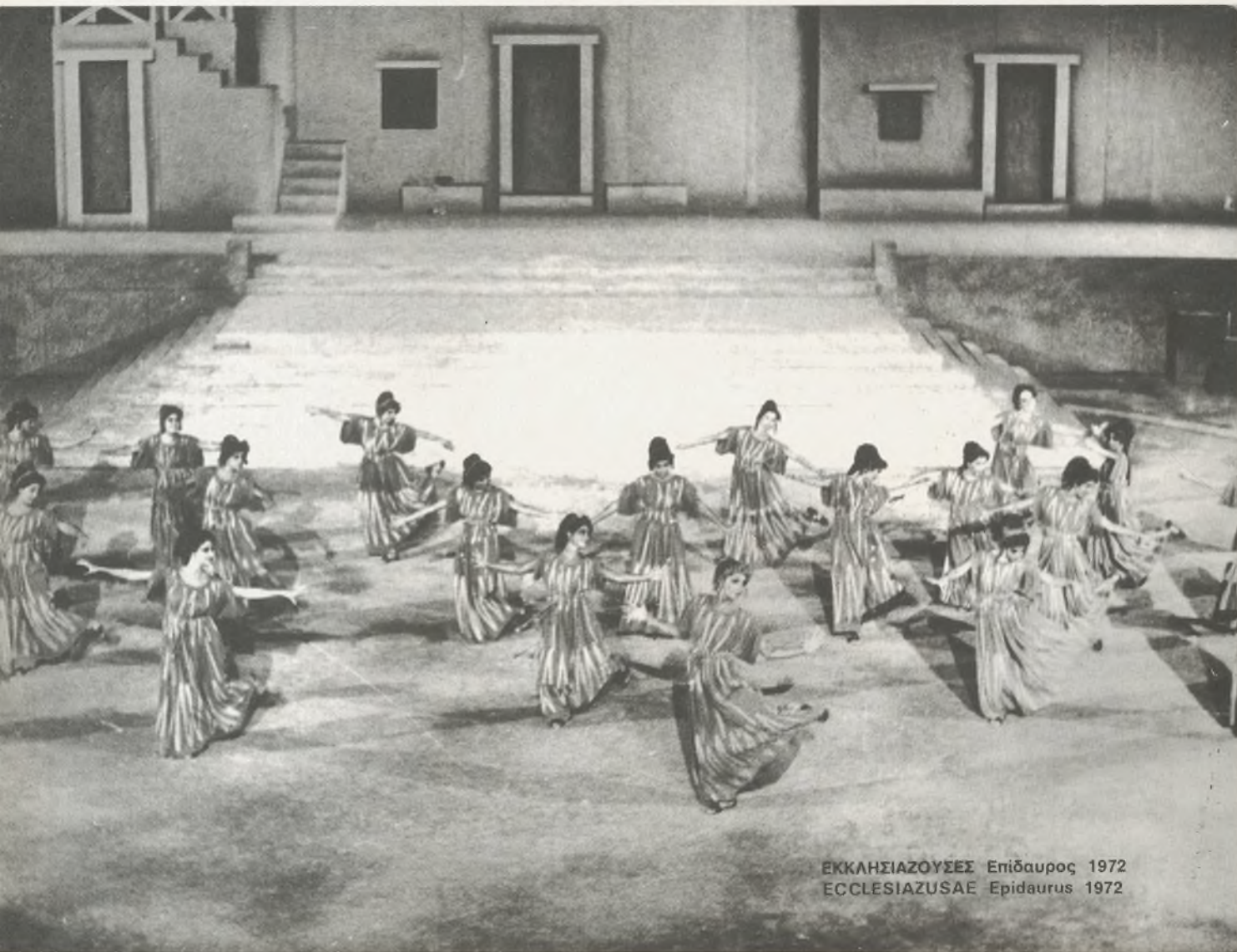
The State Theatre of Northern Greece staged another production of "Ecclesiazusae" in August 1979; the production was directed by K. Michailidis, the translation was by K. Tachtsis, the sets and costumes by Nikos Petropoulos, the music by V. Tenidis and the choreography by T. Varouti-Maraki. The leading parts were played by Niki Triantafyllidi, Dionysis Kalos, D. Vayias and G. Lefas. This production was repeated in Thessaloniki in 1980 and was also seen at Epidaurus and the Herodes Atticus theatre.

To these notable performances of "Ecclesiazusae" which we have listed we might also add that of Anna Synodinou's Hellenic Theatre at the Lycabettus theatre in the summer of 1965. The play was translated and directed by Minos Volonakis, the sets and costumes were by Marina Karella, the music by Yiannis Markopoulos and the choreography by Agapi Evangelidou. The central roles were played by Anna Synodinou, D. Diamantidou, K. Kazakos, G. Michalakopoulos, Sappho Notara

and Grigoris Vafias. In August 1979 Sotiris Basiakos staged "Ecclesiazusae" at the Lycabettus theatre. The translation, direction, movement, sets and costumes were by Minos Volonakis, the music by Yiannis Markopoulos and the masks by Dionysis Photopoulos and the production starred Mary Chronopoulou, Stavros Parasvas, A. Petsos, D. Diamantidou and others.

The Volonakis translation of "Ecclesiazusae" was produced by the Thessaloniki Experimental Art Theatre in the summer of 1985. The production was directed by Nikos Hourmouziadis, the sets were by A. Vetas, the costumes by Ioanna Manolidaki and the music by Iraklis Paschalidis. The main parts were played by Efi Stamouli, T. Skarlatos, L. Savvidou, A. Natsios and T. Teknezidis. The production formed part of the Open-Air-Theatre Festival of Thessaloniki and performances were also given on tour in indoor theatres.

TONIS TSIRBINOS

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ Επίδαυρος 1972
ECCLESIAZUSAE Epidaurus 1972

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Οι «Επτά επί Θήβας» είναι η τρίτη και μόνη σωζόμενη τραγωδία από τη λεγόμενη Θηβαϊκή τετραλογία του Αισχύλου, η οποία άρχιζε με τις τραγωδίες «Λάιος» και «Οιδίπους» και συμπληρωνόταν με το σατυρικό «Σφιγξ». Με τη διδασκαλία αυτής της τετραλογίας, το 467 π.Χ. ο ποιητής κέρδισε το πρώτο βραβείο στους δραματικούς αγώνες των Μεγάλων Διονυσίων.

Οι «Επτά επί Θήβας» πραγματεύονται το πεπρωμένο της πόλης των Θηβών και τη μοίρα του οίκου των Λαβδακιδών, την εξόντωση των γιων του Οιδίποδα, Ετεοκλή και Πολυνείκη.

Ο Ετεοκλής, άρχοντας της Θήβας, καλεί το λαό της σε ετοιμότητα, ενώ συνεχίζεται η πολιορκία της πόλης από τον αργίτικο στρατό με επικεφαλής τον Πολυνείκη, που απειλεί να κυριέψει την πατρική του γη, διεκδικώντας τα δικαιώματά του στο βασιλικό αξίωμα που του αρνείται ο αδελφός του. Ο αγγελιαφόρος - κατάσκοπος, σταλμένος από τον Ετεοκλή, περιγράφει πώς οι επτά αρχηγοί των εχθρών προετοιμάζονται για την επικείμενη επίθεση εναντίον των επτά πυλών του κάστρου και με τη σειρά του ο Ετεοκλής ξεχωρίζει εκείνους τους Θηβαίους μαχητές που θα υπερασπίσουν την πόλη. Στην έβδομη πύλη ο ίδιος ο Ετεοκλής θα αντιμετωπίσει τον αδελφό του Πολυνείκη. Ο Χορός, Θηβαίες τρομοκρατημένες γυναίκες, επικαλείται τους θεούς προστάτες της πόλης και προσπαθεί, χωρίς αποτέλεσμα, να μεταπείσει τον Ετεοκλή: εκφράζει μάλιστα την αγωνία του, καθώς θυμάται την κατάρα του Οιδίποδα για τους δυο του γιους. Ο αγγελιαφόρος αναγγέλλει τη νίκη των Θηβαίων και την αλληλοκτονία των δύο αδελφών. Η Αντιγόνη και η Ισμήνη μοιρολογώντας ετοιμάζονται να τους θάψουν, όταν ο Κήρυκας έρχεται νά ανακοινώσει την απόφαση των νέων αρχόντων της Θήβας: πως μόνον ο Ετεοκλής θα θαφτεί με τιμές, ενώ ο Πολυνείκης θα μείνει άταφος. Η Αντιγόνη αποφασίζει να παρακούσει τη διαταγή. Ο Χορός χωρίζεται σε δύο ημιχόρια, το ένα ακολουθεί την Αντιγόνη και το νεκρό του Πολυνείκη, το άλλο την Ισμήνη και το νεκρό του Ετεοκλή.

SEVEN AGAINST THEBES

The "Seven against Thebes" is the third and only surviving part of the so-called Theban tetralogy of Aeschylus, in which it was preceded by the tragedies "Laius" and "Oedipus" and completed by the satyr play "Sphinx". By producing this tetralogy in 467 B.C. the poet won first prize in the dramatic competitions of the Greater Dionysia festival.

The play deals with the fate of the city of Thebes and of the house of the Labdacids and the destruction of the sons of Oedipus, Eteocles and Polynices.

Eteocles, ruler of Thebes, calls its people to readiness, while the city continues to be besieged by the Argive army, led by Polynices, who threatens to conquer his native land, laying claim to his right to kingship which the brother denies him. A messenger - spy, sent by Eteocles, describes how the seven leaders of the enemy are preparing for the impending attack on the seven gates of the stronghold. Eteocles, in his turn, appoints the Theban champions who are to defend the city. At the seventh gate Eteocles himself will be ranged against his brother Polynices. The Chorus, consisting of terrified Theban women, invoke the divine protectors of the city and attempt, in vain, to dissuade Eteocles; they voice their anxiety as they recall the curse of Oedipus on both his sons. The messenger announces the victory of the Thebans and the fact that the two brothers have slain each other. Antigone and Ismene bewail them and are preparing to bury them when the herald comes to announce the decision of the new rulers of Thebes: only Eteocles is to be buried with honours, while Polynices will remain unburied. Antigone decides to disregard this order. The Chorus divides into two semi-choruses: one of these follows Antigone and the corpse of Polynices, the other Ismene and that of Eteocles.

Τ. ΡΟΥΣΣΟΣ
T. ROUSSOS

Κ. ΜΠΑΚΑΣ
K. BAKAS

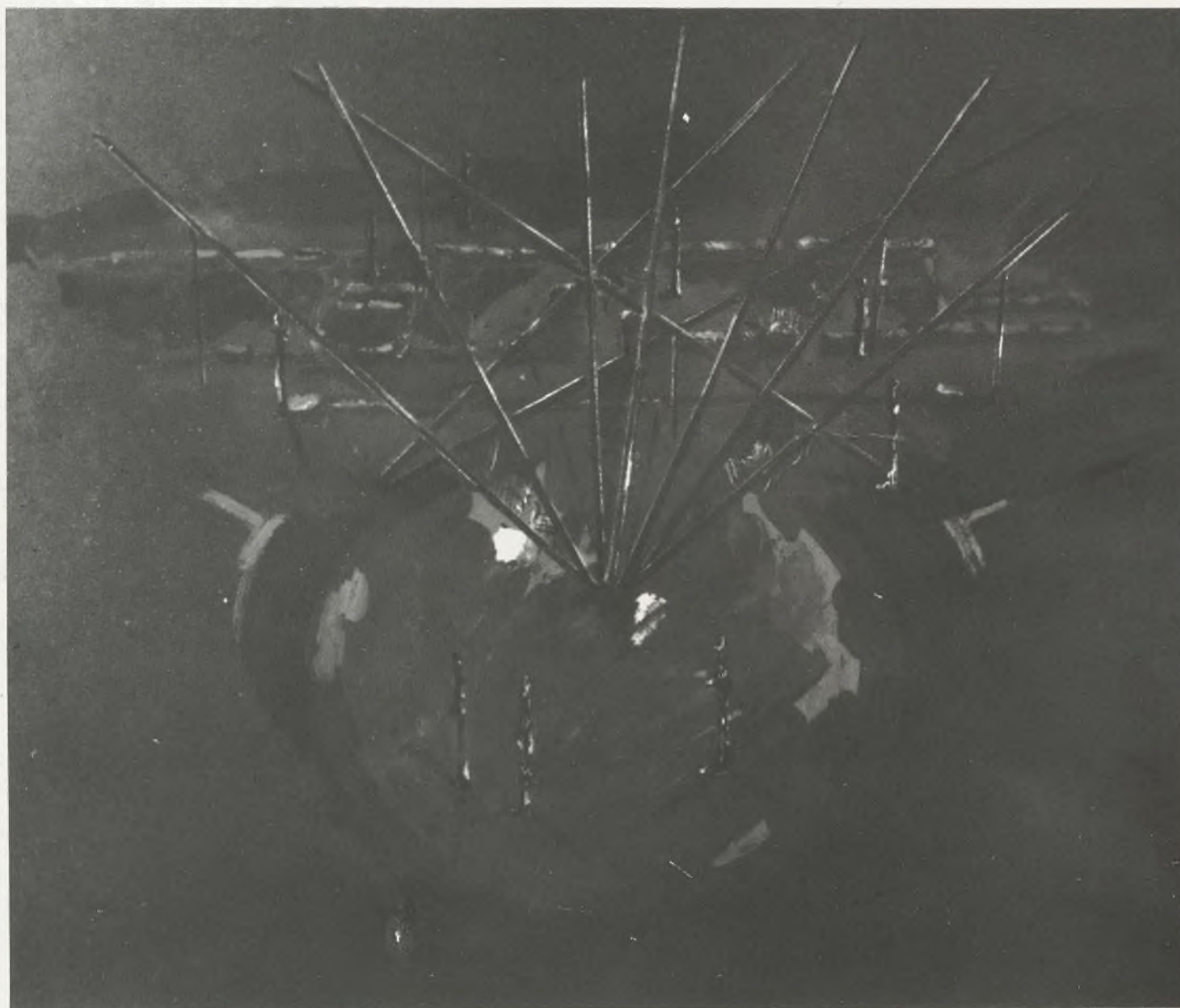
Α. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
A. SARANTOPOULOS

Γ. ΖΙΑΚΑΣ
Y. ZIAKAS

Β. ΤΕΝΙΔΗΣ
V. TENIDIS

Σκηνικό Α. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ρ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ
R. ΚΑΡΕΤΑΝΑΚΙ

Επτά επί Θήβας

«**Ο**ι «Επτά επί Θήβας», από τα αρχαιότερα τραγικά έργα που φθάσαν μέχρι τις μέρες μας, είναι το τρίτο μιας τετραλογίας και το μόνο που σώθηκε απ' αυτήν. Το ανέβασμά του εξαιρετικά δύσκολο, γιατί είναι έργο ιδιαίτερα απλό στη δόμησή του, χωρίς περιπλοκές στο μύθο του και με μίαν ακινησία που τρομάζει. Αυτή η φαινομενική ακινησία περικλείει μεγάλη εσωτερική κίνηση, που πρέπει, για να τη συλλάβει κανείς και να τη δώσει, να διαθέτει ευαισθησία ψυχής και νου και ακρίβεια.

Τα μεγάλα έργα περπατούν στην κόψη του ξυραφιού.

Όλα είναι γνωστά εδώ, δεδομένα. Λείπει το ξάφνιασμα, το απρόοπτο, το αναπάντεχο. Είναι σαν ένας κάθετος, λειός βράχος, με ελάχιστες ευκαιρίες για όσους επιχειρούν ν' αναρριχηθούν σ' αυτόν. Γι' αυτό και η γοητεία του εγχειρήματος τεράστια.

Έχουμε να κάνουμε μ' ένα σαφώς πολιτικό έργο.

Πέρα όμως απ' αυτή τη θέση, ο μέγας ποιητής εκτοξεύει τα γεγονότα σε τέτοια ποιητικά ύψη, που τα μετατρέπει σε διαχρονικά και πανανθρώπινα. Ο Αισχύλος δε μεταχειρίζεται τίποτα το θεατρικό, γιατί βρίσκεται κοντά στην πηγή του θεάτρου. Είναι η πηγή του θεάτρου.

Τα πράγματα στο έργο του φανεώνονται απλά, λουσμένα στην απλότητα το φως, και για τούτο είναι οικεία και μεγάλα. Μια μεταφυσική αχλύ περιβάλλει όλο το έργο. Κι αυτή η μεταφυσική το κάνει να γίνεται πραγματικότερο του πραγματικού, ποιητικότερο της πραγματικότητας και τελικά να καταχωρείται στον αιώνιο κόσμο του πλασματικού, στον κόσμο απ' όπου ο άνθρωπος αντλεί τις πιο σύγχρονες και πειστικές αλήθειες του κάθε σήμερα».

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ

Seven against Thebes

The "Seven against Thebes", one of the oldest surviving tragedies, is the third part of a tetralogy, the other parts of which have been lost. It is exceptionally difficult to stage, because it is very simple in structure, its myth remaining without complications, and dauntingly static. This apparent immobility conceals great inner movement, and grasping and rendering this requires sensitivity of spirit and mind and exactness.

Great works proceed along a razor's edge.

Everything here is known, given. There is no element of surprise, of the unforeseen or the unexpected. The work is like a smooth perpendicular rock with the minimum of holds for those who attempt to climb it; hence the attraction of the undertaking is immense.

What we have here is a purely political work, but, over and above this commitment, the great poet launches the events to such poetic heights as to invest them with a timeless and universal character. Aeschylus does not deal in the "theatrical", because he is close to the very source of theatre. He is the source of theatre. Things in this play appear straight forward, bathed in the light of simplicity and for this reason are familiar and great. A metaphysical haze envelopes the whole work, and it is this element of the metaphysical which makes it more real than the real, more poetic than reality and finally secures its place in the eternal world of fiction, the world from which mankind draws the most modern and convincing truths of every today".

COSTAS BAKAS

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Μετάφραση: ΤΑΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
Σκηνοθεσία: ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΑΣ
Σκηνικά: ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Κοστούμια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ
Μουσική: ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΕΝΙΔΗΣ
Μουσική Διδασκαλία:
Κινησιολογία: ΡΕΓΓΙΝΑ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ
Βοηθός Σκηνοθέτη: ANNA ΒΕΝΕΤΗ

Διανομή

Ετεοκλής: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ
Αγγελιαφόρος: ΙΑΚΩΒΟΣ ΨΑΡΡΑΣ
Αγγελιαφόρος Β': ΓΙΑΝΝΗΣ ΘΩΜΑΣ
Κήρυκας: ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
Αντιγόνη: ΕΦΗ ΜΟΥΡΙΚΗ
Ισμήνη: ΕΡΜΙΟΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Χορός

Κορυφαίες: ΡΑΣΜΗ ΤΣΟΠΕΛΑ, ΣΤΕΛΛΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΑΒΑΚΟΥ, ΟΥΡΑΝΙΑ ΜΠΑΣΛΗ
ΝΙΚΗ ΤΣΙΓΚΑΛΟΥ, ΡΕΑ ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ

ΘΑΛΕΙΑ ΑΡΓΥΡΙΟΥ, ΕΡΜΙΟΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, ΑΜΑΛΙΑ ΚΥΡΙΑΖΙΔΟΥ, ΕΦΗ ΜΟΥΡΙΚΗ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΕΤΖΟΓΛΟΥ, ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΚΑΛΚΩΤΟΥ, ΕΛΕΝΗ ΤΖΩΡΤΖΗ,
ΡΑΝΙΑ ΤΡΙΒΕΛΛΑ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΑΤΟΥΓΗ, ΜΙΝΑ ΧΕΙΜΩΝΑ

* Τα γλυπτά, σε σχέδια ΑΝΔΡΕΑ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, κατασκεύασε
ο γλύπτης ΦΑΕΘΩΝ ΓΡΥΠΑΡΗΣ

AESCHYLUS SEVEN AGAINST THEBES

Translation: TASOS ROUSSOS
Direction: KOSTAS BAKAS
Sets: ANDREAS SARANTOPOULOS
Costumes: YORGOS ZIAKAS
Music: VASILIS TENIDIS
Music Coach:
Movement: REGINA KAPETANAKI
Assistant Director: ANNA VENETI

Cast

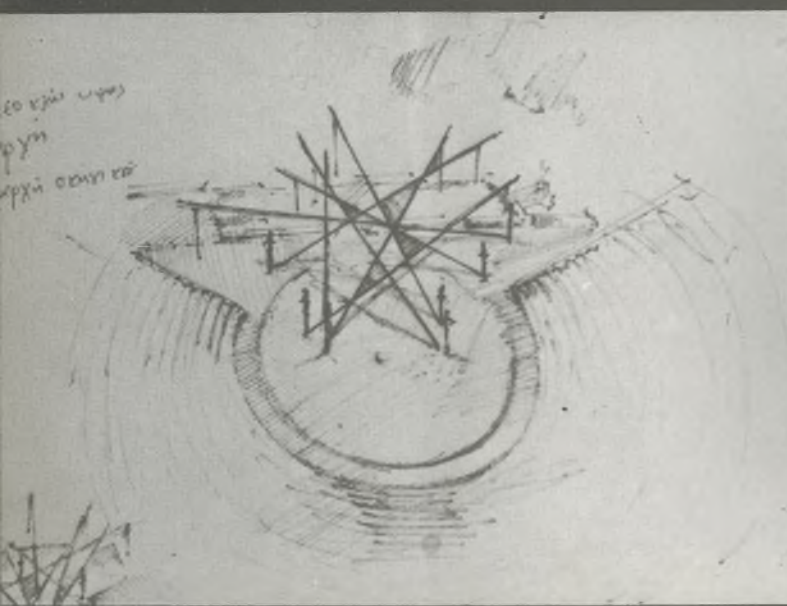
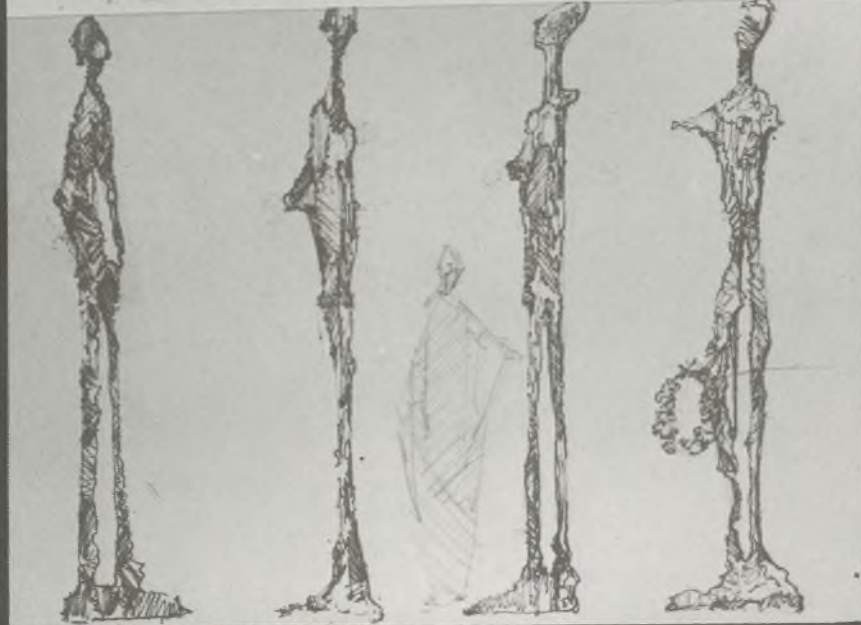
Eteocles: KOSTAS KARRAS
Messenger: IAKOVOS PSARRAS
Second Messenger: YANNIS THOMAS
Herald: NIKOS BOUSDOUKOS
Antigone: EFI MOURIKI
Ismene: ERMIONI IOANNIDOU

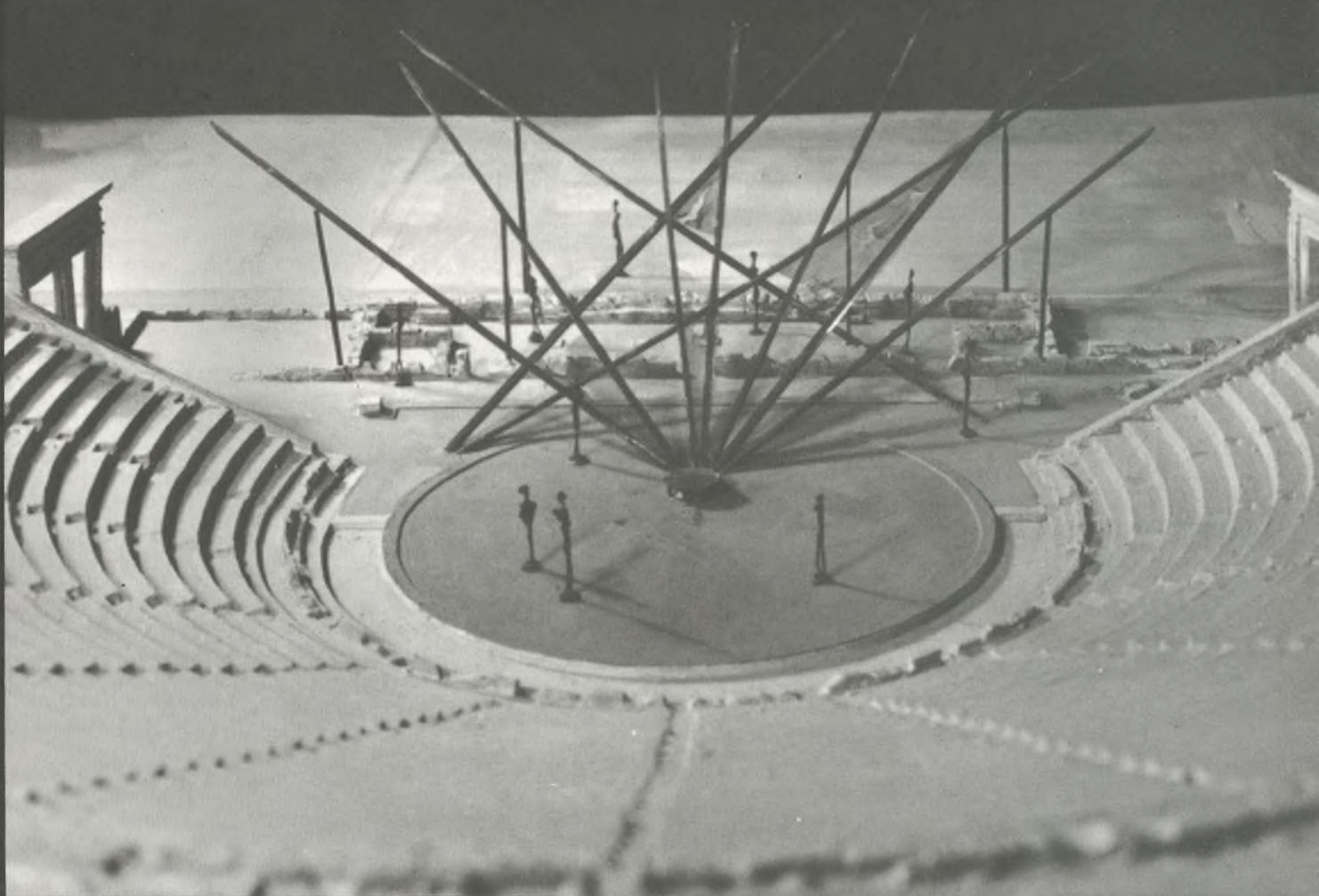
Chorus

Chorus Leaders: RASMI TSOPELA, STELLA PAPADIMITRIOU
OURANIA BASLI, REA FOURTOUNA
IOANNA GAVAKOU, NIKI TSIGALOU

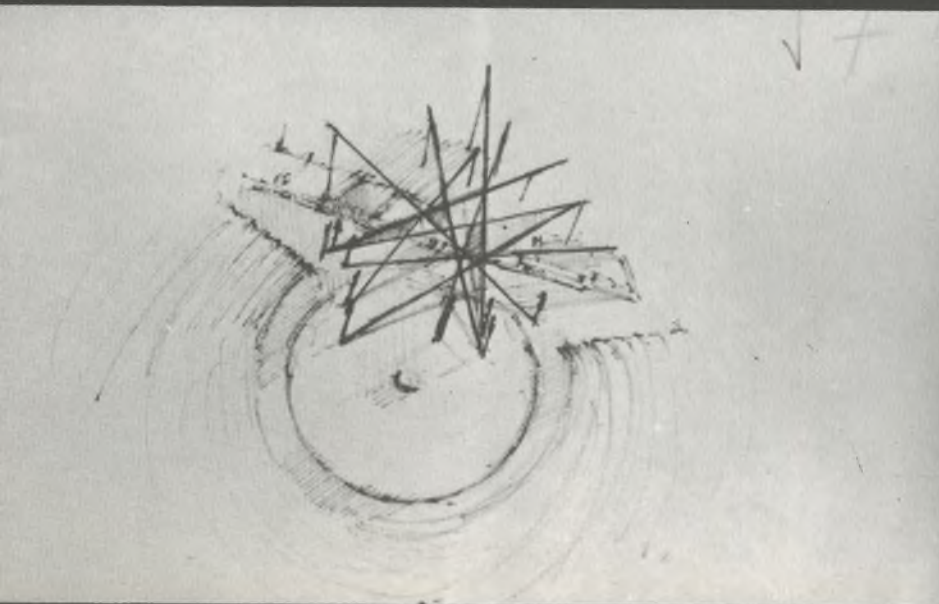
THALIA ARGYRIOU, DIMITRA CHATOUPI, MINA CHIMONA,
ERMIONI IOANNIDOU, AMALIA KYRIAZIDOU, EFI MOURIKI,
ANASTASIA PARENTZOGLOU, CHRISTINA SKALKOTOU,
RANIA TRIVELLA, ELENI TZORTZI

* The statues, designed by A. SARANTOPOULOS, were constructed by F. GRYPARIS

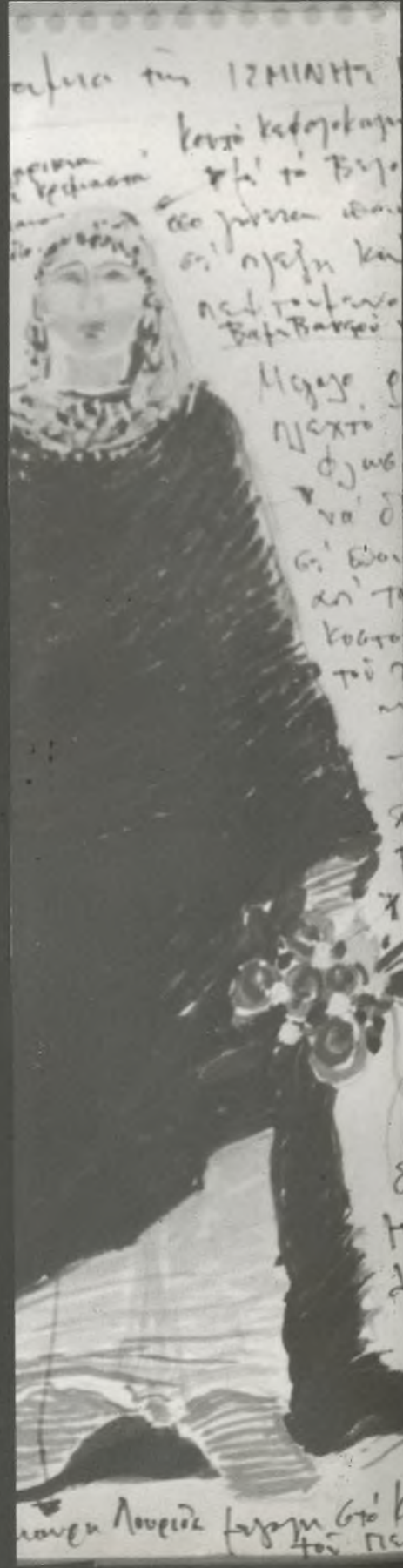
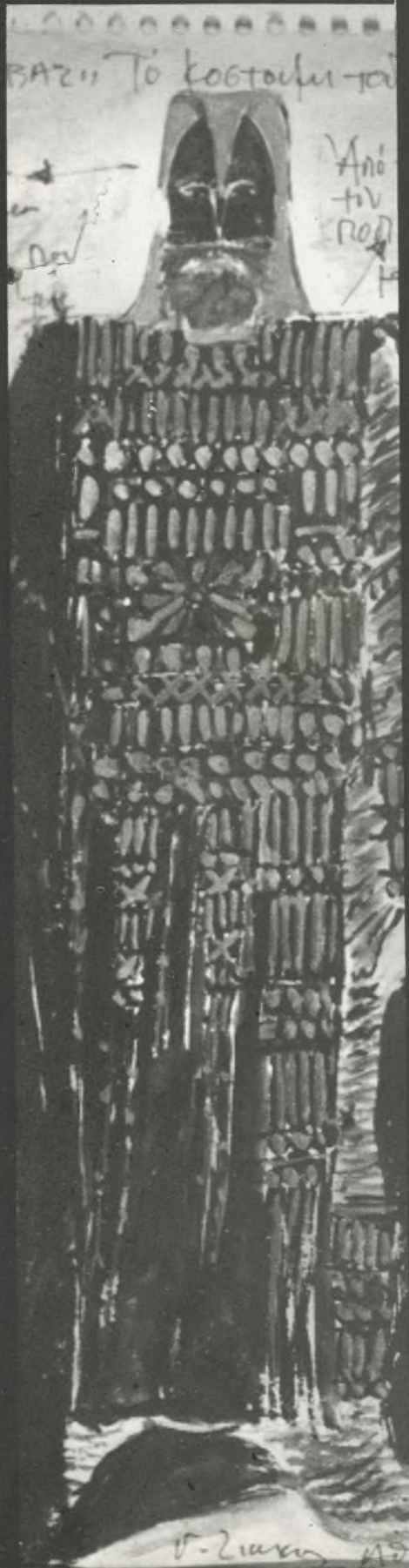

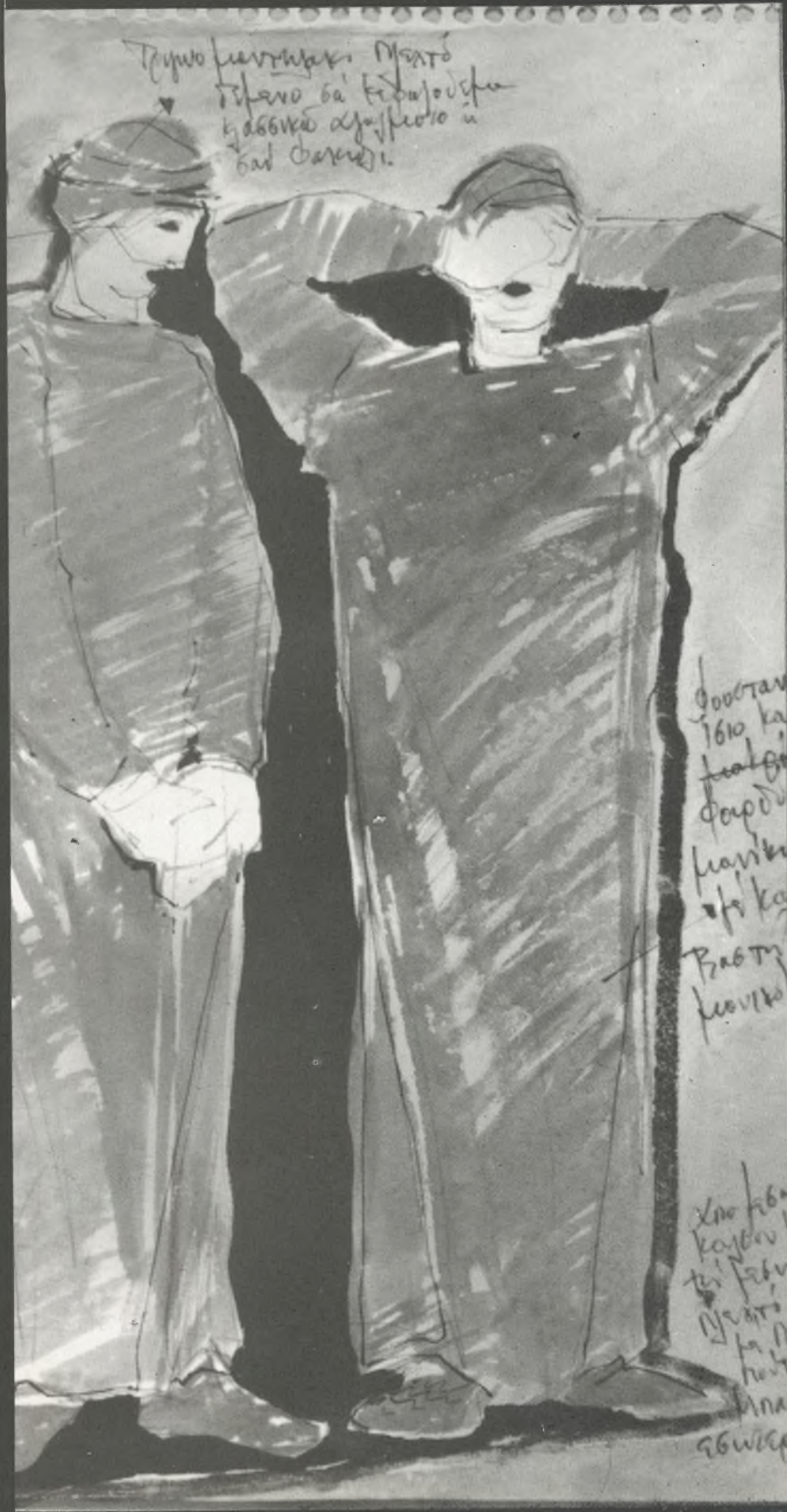

Μελέτες και σχέδια για τα σκηνικά του
Α. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Πάνω: η πλαστική μακέττα του έργου

A. SARANTOPOULOS studies and
drawings for the settings
Above: the model of the play

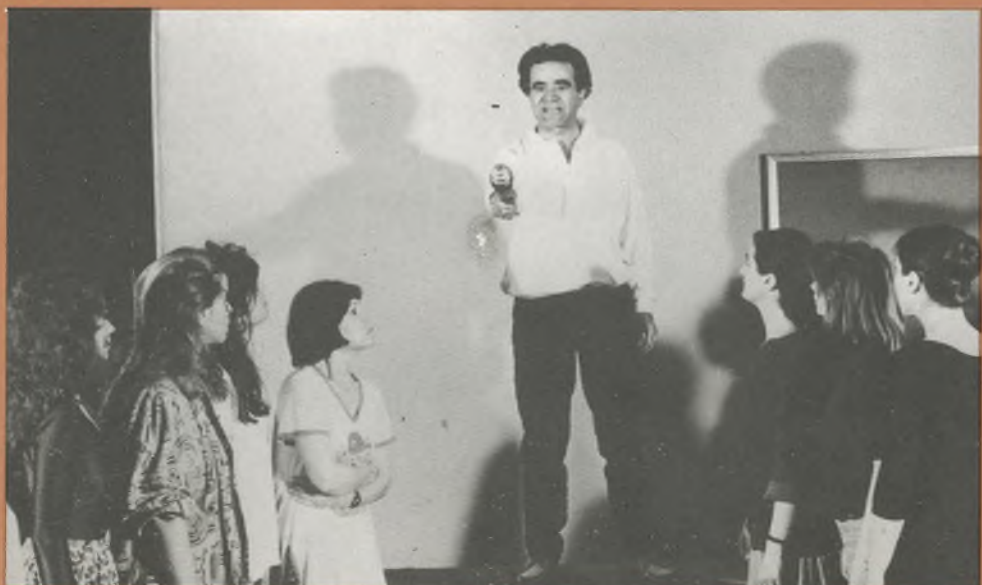

Κ.ΚΑΡΡΑΣ, Ι.ΨΑΡΡΑΣ, ΧΟΡΟΣ
K.KARRAS, I.PSARRAS, CHORUS

ΧΟΡΟΣ
CHORUS

Ν.ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ
N. BOUSDOKOS, CHORUS

Ν. ΜΠΟΥΣΔΟΥΚΟΣ
N. BOUSDOKOS

Κ. ΚΑΡΡΑΣ
K. KARRAS

Ι. ΨΑΡΡΑΣ
I. PSARRAS

Ε. ΜΟΥΡΙΚΗ, Ε. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, ΧΟΡΟΣ
E. MOURIKI, E. IOANNIDOU, CHORUS

ΧΟΡΟΣ
CHORUS

ΧΟΡΟΣ, Γ.ΘΩΜΑΣ
CHORUS, Y.THOMAS

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Οι «Εκκλησιάζουσες» η προτελευταία από τις σωζόμενες έντεκα κωμωδίες του Αριστοφάνη, διδάχθηκε πρώτη ανάμεσα σ' εκείνες που παραστάθηκαν το 392 ή 391 π.Χ.

Η Πραξαγόρα, μεταμφιεσμένη σε άντρα, βγαίνει από το σπίτι της προτού χαράξει. Φτάνουν και άλλες γυναίκες. Το σχέδιό τους είναι, έτσι όπως ήρθαν μεταμφιεσμένες, να καταλάβουν πρωί - πρωί την Εκκλησία του Δήμου και να ψηφίσουν τη μεταβίβαση της εξουσίας από τους άντρες στις γυναίκες. Η Πραξαγόρα που κυριαρχεί ανάμεσα στις Αθηναίες, τις εξασκεί με αυστηρότητα για το ρόλο που πρόκειται να παίξουν, και κάνει μια γρήγορη ανασκόπηση της τότε εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής κατάστασης. Οι γυναίκες ξεκινούν για την Πνύκα. Ο Βλέπυρος βγαίνει από το σπίτι του φορώντας αναγκαστικά τα ρούχα της γυναίκας του. Ο γείτονάς του αναζητάει κι αυτός μάταια τα ρούχα του. Ο φίλος του Βλέπυρου Χρέμης, γυρίζοντας από τη συνέλευση, του περιγράφει πώς ένα μεγάλος πλήθος πολίτες με πρόσωπο ωχρό ψήφισαν ν' αφήσουν την εξουσία στα χέρια των γυναικών.

Οι γυναίκες γυρίζουν θριαμβευτικά. Ο Βλέπυρος αγανακτισμένος ζητάει εξηγήσεις από τη γυναίκα του Πραξαγόρα. Αυτή, αφού καθουχάσει τις υποψίες του για την πρωινή της εξόρμηση, του εκθέτει το πρόγραμμα της που περιλαμβάνει την κοινοκτημοσύνη υλικών αγαθών και γυναικών με όλα τα επακόλουθα.

Ενθαρρυνόμενη από το Χορό η Πραξαγόρα, πείθει τον Βλέπυρο και το φίλο του. Ο Χρέμης, ως νομιμόφρονas πολίτης, ετοιμάζεται να παραδώσει την ιδιοκτησία του, ενώ ένας άλλος, αδιόρθωτος κυνικός, τον αποπαίρνει.

Μια γυναίκα - κήρυκας καλεί όλους τους πολίτες σε γεύμα. Μια κοπέλα και μια γριά παραβγαίνουν στα ερωτικά τραγούδια, περιμένοντας εραστή. Ο νεαρός που περιμένει η κοπέλα, έρχεται προτού όμως μπορέσει να μπει στο σπίτι της, τον αρπάζει η γριά και ζητά τα δικαιώματά της. Δυο άλλες, πιο γριές και άσχημες, εμφανίζονται και απαιτούν η καθεμιά για τον εαυτό της τον νέο, που υποχρεώνεται από το νόμο να υποκύψει στις αξιώσεις τους πριν χαρεί την αγαπημένη του. Μια δούλα αναζητά τον Βλέπυρο για να πάνε όλοι, μαζί με το Χορό, στο συμπόσιο της γιορτής.

ECCLESIAZUSAE

The "Ecclesiazusae" ("Women at the Assembly"), the penultimate of the eleven surviving comedies of Aristophanes, was taught first among those presented in 392 or 391 B.C.

Praxagora, disguised as a man, leaves her home before dawn and is joined by other women. Their plan is, thus disguised, to take over the Assembly of the Demos in the early morning and to vote that power should be transferred from the men to the women. Praxagora, who leads the Athenian women, rehearses them strictly in the role they are to play and carries out a brief review of the current political situation at home and abroad. The women set off for the Pnyx. Blepyros emerges from his house, of necessity wearing the clothes of his wife, Praxagora. His neighbour is also looking in vain for his own clothes. Blepyros' friend Chremes, returning from the Assembly, describes to him how a large number of citizens with white faces have voted to place power in the hands of the should.

The women return in triumph. Blepyrus, incensed, demands an explanation from his wife. She, having lulled his suspicions about the reason for her being abroad at such an early hour, explains her programme to him. This includes the holding of material goods and wives in common, with all that this entails.

Emboldened by the Chorus, Praxagora convinces Blepyros and his friend. Chremes, as a law-abiding citizen, prepares to deliver up his property, while another, an incurable cynic, rebukes him.

A woman - herald invites all the citizens to a feast. A girl and an old woman compete in love songs, waiting for a lover. The young man whom the girl is waiting for arrives, but before he can enter her house, the old woman seizes him and demands her rights. Two others, older and uglier than the first, appear and each seeks the young man for herself. He is obliged by the law to yield to their claims before he can enjoy his beloved. A slave girl comes looking for Blepyros, so that they can all go, together with the Chorus, to the drinking party of the feast.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Μετάφραση: ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΧΤΣΗΣ
Σκηνοθεσία: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
Σκηνικά - Κοστούμια: ΣΑΒΒΑΣ ΧΑΡΑΤΣΙΔΗΣ
Μουσική: ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
Χορογραφία: ΕΡΣΗ ΠΙΤΤΑ
Μουσική Διδασκαλία: ΝΕΝΗ ΖΑΠΠΑ - ΦΟΥΛΙΑ
Βοηθός Σκηνοθέτης: ΣΕΡΓΙΟΣ ΓΚΑΚΑΣ

Διανομή

Πραξαγόρα: ΜΑΙΡΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Α' Γυναίκα: ΤΖΕΣΗ ΠΑΠΟΥΤΣΗ
Β' Γυναίκα: ΟΛΓΑ ΔΑΜΑΝΗ
Γ' Γυναίκα: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΑΝΘΙΔΟΥ
Βλέπυρος: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ
Α' Γείτονας: ΗΛΙΑΣ ΠΛΑΚΙΔΗΣ
Χρέμης: ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Β' Γείτονας: ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΑΡΡΗΣ
Κηρύκαινα: ΜΙΡΚΑ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
Α' Γριά: ΝΤΙΝΑ ΚΩΝΣΤΑ
Νέα: ΠΕΝΗ ΠΑΠΟΥΤΣΗ
Νέος: ΠΕΡΡΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Β' Γριά: ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΡΑΛΛΗ
Γ' Γριά: ΤΑ-Υ-ΓΕΤΗ
Θεράπεινα: ΜΙΡΑΝΤΑ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
Βιολιστής: ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΛΑΣ

Χορός

ΜΑΡΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΕΛΟΥΔΑΚΗ, ΜΑΧΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΦΙΛΙΩ ΓΚΟΝΤΖΟΥ,
ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΘΗΝΑ ΚΕΦΑΛΑ, ΓΙΩΤΑ ΚΟΥΝΔΟΥΡΑΚΗ,
ΜΙΝΑ ΞΕΝΑΚΗ, ΜΑΡΙΑ ΠΛΑΚΙΔΗ, ΜΑΡΙΑ ΣΑΒΒΑ, ΝΙΚΗ ΤΟΥΛΟΥΠΑΚΗ,
ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΕΛΙΟΥ

ARISTOPHANES ECCLESIAZUSAE

Translation: KOSTAS TACHTSIS
Direction: YANNIS MARGARITIS
Sets - Costumes: SAVVAS CHARATSIDIS
Music: MICHALIS GRIGORIOU
Choreography: ERSI PITTA
Music Coach: NENI ZAPPA - FOULIA
Assistant Director: SERGIOS GAKAS

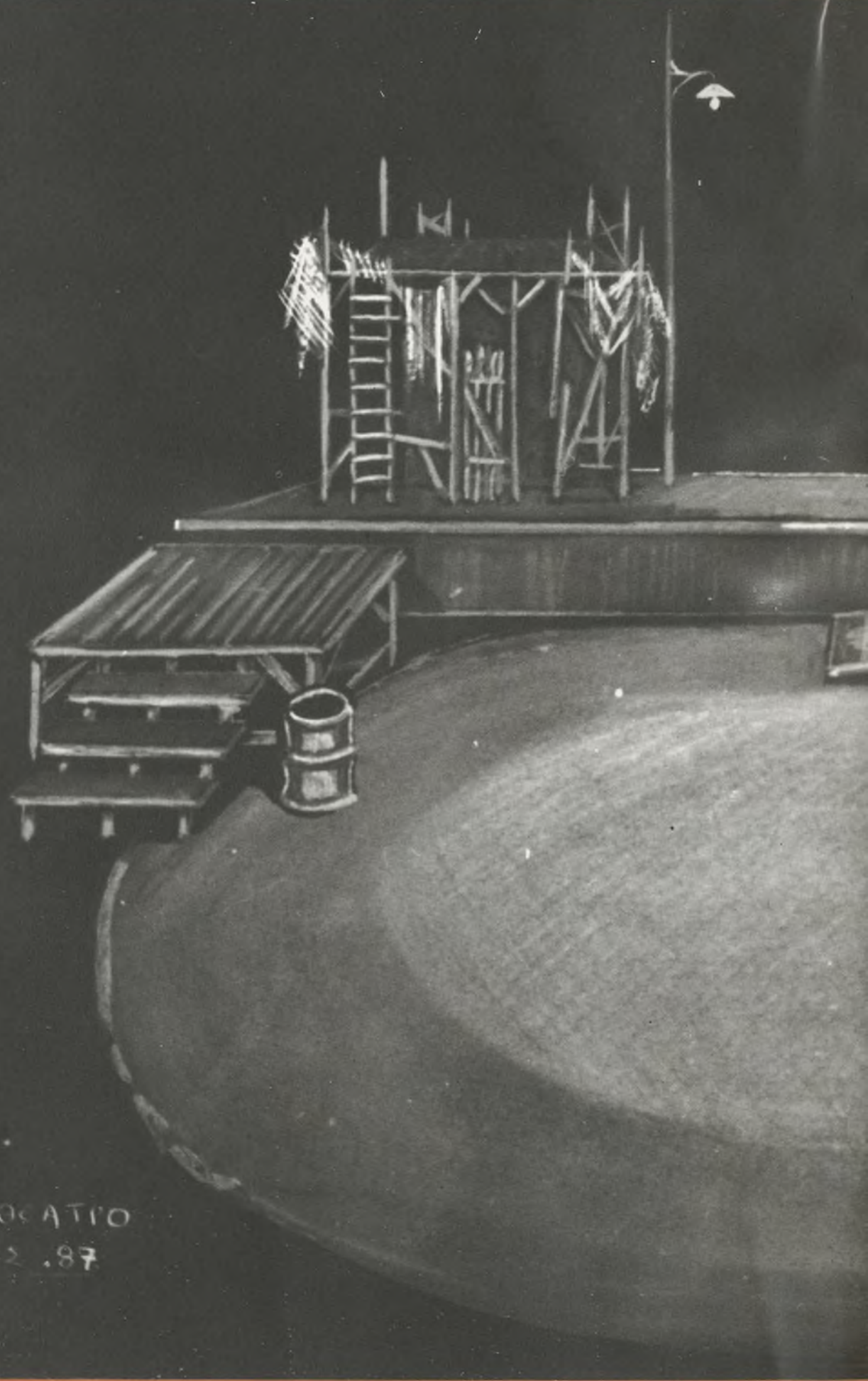

Cast

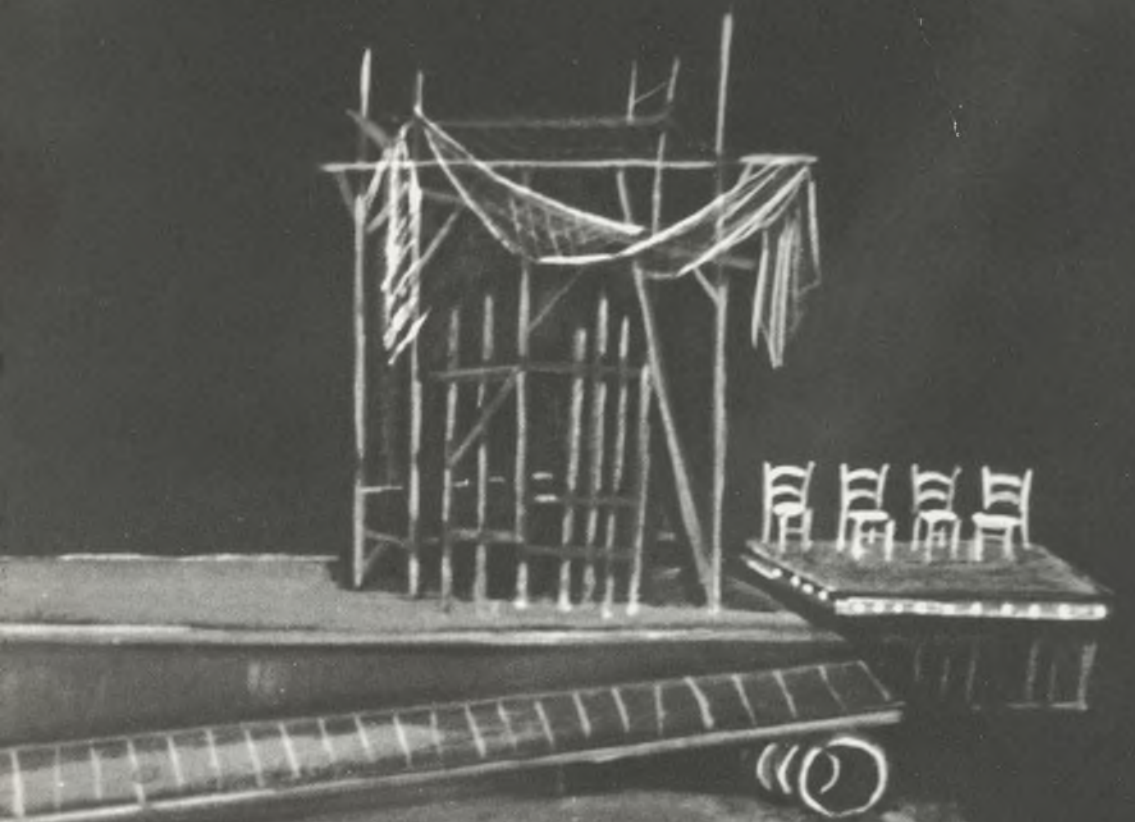
Praxagora: MARY CHRONOPOULOU
First Woman: TZESI PAPOUTSI
Second Woman: OLGA DAMANI
Third Woman: MARGARITA ANTHIDOU
Blepyros: YORGOS PARTSALAKIS
First Neighbour: ILIAS PLAKIDIS
Chremes: SPYROS KONSTANTOPOULOS
Second Neighbour: THODOROS SARRIS
Herald: MIRKA KALATZOPOULOU
First Old Woman: DINA KONSTA
Young Girl: PENI PAPOUTSI
Young Man: PERRIS MICHAILIDIS
Second Old Woman: ASPASIA KRALLI
Third Old Woman: TAYGETI
Maid: MIRANDA ZAFIROPOULOU
Fiddler: KOSTAS BALLAS

Chorus

MACHI GEORGIU, FILIO GONTZOU, MARIA KANELLOPOULOU,
ATHINA KEFALA, YOTA KOUNDOURAKI, MARIA PLAKIDI, MARIA SAVVA,
NIKI TOULOUPAKI, DIMITRA TSELIU, MARI VASILIOU,
ANGELIKI VELOUDAKI, MINA XENAKI

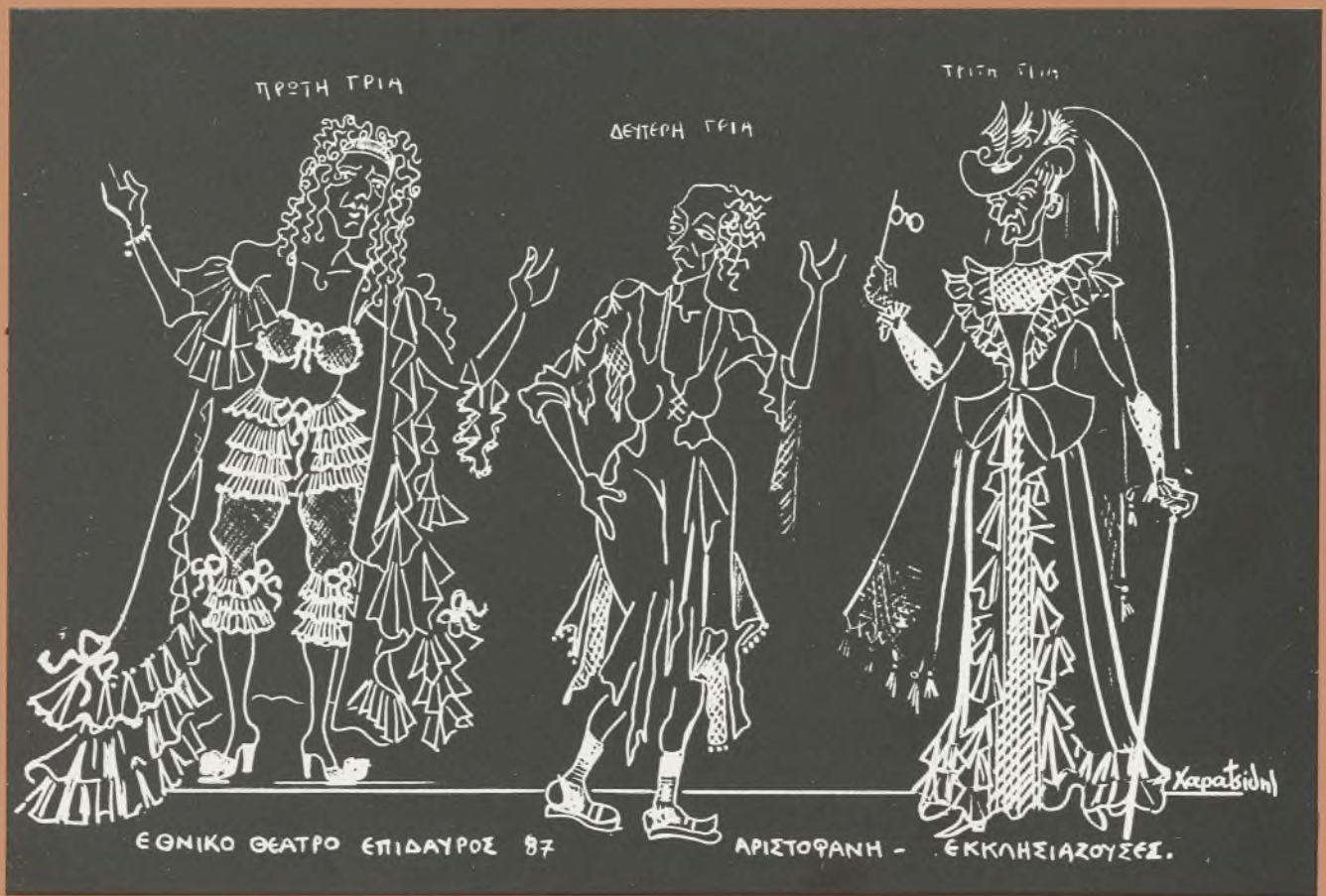

ΚΟΝΙΚΟ ΟΣΑΤΡΟ
ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ .87

Χαρατσιδης

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ - ΣΚΚΛΗΡΙΑΣΤΟΙΣΣΣ.

Μακέττες κοστούμιων Α.ΧΑΡΑΤΣΙΔΗ
 Costumes' designs of A.CHARATSIDIS

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Μετά το τέλος του Πελοποννησιακού πολέμου η Αθήνα περνά βαθύτατη κρίση. Η κοινωνική παρακμή και η ανισότητα δημιουργούν απαισιοδοξία. Αυτή τη φορά, ο ποιητής φαίνεται να μην έχει διάθεση για έντονη σάτιρα σε σχέση με την πολιτική, κοινωνική και καλλιτεχνική πραγματικότητα της εποχής του. Τη θέση της σάτιρας παίρνει μια μελαγχολική ειρωνική διάθεση. «Εκκλησιάζουσες». Το προτελευταίο από τα σωζόμενα έργα του Αριστοφάνη. Εδώ για μια ακόμα φορά, ο ποιητής δημιουργεί μια ουτοπία για να ειρωνευτεί με πίκρα τους συμπολίτες του νοσταλγώντας την εποχή των Μαραθωνομάχων. Στην ουτοπία αυτή, οι γυναίκες καταλαμβάνουν την εξουσία, για να εφαρμόσουν ένα γιορταστικό σύστημα κοινοκτημοσύνης (ειρωνεία των ιδεών αυτών που λίγο αργότερα θα βρουν την έκφρασή τους στο πέμπτο βιβλίο της «Πολιτείας» του Πλάτωνα:), που θέλει να ικανοποιεί όλες τις ανάγκες των ανθρώπων.

Ουτοπία και Νοσταλγία είναι οι δύο έννοιες που ορίζουν τον άξονα στον οποίο βασίζεται η παράσταση των Εκκλησιαζουσών από τον θίασο του Εθνικού Θεάτρου. Η ουτοπία της γιορτής μέσα σ' ένα κόσμο παρακμασμένο, διαβρωμένο, όπου ο αποκλεισμός του «απίθανου» από τη ζωή γεννά τη νοσταλγία για περασμένες εποχές όπου υπήρχε χώρος για το όνειρο· ή καλύτερα, την νοσταλγία γι' αυτές τις εποχές που η ουτοπία δεν εξοριζόταν σε χώρους μακρινούς αλλά αποτελούσε τη νόμιμη ελπίδα της ανθρώπινης ψυχής.

Προσπαθώντας να δώσουμε σάρκα και οστά, να πραγματώσουμε θεατρικά το όραμα αυτό, θελήσαμε να συνδέσουμε τον ρεαλισμό με το γκροτέσκο, αναζητώντας ήχους, σχήματα και εικόνες από το παρελθόν, από έναν κόσμο που απομακρύνεται γοργά και που οι μνήμες μας προσπαθούν να διασώσουν. Σπαράγματα ίσως ήχων και εικόνων νοσταλγικές παρενθέσεις σ' ένα κόσμο χωρίς μαγεία.

Με την κωμωδία αυτή θέλουμε να μετατρέψουμε τον θεατρικό χώρο σ' ένα χώρο ονειρικού, όπου οι γυναίκες του Αριστοφάνη θα μας αποκαλύψουν για λίγο τη λάμψη του παράδεισου της εξουσίας τους, πριν κρυφτούν ξανά στα βάθη της μνήμης, πίσω από τους καθρέφτες με τα λευκά λαμπιόνια, αφήνοντας στα χρονικά της σύγχρονης παραστασιολογίας μια ακόμα σκηνική

Κ. ΤΑΧΤΣΗΣ
K. TACHTSIS

G. MARGARITHS
Y. MARGARITIS

Σ. ΧΑΡΑΤΣΙΔΗΣ
S. CHARATSIDIS

Μ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
M. GRIGORIOU

Ε. ΠΙΤΤΑ
E. PITTA

Ν. ΖΑΠΠΑ - ΦΟΥΛΙΑ
N. ZAPPA - FOULIA

απόπειρα προσέγγισης του λόγου και της εικόνας του αρχαίου ποιητή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

“ECCLESIAZUSAE”

After the end of the Peloponnesian War, Athens went through a period of grave crisis. Social decline and inequality created a mood of pessimism. In this play Aristophanes seems to have little appetite for sharp satire of the political, social and artistic reality of his times. Satire is replaced by a melancholy mood of irony.

Ecclesiazusae: the last but one of Aristophanes plays to have survived. Here, once more, the playwright creates a Utopia in order to be able to turn his bitter irony on his fellow Athenians, looking back nostalgically on the great days of the Battle of Marathon. In this Utopia, the women take power and introduce a celebratory form of common ownership (could this be an ironical view of the similar ideas soon afterwards to be expressed in Book Five of Plato's Republic?).

Utopia and nostalgia are the two concepts that determine the axis around which the National Theatre production of *Ecclesiazusae* revolves: the Utopia of the feast in a world of demoralisation and decline, in which the exclusion of the unlikely from life gives birth to nostalgia for a past in which there was room for the dream; or rather, nostalgia for an age in which Utopia was not exiled to distant lands but formed the legitimate hope of the human soul. In our attempt to give flesh and blood to that vision and make it work in a theatrical sense we have tried to combine the realistic with the grotesque, in search of sounds, forms and images from the past, from a world fast fading which our memory attempts to save. Fragments of sound and images, perhaps nostalgic parentheses in a world devoid of magic.

In this comedy we have endeavoured to turn the theatre into a place of the dream, in which the women of Aristophanes will disclose for a while the brilliant paradise of their power before concealing themselves once more in the depths of memory, behind the mirrors with the naked bulbs, leaving in the chronicle of performances one more attempt to approach on stage the speech and image of the ancient playwright.

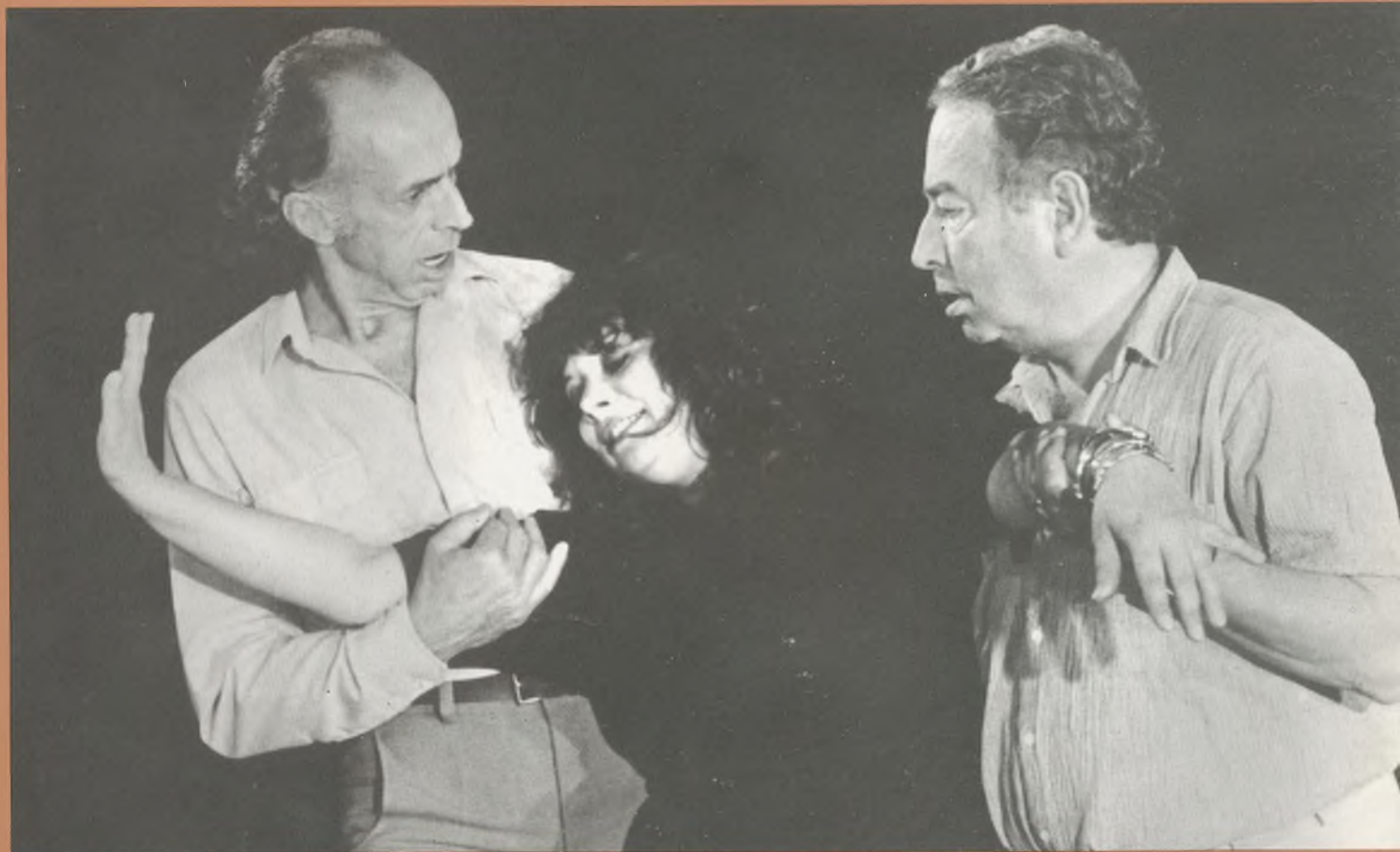
YANNIS MARGARITIS

Γ. ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ, Μ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Υ. ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ, Μ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Θ.ΣΑΡΡΗΣ, Μ.ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ, Σ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
TH.SARRIS, M.KALATZOROULOU, S.KONSTANTOROULOS

Γ.ΠΑΤΣΑΛΑΚΗΣ, Σ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μ.ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Υ.PARTSALAKIS, S.KONSTANTOROULOS, M.CHRONOROULOU

Ο.ΔΑΜΑΝΗ, Μ.ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ, Μ.ΑΝΘΙΔΟΥ, Τ.ΠΑΠΟΥΤΣΗ
O.DAMANI, M.CHRONOPOULOU, M.ANTHIDOU, T.PAROUSTSI

ΤΑΎΓΕΤΗ, Π.ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, Α.ΚΡΑΛΛΗ
TAYGETI, P.MICHAILIDIS, A.KRALLI

Π.ΠΑΠΟΥΤΣΗ, Ν.ΚΩΝΣΤΑ, Π.ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
P.PAPOUTSI, D.KONSTA, P.MICHAELIDIS

Ο.ΔΑΜΑΝΗ, Τ.ΠΑΠΟΥΤΣΗ, Ν.ΤΟΥΛΟΥΠΑΚΗ, Μ.ΑΝΘΙΔΟΥ, Κ.ΜΠΑΛΛΑΣ,
Μ.ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ
Ο.ΔΑΜΑΝΙ, Τ.ΡΑΡΟΥΤΣΙ, Ν.ΤΟΥΛΟΥΡΑΚΙ, Μ.ΑΝΘΙΔΟΥ, Κ.ΒΑΛΛΑΣ,
Μ.ΖΑΦΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σ.ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Υ.ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΙΣ

Η.ΠΛΑΚΙΔΗΣ
Ι.ΠΛΑΚΙΔΙΣ

Μ.ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, Γ.ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΗΣ
Μ.ΖΑΦΙΡΟΠΟΥΛΟΥ, Υ.ΠΑΡΤΣΑΛΑΚΙΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

«Οιδίπους Τύραννος» θεωρείται το τεχνικώς αρτιότερο έργο του Σοφοκλή και γενικά του Αρχαίου Θεάτρου. Ο μύθος του είναι παρμένος από το Θηβαϊκό κύκλο των θρύλων, που πραγματεύεται την τραγική μοίρα της οικογένειας των Λαβδακιδών. Η τραγωδία διδάχτηκε για πρώτη φορά πριν από τους «Αχαρνεϊς» (425 π.Χ.) ή τους «Ιππείς» (424 π.Χ.) του Αριστοφάνη, όπου παρωδούνται χωρία της. Πιθανότερη χρονολογία θεωρείται το 429 π.Χ. και συμφωνεί με την άποψη ότι ο ποιητής περιγράφει το λοιμό των Θηβών στην αρχή του έργου, έχοντας πολύ νώπη την εμπειρία της επιδημίας, που ενέσκηψε στην Αθήνα το 430 π.Χ. και αποδεκάτισε τον πληθυσμό.

Ο λαός των Θηβών που μαστίζεται από το λοιμό, τρέχει ανάστατος στ' ανάκτορα για να ζητήσει βοήθεια από το βασιλέα Οιδίποδα, που στο μεταξύ έχει στείλει τον αδελφό της γυναίκας του βασίλισσας Ιοκάστης, τον Κρέοντα, να ρωτήσει σχετικά το μαντείο. Η απάντηση είναι πως η χώρα δε θ' απαλλαγεί από τα δεινά της, αν πρώτα δεν απομακρυνθεί από το έδαφός της ο φονιάς του προκατόχου του Οιδίποδος, βασιλιά Λαίου. Στοργικός προς το λαό του ο Οιδίπους, εξαντλεί όλα τα μέσα για ν' ανακαλύψει το δολοφόνο. Από την εξέλιξη όμως των επεισοδίων του δράματος και την πρόοδο των ερευνών έρχονται στο φως πράγματα φοβερά: Ότι δηλαδή ένοχος του φόνου είναι ο ίδιος ο Οιδίπους, σε παλιότερα χρόνια, ότι ο Λάιος ήταν πατέρας του και η Ιοκάστη μητέρα του. Έξαλλος από φρίκη ο Οιδίπους μπροστά στην αποκάλυψη, δε θέλει πια να βλέπει το φως του κόσμου. Τυφλώνεται λοιπόν με τα ίδια του τα χέρια κι ύστερα φεύγει από τη Θήβα για ν' απαλλάξει την πόλη από το μίσημα.

Μέσα στα σκοτεινά βάθη των καιρών συνέβη το αμάρτημα, το μέγα λάθος. Ο Λάιος, μεθυσμένος, έσπειρε το γιο που ο θεός είχε ονομάσει φονιά του. Το ρήγμα στην τάξη του κόσμου έγινε. Ο Οιδίπους που κινήθηκε προς τη ζωή έβαλε σε κίνηση – πραγματώση την κατάρα του Πέλοπος.

– Λάιε Λαβδακίδη, παιδών γένος ευτυχισμένο ζητάς. Θα σου δώσω λοιπόν γιο, μα πρόσεξε πεπρωμένο είναι από τα χέρια του παιδιού σου να στερηθείς το φως.

Έτσι αποφάσισε ο Δίας ο γιος του Κρόνου που εισάκουσε τις φοβερές κατάρες του Πέλοπος σαν του άρπαξες το γιο κι αυτά εκείνος σου ευχήθηκε να πάθεις.

Ο Λάιος θέλησε να σταματήσει την κίνηση της μοίρας θανατώνοντας τον Οιδίποδα. Αυτή τη σημασία - συμβολισμό έχει το δέσιμο των ποδιών του Οιδίποδα. Ο βοσκός όμως που λυπήθηκε, εκεί στον Κιθαιρώνα, το βρέφος και έλυσε τα σφυρά του, πορευόταν πια το δρόμο που είχε χαράξει ο θεός, το έλεγχος που αισθάνθηκε ήταν κι αυτό δοσμένο από το θεό. Η διασαλευθείσα τάξις δεν επανέρχεται με ένα έγκλημα. Ο Οιδίπους ελεύθερος τώρα θα κινηθεί μέσα στο άγνωστο, θα πλανηθεί από τόπο σε τόπο συναρμολογώντας τη μοίρα του, διασχίζοντας αυτό που πιστεύει για αληθι-

νό και είναι απατηλό, και πλησιάζοντας ολοένα αυτό που είναι το αληθινό. Πλανημένος μέσα στα φαινόμενα και πλανημένος από τα φαινόμενα, θα ακινητοποιηθεί στο ίδιο σημείο απ' όπου ξεκίνησε, τη Θήβα. Τότε θα μπει μπροστά ο μηχανισμός της μεταστροφής. Ο άδηλος άνδρας θα γίνει δήλος, θα φανερωθεί και «όλα ξεκάθαρα θα βγουν». Η τάξις θα επανέλθει. Το τρομερό φως της αλήθειας θα τυφλώσει τον Οιδίποδα. Τώρα όμως έφτασε εκεί που η νόηση νικά το σκοτεινό κόσμο των ενστίκτων και της επιθυμίας. Τώρα, τυφλός είδε – οίδε. Ο αντίδευος Οιδίπους διασχίζοντας το θόρυβο, τη ρευστότητα και την απατηλότητα των πραγμάτων θα τελειωθεί σε μια εσωτερική ορατότητα, ενώ στο μεταξύ έχει δοθεί σαν εξιλαστήριο θύμα για να βρει τη σωτηρία η Πόλις.

Υπάρχει η τραγωδία (περιπέτεια) του Οιδίποδα υπάρχει και η τραγωδία «Οιδίπους Τύραννος» που αν δεν είναι – και δεν είναι – δυο διαφορετικά πράγματα, είναι ωστόσο δυο διαφορετικές διαστάσεις που καμιά σκηνηκή ανάγνωση δεν μπορεί να αγνοήσει.

Η πρώτη – μόνη της – περιέχει τον μύθο και το ανθρώπινο ομολόγό του με όλη τη συγκινησιακή, ακόμη και συναισθηματική επιθετικότητα που μπορεί να διαθέτει: η δεύτερη – πάλι μόνη της – περιέχει τη φιλοσοφική, διδακτική και θρησκευτική εξαργύρωση του μύθου. Η πρώτη οδηγεί στην

OEDIPUS REX

The "Oedipus Rex" is regarded as the most technically perfect work of Sophocles and of ancient drama as a whole. The myth is taken from the Theban cycle of legends, which deals with the tragic fate of the house of the Labdacids. The tragedy was presented for the first time at a date earlier than that of the "Acharnes" (425 B.C.) or the "Knights" of Aristophanes, since some of its lines are parodied in those comedies. The likeliest date is considered to be 429 B.C. and this is consistent with the view that when the poet describes the plague of Thebes at the beginning of the play, he had fresh in his mind the experience of the epidemic which afflicted Athens in 430 B.C. and decimated the population.

The people of Thebes, which is labouring under the plague, hasten in their distress to the palace to seek the help of their king, Oedipus, who has, in the meantime, sent Creon, the brother of his wife, Queen Jocasta, to consult the oracle on the matter. The answer received is that the city will not be rid of its evils until the murderer of Oedipus' predecessor, King Laius, is driven from its territory. In his concern for his people, tries by every means to discover the identity of the murderer. But from the unfolding of the episodes of the drama and the progress of the enquiries, certain terrible facts come to light: that it is Oedipus himself who was guilty of the murder, long ago, and that Laius was his father and that Jocasta is his mother. Beside himself with horror at this revelation, Oedipus no longer wishes to see the light of day. He blinds himself with his own hands and then leaves Thebes so that the city can be freed of its curse

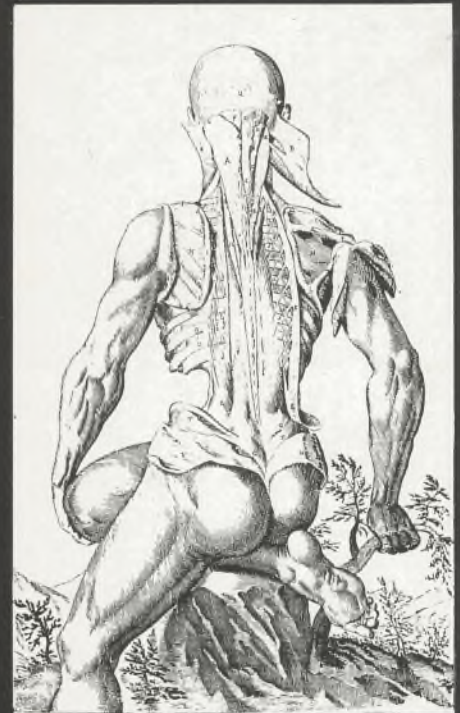
πληθωρική δραματικότητα, η δεύτερη στη συρρίκνωση και τη φιλολογική στεγνότητα. Μια παράσταση οφείλει να ενεργοποιήσει το δράμα, αποκαλύπτοντας ταυτόχρονα και την πνευματική αγωνία που περιέχει.

Αυτά τα σιβυλλικά έργα έφτασαν σε μας με σφραγισμένες πολλές θύρες που οδηγούσαν κατευθείαν, στο κρυφό για μας σήμερα, φανερό για τους τότε θεατές μήνυμά τους. Οι μύστες σίγουρα μπορούσαν να επισημάνουν τις λέξεις - σήματα που οδηγούσαν στη θρησκευτική καταγωγή των δρώντων και τους κώδικες που ερμήνευαν τον άνθρωπο μέσα σε μια κοσμολογική και συμπαντική διάσταση. Το κοινό των εν Άστου Διονυσίων μπορούσε ν' ακούσει το Λόγο του ποιητή και να παρακολουθήσει τη νέα διάσταση που έδινε στον όποιο γνωστό μύθο. Σήμερα μπορούμε να αισθανθούμε αυτά τα κείμενα, να υποψιαστούμε τον κόσμο τους ή να αναλύσουμε Φιλολογικά, Φιλοσοφικά, Θρησκευτικά (κατά προσέγγιση και συχνά με άπειρες εκδοχές) ένα σύμπαν που λειτουργούσε ακαριαία πάνω στη σκηνή χωρίς κανένα μεσολαβητή, και οπωσδήποτε να αναζητούμε εναγώνια τον σκηνικό εκείνο κώδικα που θα απελευθερώσει τις απέραντες αισθητικές δυνάμεις που περιέχουν.

Αυτή η σκηνική ανάγνωση του «Οιδιποδα» που υπογράφω σαν σκηνοθέτης προσπάθησε να βρει μια γέφυρα ανά-

μεσα στην τραγωδία του ήρωα και την «τραγωδία» που φέρει το όνομά του. Τα μέρη από το αρχαίο κείμενο που προφέρει ο «άνθρωπος» θέλουν να λειτουργούν σα μυστική χρησμική γλώσσα (σα νόημα και σαν ήχος). Μ' αυτό τον τρόπο επισημαίνονται τα βήματα που κάνει το έργο προς τη λύση. Προπάντων, όμως, η χρησιμοποίηση αποσπασμάτων έγινε για ν' ακουστεί η Μουσική και ο Λόγος μιας γλώσσας που διατηρεί ακέραιο το σώμα της ως σήμερα, πως πρόκειται για έναν και αδιαίρετο Λόγο και πως, ίσως βρεθούμε μπροστά σε αναπάντεχα και θαυμαστά σκηνικά αποτελέσματα αν κάποτε προφέρουμε αυτά τα κείμενα με αμετάφραστο τον ήχο των λέξεών τους, όχι όμως σε μια τελετουργική ισοπεδωτική εκφορά, αλλά βιωμένα, σα μια παρτιτούρα που πρέπει να τη ζωντανέψουν ψυχές και σώματα.

Αθήνα, Μάιος 1987
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

The sin, the great mistake, occurred in the darkest depths of time: Laius, in his drunkenness, sires the son that the god had predestined to be his murderer. The crack in the order of the world had come about. Oedipus as he moved towards life had set in

A. ΜΕΡΤΑΝΗ - ΛΙΖΑ
A. MERTANI - LIZA

Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Y. MICHAILIDIS

Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
D. FOTOPoulos

Γ. ΜΕΤΖΙΚΩΦ
Y. METZIKOF

Θ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
TH. ANTONIOU

Δ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
D. MICHAILIDI

Ν. ΖΑΠΠΑ - ΦΟΥΛΙΑ
N. ZAPPA - FOULIA

motion – had fulfilled – the curse of Pelops:

Laius son of Labdacus, you seek a happy tribe of children. I shall give you, then, a son, but beware:

– It is fated that the hands of you son Will deprive you of the light.

That is the decision of Zeus, son of Cronus, Who heard the fearful curse of Pelops When you seized his son and that is what he wished you to suffer.

Laius tries to immobilise his fate by killing Oedipus. That is the significance – the symbolism – of the binding of Oedipus feet. The shepherd on Mount Cithaeron who took pity on the babe and loosed his ankles was walking the path laid out by the gods; and the pity he felt was sent by the gods as well. Disjointed order cannot be restored by a crime. Oedipus, now free to move within the unknown, wanders from place to place assembling his fate, crossing and recrossing what he thinks to be true and is in fact false and drawing ever closer to what is the truth. Astray amongst appearances and led astray by them, he will be immobilised at the same point from which the sacrifice began. Then the denouement will begin: the concealed man will stand forth and declare himself and "everything will become clear". Order will return. The terrible light of truth will blind Oedipus. Yet now he has

reached the point where the intellect defeats the dark world of the instincts and of desire. Now the blind man can see. Oedipus unaware, traversing the noise, the flux and the deceptiveness of things, ends with an inner vision while in the meantime he has been offered up as a scapegoat to save the City.

We have on the one hand the tragedy (the adventure) of Oedipus and on the other the tragedy Oedipus Rex; these may not be – and are not – two different things, yet they are two different dimensions which no theatrical reading can afford to ignore.

The former, by itself, contains the myth and its human equivalent, with all the emotional and emotive aggression at its disposal. The latter – also by itself – contains the philosophical, didactic and religious correlation of the myth. The former leads to plethoric drama, the latter to dessication and scholarly aridity. It is the duty of any production to activate the drama while simultaneously revealing the spiritual Angst which it contains.

These sibyllic plays have come down to us with seals across many of the doors which would have led directly to their message – a message which is hidden to us today but would have been clear to audiences of the time. The initiates would certainly have been able to pick out the passwords

which led to the religious significance of the action and the codes which interpreted man in a cosmological and universal dimension. The audience at the City Dionysia would hear the words of the poet and watch the new dimension being given to any of the familiar myths. Today we can feel these texts, suspect their world or produce a literary, philosophical or religious analysis (by approximation and often with endless versions) of a universe which operated instantaneously on the stage with no need of mediation. Our search for a theatrical code which will liberate the infinite aesthetic forces those texts hold is undoubtedly an agonised one. The theatrical reading of Oedipus Rex which I have directed is an attempt to find a bridge between the tragedy of the protagonist and the "tragedy" which bears his name. The parts of the ancient text spoken by the character "Man" are intended to function as a mystical, oracular language (in terms both of sound and of meaning). In this manner the steps which the play takes towards the solution are highlighted. Above all, however, the use of excerpts has as its purpose to present the music and speech of a tongue which has preserved itself intact into the present. The "logos" with which we are dealing is single and indivisible, and perhaps we performed these texts with the sound and words untranslated, not in some flat and ceremonious version but as experience, as a musical score which souls and bodies must revitalise.

Athens, May 1987
YORGOS MICHAILIDIS

ΣΟΦΟΚΛΗ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

Μετάφραση: ΑΡΤΕΜΙΣ ΜΕΡΤΑΝΗ-ΛΙΖΑ
Σκηνοθεσία - Κίνηση: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Σκηνικά: ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Κοστούμια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΖΙΚΩΦ
Μουσική: ΘΟΔΩΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Βοηθός Χορογράφος: ΔΟΝΗ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
Μουσική Διδασκαλία: ΝΕΝΗ ΖΑΠΠΑ-ΦΟΥΛΙΑ
Βοηθός Σκηνοθέτη: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ
Βοηθός Σκηνογράφος: ΛΙΛΗ ΠΕΖΑΝΟΥ

Διανομή

Οιδίπους: ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ
Ιερέας: ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
Κρέων: ΤΑΚΗΣ ΒΟΥΛΛΑΣ
Τειρεσίας: ΑΛΕΞΗΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
Ιοκάστη: ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΒΑΛΑΚΟΥ
Άγγελος: ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΣΧΙΔΗΣ
Θεράπων: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εξάγγελος: ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

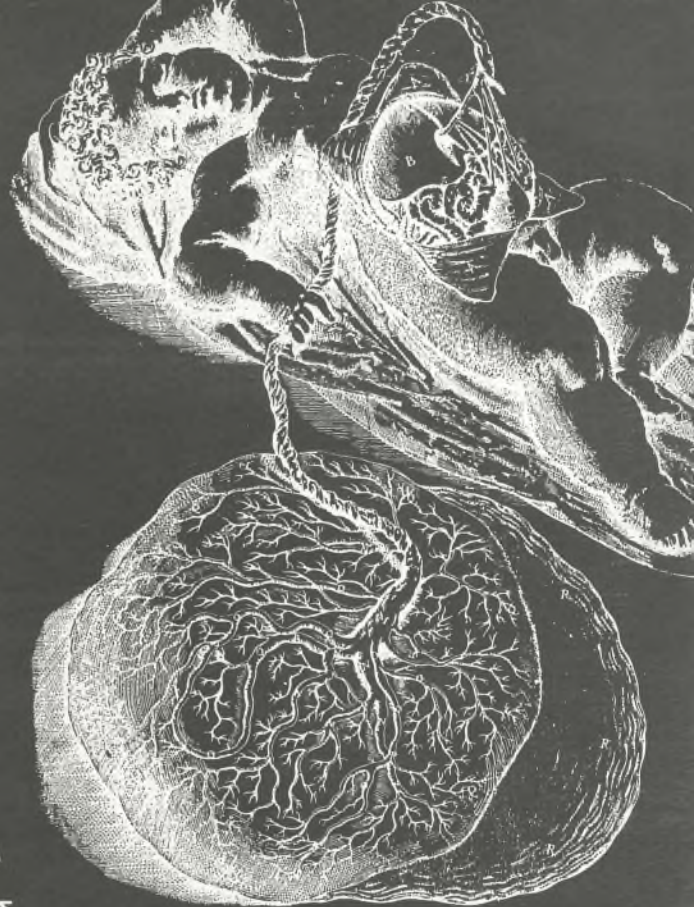
Στο ρόλο του Ανθρώπου: ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Κορίτσι: ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΝΙΔΟΥ

Χορός

Α' κορυφάιος: ΘΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΕΦ
Β' κορυφάιος: ΘΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΥΒΑΡΔΑΣ, ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΕΡΑΚΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΖΑΚΑΣ,
ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΟΥΛΗΣ, ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΔΟΥΡΒΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ,
ΝΙΚΟΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΤΣΑΚΗΣ, ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΛΑΣΚΟΒΙΤΗΣ,
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ,
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

* Τα γλυπτά, σε σχέδια ΔΙΟΝΥΣΗ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, κατασκεύασε
η γλύπτρια ΝΤΙΝΑ ΠΑΡΑΛΗ

* Η παράσταση του «Οιδίποδα Τύραννου»
επιχορηγείται από την Εμπορική Τράπεζα
της Ελλάδας, στο πλαίσιο του εορτασμού
των 80 χρόνων από την ίδρυσή της.

SOPHOCLES OEDIPUS REX

Translation: ARTEMIS MERTANI-LIZA
Direction - Mouvement: YORGOS MICHAILIDIS
Sets: DIONYSIS FOTOPOULOS
Costumes: YANNIS METZIKOF
Music: THODOROS ANTONIOU
Assistant Choreographer: DONI MICHAILIDI
Music Coach: NENI ZAPPA-FOULIA
Assistant Director: CHRISTOS KOKKINOS

Cast

Oedipus: NIKITAS TSAKIROGLOU
Priest of Zeus: THODOROS SYRIOTIS
Creon: TAKIS VOULALAS
Teiresias: ALEXIS STAVRAKIS
Iocasta: ANTIGONI VALAKOU
A Corinthian Shepherd: YORGOS MOSHIDIS
Servant of Laius: CHRISTOS KONSTANTOPOULOS
Messenger: TASOS CHALKIAS

In the role of Man: YORGOS TSITSOPOULOS
A Girl: IRINI KONIDOU

Chorus

1st Chorus Leader: THODOROS DIMITRIEF
2nd Chorus Leader: THODOROS KATSAFADOS

SPYROS KOUVARDAS, MICHALIS AERAKIS,
CHARALAMBOS CHADZIDAKIS, PETROS DAMOULIS,
PROKOPIS DOURVAS, CHRISTOS EFTHIMIOU, NIKOS MAGDALINOS,
YANNIS MAVRITSAKIS, LEFTERIS PLASKOVITIS, ODYSSEAS STAMOULIS,
KONSTANTINOS TRIANTAFYLLOPOULOS, VANGELIS VAZAKAS

* The statues, designed by D. FOTOPOULOS,
were constructed by DINA PARALI

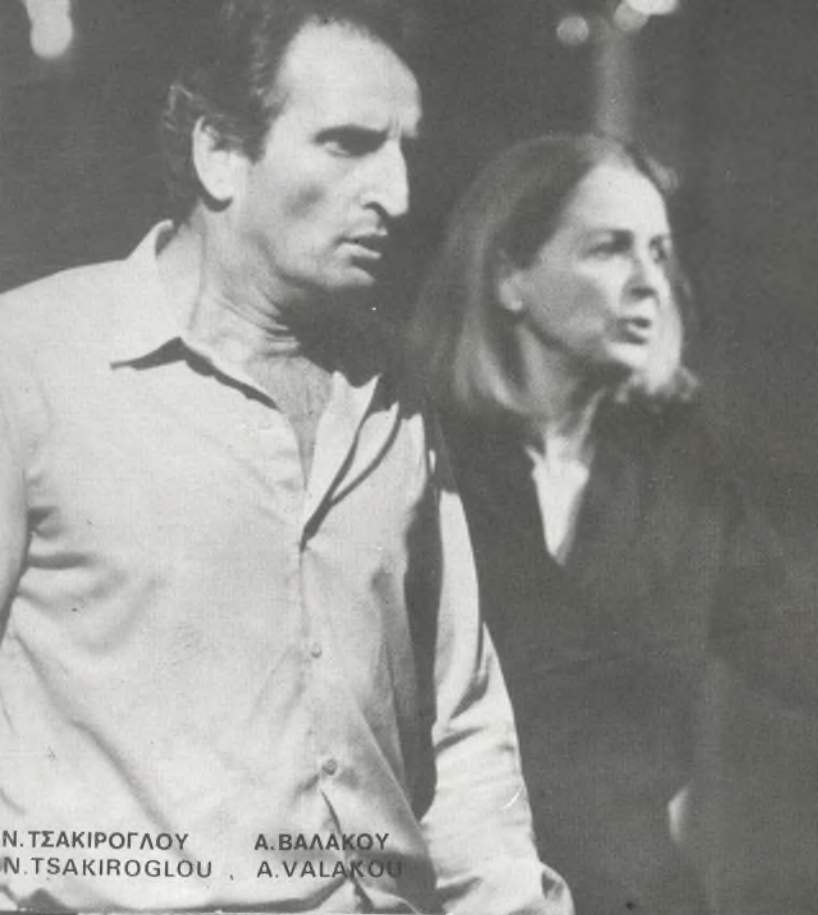
The production of "Oedipus Rex" was subsidized by the Commercial Bank of Greece, as part of the celebrations for its 80th anniversary.

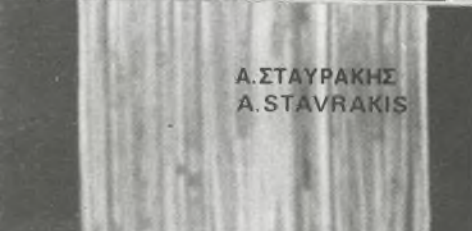
Ν.ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, Α.ΒΑΛΑΚΟΥ, Γ.ΜΟΣΧΙΑΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ
Ν.ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, Α.ΒΑΛΑΚΟΥ, Υ.ΜΟΣΗΔΙΣ, ΧΟΡΟΣ

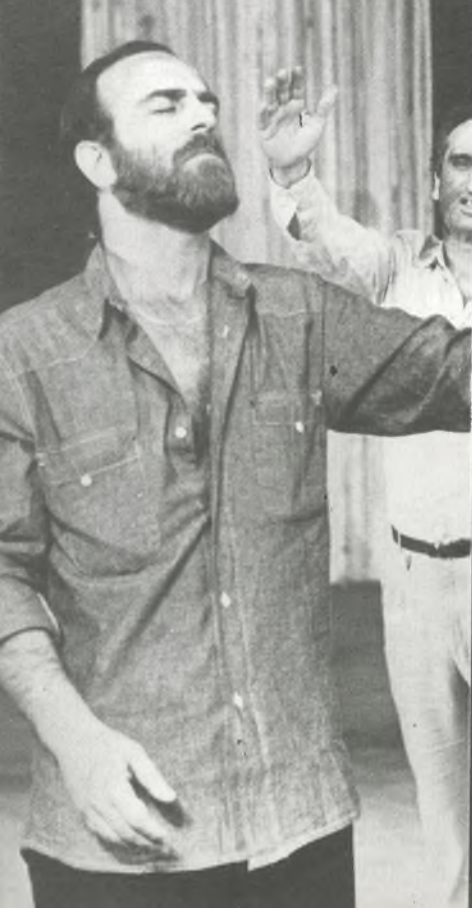
Ν.ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, Α.ΒΑΛΑΚΟΥ, Τ.ΒΟΥΛΑΛΑΣ
Ν.ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, Α.ΒΑΛΑΚΟΥ, Τ.ΒΟΥΛΑΛΑΣ

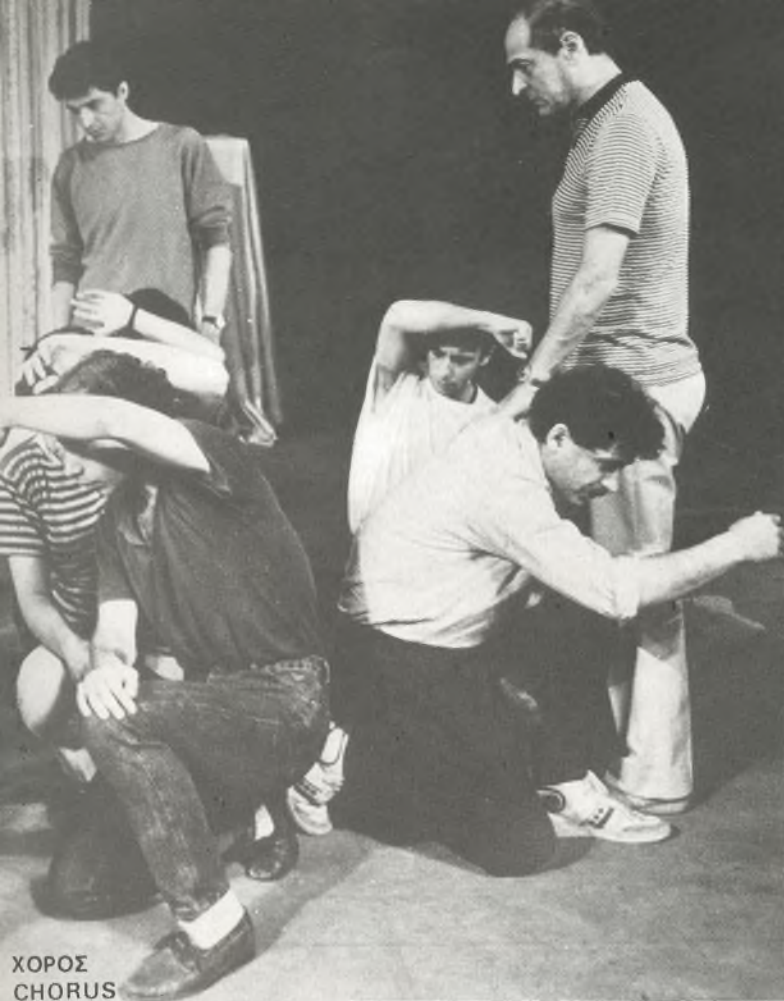
Ν. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ   Α. ΒΑΛΑΚΟΥ
N. TSAKIROGLOU   A. VALAKOU

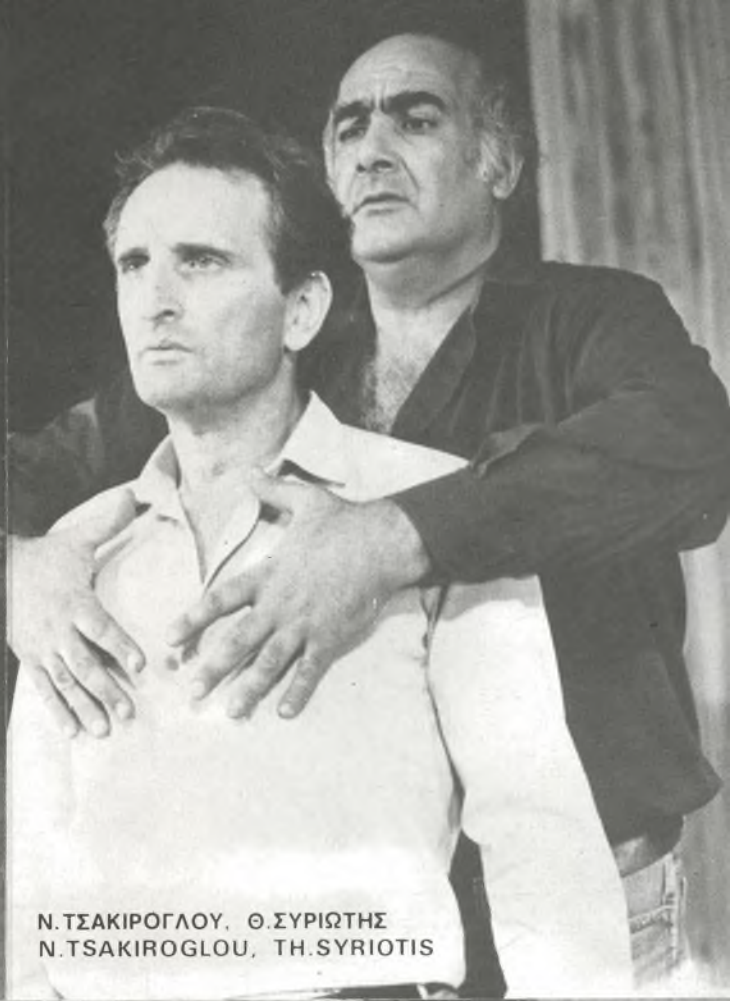
Α. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ
Α. ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

Γ. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΚΟΝΙΔΟΥ
Υ. ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΙΔΟΥ

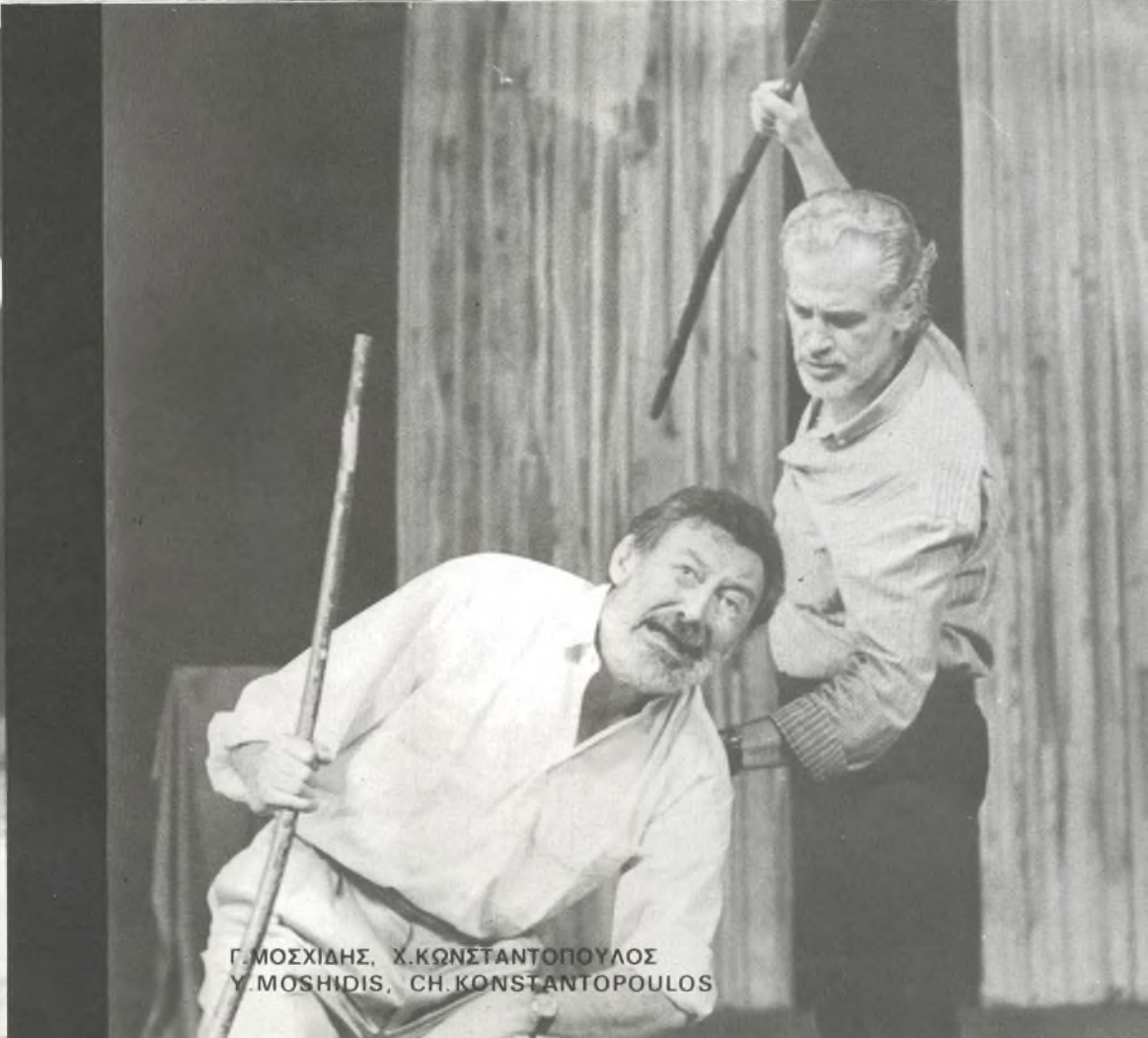
ΧΟΡΟΣ
CHORUS

Ν. ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ, Θ. ΣΥΡΙΩΤΗΣ
N.TSAKIROGLOU, TH.SYRIOTIS

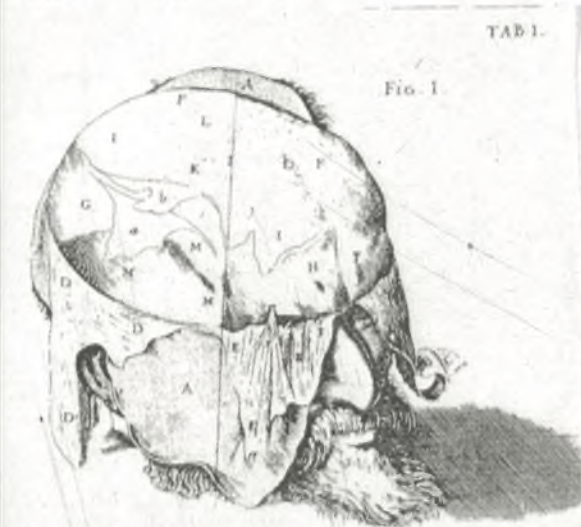
Τ. ΧΑΛΚΙΑΣ
T. CHALKIAS

Γ. ΜΟΣΧΙΔΗΣ, Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Y.MOSHIDIS, CH.KONSTANTOPOULOS

Μελέτες και σχέδια για τα σκηνικά του Δ.ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
 Κάτω: μέρος της πλαστικής μακέτας του έργου

D.FOTOPOULOS' studies and drawings for the settings
 Above: part of the model of the play "Oedipus Rex"

1. 3. 4. 6. 7.
 Επὶ τῷ Βιβλίῳ
 INVI CASSERI
 PLACENTINI
 TABULAE ANATOMICA
 DANIEL. BUCRETIVS.
 Ἐπὶ (1) εἰς καρτὸν
 ζωοῦ τῆς ἀδελφῆς
 καὶ γυναικὸς περιτομῆς
 καὶ ὑδρῶν -
 (2. 4)
 ἐπισημαίνονται τὰ ὄργανα
 πρὸς τὴν ὄψιν τῆς
 περιτομῆς καὶ τῆς
 τῆς περιτομῆς ὁρμῆς.
 τὸ (3)
 ἕνα μὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἵκται εἰς τὴν γυναικῆ
 καὶ ὁ ζωοῦ -
 ἀποδίδει καὶ εἰς τὴν γυναικῆ.
 τὸ (7)
 ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι μυστήριον
 καὶ τὸ φῶς οὐκ
 εἶναι εὐσταθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς
 ταῖς -

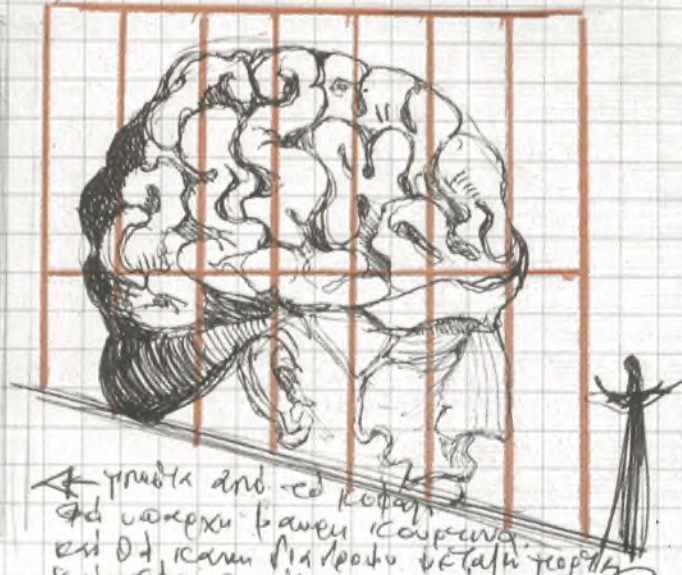

2-5
 ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι
 Λεονάρδου da Vinci
 2. ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι
 εἰς τὴν ἐκτὴν τῆς
 περιτομῆς καὶ τὸ
 εἶναι ἐν τῇ γυναικῇ.

→ με το κεφάλι. με τη δύναμη του

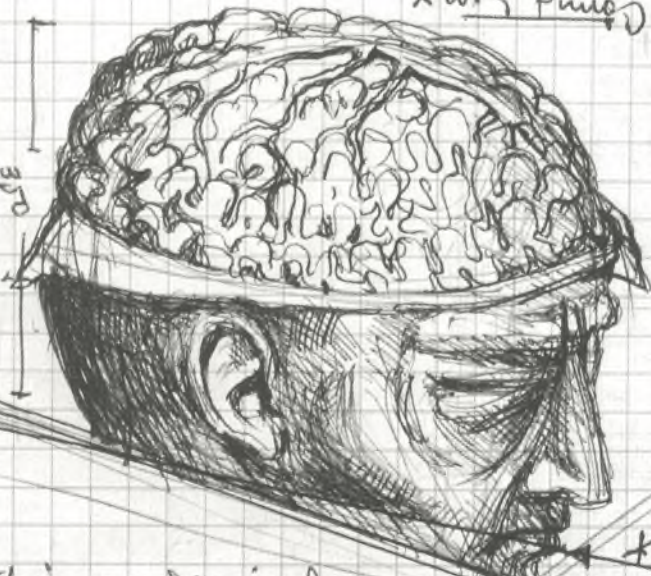
Κεφάλι 7/9.

← πρώτα από το κεφάλι
 Θα υπάρχει πάνω σφραγίδα
 επί 01 καμμ δια ποδο βέβαια ποδο
 και κεφαλή. Η σφραγίδα φέρει την
 αντίβουτο κεφαλή
 Χωρίς κινεί

3.70

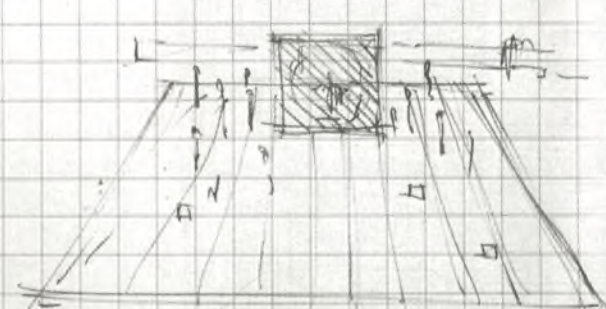
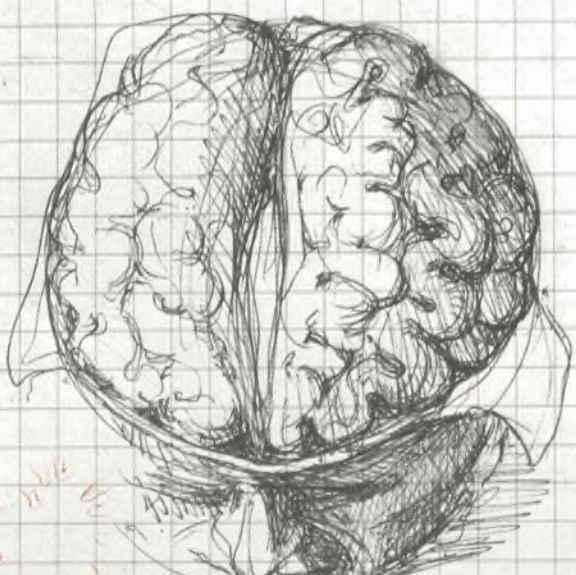

Κεφάλι 7/9
 σφραγίδα

Σύμφωνα με τις μετρήσεις
 Κεφάλι 170 μ. και μήκος 170 μ.
 και ύψος 3 μ. χυμώδες από τους
 δύο κότες έχει κροσσίδα

- πάνω πάλι λωπά αλι Κροσσίδα
- πρ. πρ. αλι Κεφάλι
- αλι σφραγίδα πρ. αλι Κεφάλι
- π. Τηλε βίος τιν κροσσίδα

Μακέττες κοστούμιών Γ.ΜΕΤΖΙΚΩΦ
Costumes' designs of Y.METZIKOF

Το Χρονικό
των Επιδaurιών
Ιούλιος 1954 - Ιούλιος 1987

National Theatre Performances at the
Epidaurus Festival
July 1954 - July 1987

Το Εθνικό Θέατρο δημιούργησε τα Επιδaurία τον Ιούλη του 1954. Για είκοσι ολόκληρα χρόνια κράτησε το απόλυτο βάρος τους και τα καθιέρωσε σε θεσμό με παγκόσμια ακτινοβολία.

Στα 34 χρόνια που πέρασαν, το Εθνικό δίδαξε στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου τα παρακάτω έργα:

The National Theatre inaugurated the Epidaurus Festival in July 1954. For twenty years it was the National Theatre which shouldered the burden of all the performances and elevated the Festival to a leading position world-wide.

In the 34 seasons the Festival began, the National Theatre has produced the following plays at the ancient theatre of Epidaurus:

ΕΡΓΟ PLAY	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRANSLATION	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ DIRECTION	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ SETS - COSTUMES	ΜΟΥΣΙΚΗ MUSIC	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ CHOREOGRAPHY	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ MAIN CAST
1954 Ευριπίδη ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ Euripides HIPPOLYTUS	Δ. Σάρρου D. Sarros	Δ. Ροντήρη D. Rontiris	Κλ. Κλώνη Α. Φωκά Κ. Κλονis, Α. Fokas	Δ. Μητρόπουλου D. Mitropoulos	Λουκίας Loukia	Α. Αλεξανδράκης Ε. Βεργή Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς A. Alexandrakis, E. Vergi, T. Katsopoulos, S. Vokovits
1955 Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ Euripides HECUBA	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Μ. Καζάζη M. Kazazi	Κ. Παξινού, Α. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος, Α. Συνοδινού Κ. Ραχίνου, Α. Minotis, Τ. Κωτσόπουλος, Α. Synodinou
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Sophocles OEDIPOUS REX	Φ. Πολίτη F. Politis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis, Α. Fokas	Κ. Παξινού K. Paxinou	Μ. Καζάζη M. Kazazi	Α. Μινωτής, Κ. Παξινού, Ι. Αποστολίδης, Γρ. Βαφιάς A. Minotis, K. Paxinou, I. Apostolidis, G. Vafias
Ευριπίδη ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ Euripides IPPOLYTUS	Δ. Σάρρου D. Sarros	Δ. Ροντήρη D. Rontiris	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis, Α. Fokas	Δ. Μητρόπουλου D. Mitropoulos	Λουκίας Loukia	Α. Αλεξανδράκης, Ε. Βεργή, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς A. Alexandrakis, E. Vergi, T. Katsopoulos, S. Vokovits
1956 Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ Euripides MEDEA	Π. Πρεβελάκη P. Prevelakis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis, Α. Fokas	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Α. Μινωτή, Μ. Καζάζη Α. Minotis M. Kazazi	Κ. Παξινού, Θ. Κωτσόπουλος, Α. Μινωτής Β. Κανάκης, Ι. Αποστολίδης Κ. Ραχίνου, Τ. Κωτσόπουλος, Α. Minotis, V. Kanakis, I. Apostolidis
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Sophocles OEDIPUS REX	Φ. Πολίτη F. Politis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Κ. Παξινού K. Paxinou	Μ. Καζάζη M. Kazazi	Α. Μινωτής, Κ. Παξινού, Ι. Αποστολίδης, Γρ. Βαφιάς A. Minotis, K. Paxinou, I. Apostolidis, G. Vafias
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ Sophocles	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Ι. Παπαϊωάννου I. Papaioannou	Μ. Καζάζη M. Kazazi	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Α. Βαλάκου A. Synodinou, T. Katsopoulos, S. Vokovits, A. Valakou
1957 Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ Euripides IPHIGENIA IN AULIS	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Κ. Μιχαηλίδη K. Michailidis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis, Α. Fokas	Α. Κουνάδη A. Kounadis	Κ. Μιχαηλίδη K. Michailidis	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Ε. Βεργή, Β. Κανάκης A. Synodinou, T. Katsopoulos S. Vokovits E. Vergi, V. Kanakis.
Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ Euripides HECUBA	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Α. Ευαγγελίδη A. Evangelidi	Κ. Παξινού, Α. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος, Α. Συνοδινού. Κ. Ραχίνου, Α. Minotis, Τ. Κωτσόπουλος, Α. Synodinou
Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ Aristophanes ECCLESIAZUSAE	Θρ. Σταύρου Th. Stavrou	Α. Σολομού A. Solomos	Γ. Βακαλά G. Vakalo	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Ι. Βαρουτή I. Varouti	Μ. Αρώνη, Χρ. Νέζερ, Δ. Διαμαντίδου, Γκ. Μπιναρίης Μ. Καλογιάννης M. Aroni, C. Nezer, D. Diamantidou, G. Biniaris, M. Kaloyannis
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ Aristophanes Lysistrata	Θρ. Σταύρου Th. Stavrou	Α. Σολομού A. Solomos	Γ. Βακαλά G. Vakalo	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Τ. Βαρουτή T. Varouti	Μ. Αρώνη, Χρ. Νέζερ, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση. M. Aroni, C. Nezer, P. Zervos, E. Halkousi
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ Sophocles ANTIGONE	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Ι. Παπαϊωάννου I. Papaioannou	Α. Ευαγγελίδη A. Evangelidi	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Δ. Παπαμιχαήλ A. Synodinou, T. Katsopoulos, S. Vokovits, D. Paramichail
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ Euripides MEDEA	Π. Πρεβελάκη P. Prevelakis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλονis Α. Fokas	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Α. Ευαγγελίδη A. Evangelidi	Κ. Παξινού, Θ. Κωτσόπουλος, Α. Μινωτής Ι. Αποστολίδης, Ε. Ζαφειρίου K. Paxinou, T. Katsopoulos, A. Minotis I. Apostolidis, E. Zafiriou

ΕΡΓΟ PLAY	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRANSLATION	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ DIRECTION	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ SETS - COSTUMES	ΜΟΥΣΙΚΗ MUSIC	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ CHOREOGRAPHY	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ MAIN CAST
1958						
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ Euripides IPHIGENIA IN TAVRIS	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Κ. Μιχαηλίδη K. Michailidis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά K. Klonis A. Fokas	Γ. Σισιλιάνου G. Sisilianos	Κ. Μιχαηλίδης Μ. Γεωργαλά K. Michailidis M. Georgala	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπινιάρης A. Synodinou, T. Kotsoroulos S. Vokovits, G. Biniaris
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ Euripides IPHIGENIA IN AVLIS	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Κ. Μιχαηλίδη K. Michailidis	Κ. Κλώνης Α. Φωκάς K. Klonis A. Fokas	Α. Κουνάδη A. Kounadis	Κ. Μιχαηλίδη K. Michailidis	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Α. Κατσέλη, Στ. Βόκοβιτς, Ν. Παρασκευάς A. Synodinou, T. Kotsoroulos, A. Katseli S. Vokovits, N. Paraskevas
Αριστοφάνη ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ Aristophanes THESMOFORIAZUSAE	Θρ. Σταύρου Th. Stavrou	Α. Σολομού A. Solomos	Γ. Βακαλό G. Vacalo	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Χρ. Νέζερ, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση Μ. Καλογάνης, Τ. Καρέζη, Δ. Διαμαντίδου C. Nezer, P. Zervos, E. Halkousi, M. Kaloyannis, J. Karezi, D. Diamantidou
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ Sophocles OEDIPUS AT COLONUS	Γ. Γρυπάρη G. Gryparis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκάς Κλ. Κλώνης, Α. Φωκάς Κλ. Κλώνη, Α. Φωκάς Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Μ. Χορς M. Horsch	Α. Μινωτής, Γ. Γληνός, Ε. Ζαφειρίου, Κ. Παναγιώτου A. Minotis, G. Glinos, E. Zafiriou, K. Panayiotou
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ Euripides MEDEA	Π. Πρεβελάκη P. Prevelakis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς Α. Φωκάς	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Κ. Παξινού, Θ. Κωτσόπουλος, Ι. Αποστολίδης K. Paxinou, T. Kotsoroulos, I. Apostolidis
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Sophocles OEDIPUS REX	Φ. Πολίτη F. Politis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη Α. Φωκάς Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Κ. Παξινού K. Paxinou	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Α. Μινωτής, Κ. Παξινού, Ι. Αποστολίδης A. Minotis, K. Paxinou, I. Apostolidis
1959						
Αισχύλου ΟΡΕΣΤΕΙΑ Aeschylus ORESTEIA	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Δ. Ροντήρη D. Rontiris	Κλ. Κλώνη Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Λουκίας Loukia	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος Ι. Αποστολίδης, Στ. Βόκοβιτς, Π. Ζερβός Κ. Παναγιώτου, Π. Καπτανέα, Α. Μουστάκα A. Synodinou, T. Kotsoroulos, I. Apostolidis, S. Vokovits, P. Zervos, K. Panayiotou, P. Kapitsinea, A. Moustaka
Αριστοφάνη ΒΑΤΡΑΧΟΙ Aristophanes FROGS	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Α. Σολομού A. Solomos	Γ. Βακαλό G. Vacalo	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Χρ. Νέζερ, Ι. Αποστολίδης, Τ. Γαλανός, Β. Κανάκης, Δ. Διαμαντίδου, Γκ. Μπινιάρης C. Nezer, I. Apostolidis, T. Galanos, V. Kanakis, D. Diamantidou, G. Biniaris
Ευριπίδη ΚΥΚΛΩΠΑΣ Euripides CYCLOPS	Α. Πάλλη A. Pallis	Α. Σολομού A. Solomos	Α. Νομικού A. Nomikos	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Α. Ευαγγελίδη A. Evangelidi	Στ. Βόκοβιτς, Π. Ζερβός, Α. Μαλλιαγρός, Μ. Μπούχλης S. Vokovits, P. Zervos, A. Malliagros, M. Bouchlis
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ Sophocles ANTIGONE	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη Α. Φωκά Κλ. Κλώνης Α. Φωκάς Α. Φωκάς	Ι. Παπαϊωάννου I. Papaioannou	Α. Ευαγγελίδη A. Evangelidi	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Δ. Παπαμιχαήλ A. Synodinou, T. Kotsoroulos, S. Vokovits, D. Paramichail
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ Sophocles OEDIPUS AT COLONUS	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κλ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Μ. Χορς M. Horsch	Ε. Ζαφειρίου, Κ. Παναγιώτου A. Minotis, G. Glinos, E. Zafiriou, K. Panayiotou
1960						
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ Euripides PHOENISSAE	Γερ. Σπατάλα G. Spatalas	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Θεοδωράκη M. Theodorakis	Μ. Χορς M. Horsch	Κ. Παξινού, Α. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος Λ. Καλλέρης, Α. Συνοδινού, Στ. Βόκοβιτς K. Paxinou, A. Minotis, T. Kotsoroulos, L. Kallergis, A. Synodinou, S. Vokovits
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ Sophocles OEDIPUS REX	Φ. Πολίτη F. Politis	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Κ. Παξινού K. Paxinou	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Α. Μινωτής, Κ. Παξινού, Ι. Αποστολίδης Π. Ζερβός, Β. Κανάκης A. Minotis, K. Paxinou, I. Apostolidis, P. Zervos, V. Kanakis
Ευριπίδη ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ Euripides HERCULES FURENS	Π. Λεκατσά P. Lekatsas	Τ. Μουζενίδη T. Mouzenidis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Γ. Σισιλιάνου G. Sisilianos	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Λ. Καλλέρης, Κ. Παναγιώτου, Π. Καπτανέα T. Kotsoroulos, S. Vokovits, L. Kallergis, K. Panayiotou, P. Kapitsinea
Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ Euripides HECUBA	Α. Μελαχρινού A. Melachrinos	Α. Μινωτή A. Minotis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Μ. Γεωργαλά M. Georgala	Κ. Παξινού, Α. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος Α. Συνοδινού, Στ. Βόκοβιτς K. Paxinou, A. Minotis, T. Kotsoroulos A. Synodinou, S. Vokovits
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ Aristophanes LYSISTRATA	Θρ. Σταύρου Th. Stavrou	Α. Σολομού A. Solomos	Γ. Βακαλά G. Vacalo	Μ. Χατζιδάκι M. Hadjidakis	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Α. Συνοδινού, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση Α. Ρηυτοπούλου, Θ. Σαρρής A. Synodinou, P. Zervos, E. Halkousi, A. Rafteroulou, T. Sarris
Μενάνδρου ΔΥΣΚΟΛΟΣ Menander DYSCOLOS	Θρ. Σταύρου Th. Stavrou	Α. Σολομού A. Solomos	Π. Βλάχου P. Vlachos	Ν. Σκαλκώτη N. Skalkotaki	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Γ. Γληνός, Ν. Τζογιάς, Π. Ζερβός, Α. Μουστάκα, Β. Κανάκης G. Glinos, N. Tzoyias, P. Zervos, A. Moustaka, V. Kanakis
1961						
Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ Sophocles ELECTRA	Ι. Γρυπάρη I. Gryparis	Κ. Μουζενίδη K. Mouzenidis	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά Κ. Κλώνης Α. Φωκάς	Μ. Παλλάντιου M. Pallandios	Τ. Βαρούτη T. Varouti	Α. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος Β. Κανάκης, Κ. Παναγιώτου A. Synodinou, T. Kotsoroulos, V. Kanakis, K. Panayiotou

Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ	A. Μελαχρινού	K. Μιχαϊλίδη	K. Κλώνη, A. Φωκά	A. Κουνάδη	M. Γεωργαλά	A. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, A. Ραφτοπούλου, Β. Κανάκης, Γρ. Βαφιάς
Euripides IPHIGENIA IN AULIS	A. Melachrinos	K. Michailidis	K. Klonis, A. Fokas	A. Kounadis	M. Georgala	A. Synodinou, T. Kotsoroulos, A. Raftopoulos, V. Kanakis, G. Vafias
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	K. Κλώνη, A. Φωκά	Μ. Παλλάντιου	M. Χορς	A. Μινωτής, E. Ζαφειρίου, K. Παναγιώτου
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS I.	Gryparis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Horsch	Στ. Βόκοβιτς, I. Αποστολίδης, Γκ. Μπινιάρης
Σοφοκλή ΑΙΑΣ	I. Γρυπάρη	T. Μουζενιδη	K. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	Z. Νικολούδη	A. Minotis, E. Zafiriou, K. Panayiotou, S. Vokovits, I. Apostolidis, G. Biniaris
Sophocles AJAX	I. Gryparis	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	Z. Nikoloudi	Θ. Κωτσόπουλος, E. Ζαφειρίου, Θ. Μοριδής, Π. Καπιτανέα, Γκ. Μπινιάρης
Αριστοφάνη ΑΧΑΡΝΕΙΣ	Θρ. Σταύρου	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	A. Κουνάδη	T. Βαρούτη	T. Kotsoroulos, E. Zafiriou, T. Moridis, P. Kapitsinea, G. Biniaris
Aristophanes ACHARNIANS	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	A. Kounadis	T. Varouti	Χρ. Νέζερ, Π. Ζερβός, A. Μαλλιαγρός, T. Γαλανός, Γκ. Μπινιάρης

1962	Ευριπίδη ΒΑΚΧΕΣ	Π. Πρεβελάκη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Χατζιδάκι	M. Χορς	K. Παξινού, A. Μινωτής, N. Τζογιάς, Π. Ζερβός, Β. Κανάκης
Euripides BACCHAE	P. Prevelakis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Hadjidakis	M. Horsch	K. Paxinou, A. Minotis, N. Tzoyias, P. Zervos, V. Kanakis	
Ευριπίδη ΕΛΕΝΗ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, A. Φωκάς	A. Κουνάδη	T. Βαρούτη	A. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Β. Κανάκης, K. Παναγιώτου, Γκ. Μπινιάρης	
Euripides HELENA	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	A. Kounas	T. Varouti	A. Synodinou, T. Kotsoroulos, V. Kanakis, K. Panayiotou, G. Biniaris	
Ευριπίδη ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ	Π. Λεκατσά	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	Γ. Σισιλιάνου	T. Βαρούτη	Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς, Λ. Καλλέργης, K. Παναγιώτου	
Euripides HERCULES FURENS	P. Lekatsas	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	G. Sisilianos	T. Varouti	T. Kotsoroulos, S. Vokovits, L. Kallergis, K. Panayiotou	
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Χορς	A. Μινωτής, I. Αποστολίδης, E. Ζαφειρίου	
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS I.	Gryparis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Horsch	K. Παναγιώτου, N. Καζής	
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ	Γερ. Σπαταλά	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	M. Χορς	A. Minotis, I. Apostolidis, E. Zafiriou, K. Panayiotou, N. Kazis	
Euripides PHOENISSAE	G. Spatalas	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	M. Horsch	K. Παξινού, A. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος, A. Συνοδινού, I. Αποστολίδης, N. Καζής	

1963	Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκάς	Γ. Χρήστου	M. Χορς	A. Μινωτής, E. Χατζηαργύρη, Στ. Βόκοβιτς, I. Αποστολίδης, N. Καζής
Aeschylus PROMETHEUS BOUND I.	Gryparis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	Y. Christou	M. Horsch	A. Minotis, H. Hadjiargyri, S. Vokovits, I. Apostolidis, N. Kazis	
Αριστοφάνη ΣΦΗΚΕΣ	Θρ. Σταύρου	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	N. Μαμαγκάκη	M. Γεωργαλά, Στ. Παπαδάκη	Χρ. Νέζερ, Στ. Βόκοβιτς, Λ. Καλλέργης, E. Χαλκούση	
Aristophanes WASPS	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	N. Mamangakis	M. Georgala, S. Papadakis	X. Nezer, S. Vokovits, L. Kallergis, E. Halkousi	
Ευριπίδη ΑΛΚΗΣΤΗ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Καζάζη	A. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Λ. Καλλέργης, Θ. Μοριδής	
Euripides ALCESTIS	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Kazazi	A. Synodinou, T. Kotsoroulos, L. Kallergis, T. Moridis	
Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ	A. Μελαχρινού	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Γεωργαλά	K. Παξινού, A. Μινωτής, A. Συνοδινού, Θ. Κωτσόπουλος, Στ. Βόκοβιτς	
Euripides HECUBA	A. Melachrinos	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Georgala	K. Paxinou, A. Minotis, S. Vokovits, A. Synodinou, T. Kotsoroulos	

1964	Ευριπίδη ΙΩΝ	N. Παριώτη	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη	M. Παλλάντιου	P. Μάνου	N. Καζής, E. Χατζηαργύρη, Λ. Καλλέργης, K. Παναγιώτου, Θ. Μοριδής
Euripides ION	N. Parotis	T. Mouzenidis	K. Klonis	M. Pallandios	R. Manou	N. Kazis, H. Hadjiargyri, L. Kallergis, K. Panayiotou, T. Moridis	
Ευριπίδη ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	A. Κουνάδη	T. Βαρούτη	A. Κατσέλη, Θ. Κωτσόπουλος, Β. Κανάκης, E. Ζαφειρίου	
Euripides ANDROMACHE	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	A. Kounadis	T. Varouti	A. Katseli, T. Kotsoroulos, V. Kanakis, E. Zafiriou	
Σοφοκλή ΑΙΑΣ	I. Γρυπάρη	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	Z. Νικολούδη	Θ. Κωτσόπουλος, E. Ζαφειρίου, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης	
Sophocles AJAX	I. Gryparis	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	Z. Nikoloudi	T. Kotsoroulos, E. Zafiriou, V. Kanakis, G. Biniaris	
Αριστοφάνη ΕΙΡΗΝΗ	Θρ. Σταύρου	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	Γ. Μαρκόπουλου	M. Γεωργαλά, Στ. Παπαδάκη	Χρ. Νέζερ, Π. Ζερβός, Θ. Μοριδής, M. Καλογιάννης	
Aristophanes PEACE	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	G. Markopoulos	M. Georgala, S. Papadakis	C. Nezer, P. Zervos, T. Moridis, M. Kaloyiannis	
Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ	I. Γρυπάρη	A. Σολομού	Γιαν. Παπά, I. Μοράλη	Γ. Ξενάκη	A. Ευαγγελίδη	A. Συνοδινού, E. Χατζηαργύρη, Θ. Κωτσόπουλος, Λ. Καλλέργης, Β. Κανάκης, K. Παναγιώτου	
Aeschylus SUPPLIANTS	I. Gryparis	A. Solomos	Y. Pappas, I. Moralis	Y. Xenakis	A. Evangelidi	A. Synodinou, H. Hadjiargyri, T. Kotsoroulos, L. Kallergis, V. Kanakis, K. Panayiotou	

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUMES	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
1965 Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	B. Βασιλειάδη A. Φωκά	Τ. Χρήστου	M. Χορς	K. Παξινού, Θ. Κωτσόπουλος, Ε. Χατζηραγγύρη, Ν. Τζόγιας, Στ. Βόκοβιτς
Aeschylus AGAMEMNON	I. Gryparis	A. Minotis	V. Vasiliadis A. Fokas	Y. Christou	M. Horsch	K. Paxinou, T. Kotsopoulos, E. Hadjiargyri, N. Tzoyias, S. Vokovits
Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	P. Μάνου	A. Κατσέλη, Γ. Αποστολίδης, Ε. Ζαφειρίου K. Παναγιώτου, Ε. Βοζικιάδου
Euripides TROJAN WOMEN	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	R. Manou	A. Katseli, I. Apostolidis, E. Zafiriou, K. Panayiotou, E. Vozikiadou
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ	Γερ. Σπαταλά	A. Μινωτή	Κ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	M. Χορς	K. Παξινού, A. Μινωτής, Θ. Κωτσόπουλος K. Παναγιώτου, Λ. Καλλέργη
Euripides PHOENISSAE	G. Spatalas	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	M. Horsch	K. Paxinou, A. Minotis, T. Kotsopoulos, K. Panayiotou, L. Kallergis
Ευριπίδη ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ	Π. Λεκατσά	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	Γ. Σιαλιάνου	T. Βαρούτη	Θ. Κωτσόπουλος, Στ. K. Παναγιώτου, Α. Καλλέ, Μπιλιάρης
Euripides HERCULES FURENS	P. Lekatsas	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	G. Sisilianos	T. Varouti	T. Kotsopoulos, S. Vokovits, K. Panayiotou, L. Kallergis, G. Biniaris
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	Φ. Πολίτη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	K. Παξινού	M. Χορς	A. Μινωτής, K. Παξινού Θ. Κωτσόπουλος, I. Αποστολίδης
Sophocles OEDIPUS REX	F. Politis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	K. Paxinou	M. Horsch	A. Minotis, K. Paxinou, T. Kotsopoulos, I. Apostolidis
1966 Ευριπίδη ΙΚΕΤΙΔΕΣ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	Δ. Τερζάκη	Z. Νικολούδη	A. Κατσέλη, Στ. Βόκοβιτς, B. Κανάκης, Γκ. Μπιλιάρης
Euripides SUPPLIANTS	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	D. Terzakis	Z. Nikoloudi	A. Katseli, S. Vokovits, V. Kanakis, G. Biniaris
Ευριπίδη ΙΩΝ	N. Ποριώτη	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη	M. Παλλάντιου	P. Μάνου	N. Καζής, Ε. Χατζηραγγύρη, B. Κανάκης K. Παναγιώτου, Θ. Μοριδής
Euripides ION	N. Poriotis	T. Mouzenidis	K. Klonis	M. Pallandios	R. Manou	N. Kazis, H. Hadjiargyri, V. Kanakis, K. Panayiotou, T. Moridis
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	Φ. Πολίτη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	K. Παξινού	M. Χορς	A. Μινωτής, K. Παξινού, I. Αποστολίδης, Στ. Βόκοβιτς
Sophocles OEDIPUS REX	F. Politis	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	K. Paxinou	M. Horsch	A. Minotis, K. Paxinou, I. Apostolidis, S. Vokovits
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΝ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Χορς	A. Μινωτής, I. Αποστολίδης, Ε. Ζαφειρίου K. Παναγιώτου, B. Κανάκης
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS	I. Gryparis	A. Minotis	Kl. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Horsch	A. Minotis, I. Apostolidis, E. Zafiriou, K. Panayiotou, V. Kanakis
Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Θεοδωράκη	P. Μάνου	A. Κατσέλη, Γ. Αποστολίδης, Ε. Ζαφειρίου K. Παναγιώτου, Α. Δεληγιάννη
Euripides TROJAN WOMEN	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Theodorakis	R. Manou	A. Katseli, I. Apostolidis, E. Zafiriou, K. Panayiotou, A. Deligiannis
Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	B. Βασιλειάδη A. Φωκά	Γ. Χρήστου	M. Χορς	K. Παξινού, Γ. Μπιλιάρης, Στ. Βόκοβιτς, Ε. Χατζηραγγύρη, Ν. Τζόγιας
Aeschylus AGAMEMNON	I. Gryparis	A. Minotis	V. Vasiliadis A. Fokas	Y. Christou	M. Horsch	K. Paxinou, G. Biniaris, S. Vokovits, H. Hadjiaroyri, N. Tzoyias
1967 Σοφοκλή ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	T. Ρούσου	A. Μινωτή	B. Βασιλειάδη A. Φωκά	Θ. Αντωνίου	M. Χορς	A. Μινωτής, Στ. Βόκοβιτς, B. Κανάκης, Θ. Λειβαδίτης
Sophocles PHILOCTETES	T. Roussos	A. Minotis	V. Vasiliadis A. Fokas	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, S. Vokovits, V. Kanakis, T. Livaditis
Ευριπίδη ΙΩΝ	N. Ποριώτη	T. Μουζενιδή	Κλ. Κλώνη	M. Παλλάντιου	P. Μάνου	N. Καζής, Ε. Χατζηραγγύρη, Στ. Βόκοβιτς B. Κανάκης, Θ. Μοριδής
Euripides ION	N. Poriotis	T. Mouzenidis	K. Klonis	M. Pallandios	R. Manou	N. Kazis, H. Hadjiargyri, S. Vokovits, V. Kanakis, T. Moridis
Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	B. Βασιλειάδη A. Φωκά	Γ. Χρήστου	M. Χορς	K. Παξινού, Ε. Χατζηραγγύρη, Ν. Τζόγιας, Στ. Βόκοβιτς
Aeschylus AGAMEMNON	I. Gryparis	A. Minotis	V. Vasiliadis A. Fokas	Y. Christou	M. Horsch	K. Paxinou, E. Hadjiargyri, N. Tzoyias, S. Vokovits
Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ	A. Μελαχρινού	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Χορς	K. Παξινού, Α. Μινωτής, B. Κανάκης Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπιλιάρης

ΕΡΓΟ PLAY	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRANSLATION	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ DIRECTION	ΣΚΗΝΙΚΑ – ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ SETS – COSTUMES	ΜΟΥΣΙΚΗ MUSIC	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ CHOREOGRAPHY	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ MAIN CAST
Euripides HECUBA	A. Melachrinos	A. Minotis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Horsch	K. Paxinou, A. Minotis, V. Kanakis, S. Vokovits, G. Biniaris.
1968 Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ	I. Γρυπάρη	A. Σολομού	A. Σολομού	M. Αδάμη	Ντ. Τσάτσου Συμεωνίδη	N. Καζής, Σ. Βόκοβιτς, Κ. Παναγιώτου
Aeschylus SEVEN AGAINST THEBES	I. Gryparis	A. Solomos	A. Solomos	M. Adamis	D. Tsatsou Simeonidou	N. Kazis, S. Vokovits, K. Panayiotou
Ευριπίδη ΑΛΚΗΣΤΗ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά	M. Παλλάντιου	M. Διαμαντίδου	Ε. Χατζηαργύρη, Σ. Βόκοβιτς, Β. Κανάκης, Ν. Καζής, Θ. Μοριδής
Euripides ALCESTES	T. Stavrou	T. Mouzenidis	K. Klonis, A. Fokas	M. Pallandios	M. Diamantidou	E. Hadjiargyri, S. Vokovits, V. Kanakis, N. Kazis, T. Moridis
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ	Ε. Φερεντίνου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη, Φρ. Κάππου	Δ. Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	A. Κατσέλη, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης, Ο. Τουρνάκη
Euripides MEDEA	E. Ferentinou	L. Kostopoulos	K. Klonis, F. Kappos	D. Dragatakis	E. Zamboura	A. Katseli, V. Kanakis, G. Biniaris, O. Tournaki
Ευριπίδη ΡΗΣΟΣ	T. Ρούσσου	T. Μουζενιδη	Π. Μαντούδη	Γ. Κουρουπού	M. Χορς	Γρ. Βαφιάς, Β. Κανάκης, Γ. Μπινιάρης I. Αποστολίδης, Γ. Αργύρης, Ζ. Κονδύλη
Euripides RHESUS	T. Roussos	T. Mouzenidis	P. Mantoudis	G. Kouroupos	M. Horsch	G. Vafias, V. Kanakis, G. Biniaris, I. Apostolidis, Y. Argyris, Z. Kondyli
Αριστοφάνη ΙΠΠΕΙΣ	N. Σφυρόερα	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	Στ. Ξαρχάκου	T. Βαρούτη	Χρ. Νέζερ, Π. Ζερβός, Γκ. Μπινιάρης, Μ. Καλογιάννης
Aristophanes KNIGHTS	N. Sfyroeras	A. Solomos	G. Vakalo	'S. Xarchacos	T. Varouti	C. Nezer, P. Zervos, G. Biniaris, M. Kaloyiannis
1969 Ευριπίδη ΒΑΚΧΕΣ	Π. Πρεβελάκη	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	M. Χατζιδάκι	A. Ευαγγελίδη	Ε. Χατζηαργύρη, Ν. Τζόγιας, Β. Κανάκης Γκ. Μπινιάρης, Γ. Αργύρης
Euripides BACCHAE	P. Prevelakis	A. Solomos	G. Vacalo	M. Hadjidakis	A. Evangelidi	E. Hadjiargyri, N. Tzoyias, V. Kanakis, G. Biniaris, J. Argyris
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ	I. Γρυπάρη	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη	Δ. Δραγατάκη	Ε. Μίληση	Β. Ζαββακού, Γρ. Βαφιάς, Γκ. Μπινιάρης, Μ. Σκούντζου, Θ. Λειβαδίτης
Sophocles ANTIGONE	I. Gryparis	L. Kostopoulos	K. Klonis	D. Dragatakis	E. Milisi	V. Zavitsianou, G. Vafias, G. Biniaris, M. Skountzou, T. Livaditis
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Θρ. Σταύρου	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	M. Χατζιδάκι	T. Βαρούτη	Μ. Αρώνη, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση, Π. Καπιταίνεα, Π. Παπαδάκη
Aristophanes LYSISTRATA	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	M. Hadjidakis	T. Varouti	M. Aroni, P. Zervos, E. Halkousi, D. Kapitsinea, P. Panadaki
Ευριπίδη ΗΛΕΚΤΡΑ	T. Ρούσσου	T. Μουζενιδη	Π. Μαντούδη	Α. Ευαγγελάτου	M. Χορς	Ε. Χατζηαργύρη, Ν. Καζής, Στ. Βόκοβιτς Κ. Παναγιώτου, Β. Κανάκης
Euripides ELECTRA	T. Roussos	T. Mouzenidis	P. Mantoudis	A. Evangelatos	M. Horsch	H. Hadjiargyri, N. Kazis, S. Vokovits, K. Panayiotou, V. Kanakis
1970 Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ	Θρ. Σταύρου	T. Μουζενιδη	Σ. Βασιλείου	M. Αδάμη	M. Χορς	Ζ. Κονδύλη, Ν. Τζόγιας, Α. Κατσέλη, Γρ. Βαφιάς
Euripides IPHIGENIA IN AVLIS	T. Stavrou	T. Mouzenidis	S. Vasiliou	M. Adamis	M. Horsch	Z. Kondyli, N. Tzoyias, A. Katseli, G. Vafias
Αριστοφάνη ΝΕΦΕΛΕΣ	N. Σφυρόερα	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	Δ. Μούτση	T. Βαρούτη	Μ. Αρώνη, Στ. Βόκοβιτς Μ. Καλογιάννης, Ν. Καζής
Aristophanes CLOUDS	N. Sfyroeras	A. Solomos	G. Vacalo	D. Moutsis	T. Varouti	M. Aroni, S. Vokovits, M. Kaloyiannis, N. Kazis
Ευριπίδη ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΣ	Δ. Σάρρου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη	Δ. Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	Στ. Βόκοβιτς, Κ. Παναγιώτου, Γκ. Μπινιάρης Ο. Τουρνάκη, Θ. Μοριδής
Euripides HERACLEIDAE	D. Sarros	L. Kostopoulos	K. Klonis	D. Dragatakis	E. Zamboura	S. Vokovits, K. Panayiotou, G. Biniaris, O. Tournaki, T. Moridis
Σοφοκλή ΤΡΑΧΙΝΙΕΣ	T. Ρούσσου	A. Σολομού	Κλ. Κλώνη	Σ. Βασιλειάδη	N. Στεφάνου	Ε. Χατζηαργύρη, Β. Κανάκης Γκ. Μπινιάρης, Π. Καπιταίνεα
Sophocles TRACHINIAE	T. Roussos	A. Solomos	K. Klonis	S. Vasiliadis	N. Stefanou	E. Hadjiargyri, V. Kanakis G. Biniaris, P. Kapitsinea
Ευριπίδη ΡΗΣΟΣ	T. Ρούσσου	T. Μουζενιδη	Π. Μαντούδη	Γ. Κουρουπού	M. Χορς	Γρ. Βαφιάς, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης Γ. Αργύρης, Ζ. Κονδύλη
Euripides RHESUS	T. Roussos	T. Mouzenidis	P. Mantoudis	G. Kouroupos	M. Horsch	G. Vafias, V. Kanakis, G. Biniaris, G. Argyris, Z. Kondyli
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ	Ε. Φερεντίνου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη, Φρ. Κάππου	Δ. Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	A. Κατσέλη, Β. Κανάκης, Θ. Μοριδής, Γκ. Μπινιάρης, Ο. Τουρνάκη
Euripides MEDEA	E. Ferentinou	L. Kostopoulos	K. Klonis, F. Kappos	D. Dragatakis	E. Zamboura	A. Katseli, V. Kanakis, T. Moridis, G. Biniaris, O. Tournaki
1971 Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ	T. Ρούσσου	T. Μουζενιδη	Β. Βασιλειάδη	Στ. Βασιλειάδη	M. Χορς	Κ. Παναγιώτου, Γκ. Μπινιάρης, Στ. Βόκοβιτς, Β. Κανάκης
Aeschylus PERSIANS	T. Roussos	T. Mouzenidis	V. Vasiliadis	S. Vasiliadis	M. Horsch	K. Panayiotou, G. Biniaris, S. Vokovits, V. Kanakis
Ευριπίδη ΟΡΕΣΤΗΣ	A. Τερζάκη	A. Σολομού	Κλ. Κλώνη, I. Παπαντωνίου	M. Αδάμη	P. Μάνου	N. Κούρκουλος, Ε. Χατζηαργύρη, Β. Κανάκης, Στ. Βόκοβιτς, Ν. Παπακωνσταντίνου
Euripides ORESTES	A. Terzakis	A. Solomos	K. Klonis, I. Papantoniou	M. Adamis	R. Manou	N. Kourkoulos, E. Hadjiargyri, V. Kanakis, S. Vokovits, N. Papakonstantinou

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUMES	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ	Θρ. Σταύρου	Τ. Μουζενιδη	Σ. Βασιλείου	Μ. Αδάμη	Μ. Χόρς	Ζ. Κονδύλη, Π. Καπιτανέα, Ν. Τζόγιας, Ν. Καζής, Γρ. Βαφιάς
Euripides IFIGENIA IN AULIS	T. Stavrou	T. Mouzenidis	S. Vasiliou	M. Adamis	M. Horsch	Z. Kondyli, D. Kapitsinea, N. Tzoyias, N. Kazis, G. Vafias
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ	Ε. Φερεντίνου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη, Φρ. Κάππου	Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	Ε. Βεργή, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης, Ο. Τουρνάκη, Κ. Κοσμοπούλος
Euripides MEDEA	E. Ferendinou	L. Kostopoulos	K. Clonis	D. Dragatakis	E. Zamboura	E. Vergi, G. Biniaris, V. Kanakis, O.ournaki, K. Kosmopoulos
Ευριπίδη ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΣ	Δ. Σάρρου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη	Δ. Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	Ε. Βόκοβιτς, Κ. Παναγιώτου, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης, Ο. Τουρνάκη
Euripides HERACLEIDAE	D. Sarros	L. Kostopoulos	K. Clonis	D. Dragatakis	E. Zamboura	S. Vokovits, K. Panayiotou, G. Biniaris, V. Kanakis, O.ournaki
Ευριπίδη ΗΛΕΚΤΡΑ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Σ. Βασιλείου	Α. Ευαγγελάτου	Μ. Χόρς	Ε. Χατζηαργύρη, Στ. Βόκοβιτς, Ν. Καζής, Κ. Παναγιώτου, Β. Κανάκης
Euripides ELECTRA	T. Roussos	T. Mouzenidis	S. Vasiliou	A. Evangelatos	M. Horsch	H. Hadjiargyri, S. Vokovits, N. Kazis, K. Panayiotou, V. Kanakis
1972 Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Σ. Βασιλειάδη	Ζ. Νικολούδη	Μ. Αρώνη, Β. Κανάκης, Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπινιάρης, Κ. Παναγιώτου
Aeschylus AGAMEMNON	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Clonis, D. Fotopoulos	S. Vasiladis	Z. Nikoloudi	M. Aroni, V. Kanakis, S. Vokovits, G. Biniaris, K. Panayiotou
Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ	Κ.Χ. Μύρη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Δ. Τερζάκη	Μ. Χόρς	Α. Βαλάκου, Π. Φυσούση, Α. Κατσέλη, Ν. Τζόγιας, Δ. Βεάκης
Sophocles ELECTRA	K.H. Myris	S.A.Evangelatos	G. Patsas	D. Terzakis	M. Horsch	A. Valakou, P. Fyssoun, A. Katseli, N. Tzoyias, D. Veakis
Αισχύλου ΧΟΗΦΟΡΕΣ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνιδη	Ε. Χατζηαργύρη, Χρ. Πολίτης, Μ. Αρώνη, Γκ. Μπινιάρης, Ν. Καζής
Aeschylus CHOEPHOROE	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Clonis, D. Fotopoulos	S. Vasiladis	D. Tsatsou - Simeonidou	E. Hadjiargyri, Ch. Politis, M. Aroni, G. Biniaris, N. Kazis
Αισχύλου ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Ζ. Νικολούδη	Μ. Αρώνη, Χρ. Πολίτης, Κ. Παναγιώτου, Β. Κανάκης, Ε. Ζαφειρίου
Aeschylus EUMENIDES	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Clonis, D. Fotopoulos	S. Vasiladis	Z. Nikoloudi	M. Aroni, Ch. Politis, K. Panayiotou, V. Kanakis, E. Zafiriou
Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ	Θρ. Σταύρου	Σ. Καραντινού	Ν. Νικολάου	Ν. Ρώτα	Τ. Βαρούτη	Κ. Παναγιώτου, Π. Ζερβός, Ε. Ζαφειρίου, Βερ. Δεληγιάννη, Θ. Σαρρή
Aristophanes ECCLESIAZUSAE	T. Stavrou	S. Karantinos	N. Nikolaou	N. Rotas	T. Varouti	K. Panayiotou, P. Zervos, E. Zafiriou, V. Deligianni, T. Sarris
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Θρ. Σταύρου	Α. Σολομού	Γ. Βακαλό	Μ. Χατζιδάκι	Τ. Βαρούτη	Μ. Αρώνη, Π. Ζερβός, Π. Καπιτανέα, Π. Παπαδάκη, Θ. Σαρρή
Aristophanes LYSISTRATA	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	M. Hadjidakis	T. Varouti	M. Aroni, D. Zervos, P. Kapitsinea, P. Papadaki, T. Sarris
Αισχύλου ΠΕΡΣΕΣ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Β. Βασιλειάδη	Στ. Βασιλειάδη	Μ. Χόρς	Κ. Παναγιώτου, Γκ. Μπινιάρης, Στ. Βόκοβιτς, Β. Κανάκης
Aeschylus PERSIANS	T. Roussos	T. Mouzenidis	V. Vasiladis	S. Vasiladis	M. Horsch	K. Panayiotou, G. Biniaris, S. Vokovits, V. Kanakis
1973 Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	Φ. Πολίτη	Τ. Μουζενιδη	Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Μ. Χόρς	Μ. Κατράκης, Α. Κατσέλη, Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης
Sophocles OEDIPUS REX	F. Politis	T. Mouzenidis	D. Fotopoulos	St. Vassiliadis	M. Horsch	M. Katrakis, A. Katseli, St. Vokovits, G. Biniaris, V. Kanakis
Ευριπίδη ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ	Κ. Βάρναλη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Στ. Γαζουλέα	Μ. Χόρς	Μ. Αρώνη, Ν. Τζόγιας, Χρ. Πολίτης, Ν. Τσακίρογλου, Α. Γλυκοφρύδη
Euripides HIPPOLYTUS	K. Varvalis	S.A. Evangelatos	G. Patsas	St. Gazouleas	M. Horsch	M. Aroni, N. Tzoyias, Ch. Politis, N. Tsakiroglou, A. Glykofridi
Αισχύλου ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	Τ. Ρούσσου	Τ. Μουζενιδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Ζ. Νικολούδη	Μ. Αρώνη, Β. Κανάκης, Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπινιάρης, Κ. Παναγιώτου
Aeschylus AGAMEMNON	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Clonis, D. Fotopoulos	St. Vasiladis	Z. Nikoloudi	M. Aroni, V. Kanakis, St. Vokovits, Gh. Biniaris, K. Panayiotou

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUMES	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
Αισχύλου ΧΟΗΦΟΡΕΣ	T. Ρούσου	T. Μουζενίδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Ε. Χατζηαργύρη, Χρ. Πολίτης, Μ. Αρώνη, Γ. Μπινιάρης, Ν. Καζής
Aeschylus CHOEPHOROES	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Klonis, D. Fotopoulos	S. Vasiliadis	D. Tsatsou - Symeonidou	E. Hadjiargyri, Ch. Politis, M. Aroni, G. Biniaris, N. Kazis
Αισχύλου ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ	T. Ρούσου	T. Μουζενίδη	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Ζ. Νικολούδη	Μ. Αρώνη, Χρ. Πολίτης, Κ. Παναγιώτου, Β. Κανάκης, Ε. Ζαφειρίου
Aeschylus EUMENIDES	T. Roussos	T. Mouzenidis	K. Klonis, D. Fotopoulos	S. Vasiliadis	Z. Nikolouidi	M. Aroni, Ch. Politis, K. Panayiotou, V. Kanakis, E. Zafiriou
Αριστοφάνη ΒΑΤΡΑΧΟΙ	Α. Μελαχρινού	Α. Σολομού	Σ. Χαρατσιδίη	Μ. Χατζιδάκι	Ε. Τσουκαλά	Στ. Βόκοβιτς, Π. Ζερβός, Α. Καλλέργης, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης
Aristophanes FROGS	A. Melachrinou	A. Solomos	S. Haratsidis	M. Hadjidakis	E. Tsoukala	S. Vokovits, P. Zervos, L. Kallergis, V. Kanakis, G. Biniaris
Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ	Θρ. Σταύρου	Σ. Καραντινού	Ν. Νικολάου	Ν. Ρώτα	Τ. Βαρούτη	Κ. Παναγιώτου, Π. Ζερβός, Ε. Ζαφειρίου, Βερ. Δελιγιάννη, Θ. Σαρρής
Aristophanes ECCLESIAZUSAE	T. Stavrou	S. Karantinos	N. Nikolaou	N. Rotas	T. Varouti	K. Panayiotou, P. Zervos, E. Zafiriou, V. Deligianni, T. Sarris
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ	Ε. Φερεντινίου	Λ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη	Δ. Δραγατάκη	Ε. Ζαμπούρα	Α. Κατσέλη, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης, Θ. Ιωαννίδου, Κ. Κοσμόπουλος
Euripides MEDEA	E. Ferentinou	L. Kostopoulos	K. Klonis	D. Dragatakis	E. Zamboura	A. Katseli, V. Kanakis, G. Biniaris, T. Ioannidou, K. Kosmopoulos
Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ	Κ.Χ. Μύρη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Δ. Τερζάκη	Μ. Χόρς	Α. Βαλάκου, Ν. Τσακίρογλου, Α. Κατσέλη, Ν. Τζόγιας, Δ. Μαλαβέτας
Sophocles ELECTRA	K.H. Myris	S.A. Evangelatos	G. Patsas	D. Terzakis	M. Horsch	A. Valakou, N. Tsakiroglou, A. Katseli, N. Tzoyias, D. Malavetas
Ευριπίδη ΟΡΕΣΤΗΣ	Α. Τερζάκη	Α. Σολομού	Κλ. Κλώνη, Ι. Παπαντωνίου	Μ. Αδάμη	Ρ. Μάνου	Δ. Μαλαβέτας, Ε. Χατζηαργυρη, Στ. Βόκοβιτς, Β. Κανάκης, Ν. Παπακωνσταντίνου
Euripides ORESTES	A. Terzakis	A. Solomos	K. Klonis, I. Papantoniou	M. Adamis	R. Manou	D. Malavetas, E. Hadjiargyri, S. Vokovits, V. Kanakis, N. Papakonstantinou

1974 Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ	T. Ρούσου	T. Μουζενίδη	Δ. Φωτόπουλου	Μ. Αδάμη	Μ. Χόρς	Μ. Κατράκης, Α. Συνοδιού, Γκ. Μπινιάρης, Χρ. Πολίτης
Aeschylus PROMETHEUS BOUND	T. Roussos	T. Mouzenidis	D. Fotopoulos	M. Adamis	M. Horsch	M. Katrakis, A. Synodinou, G. Biniaris, Ch. Politis
Ευριπίδη ΑΛΚΗΣΤΗ	Θρ. Σταύρου	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	—	Τ. Βαρούτη	Μ. Ζαφειροπούλου, Ν. Τσακίρογλου, Θ. Μοριδής, Α. Καλλέργης, Ζ. Τσάπελης
Euripides ALCESTIS	T. Stavrou	S.A. Evangelatos	G. Patsas	—	T. Varouti	M. Zafiropoulou, N. Tsakiroglou, T. Moridis, L. Kallergis, Z. Tsapelis
Ευριπίδη ΚΥΚΛΩΠΑΣ	Α. Πάλλη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Ν. Ρώτα	Μ. Χόρς	Γρ. Βαφιάς, Στ. Βόκοβιτς, Θ. Καρακατσάνης
Euripides CYCLOPS	A. Pallis	S.A. Evangelatos	G. Patsas	N. Rotas	M. Horsch	G. Vafias, S. Vokovits, T. Karakatsanis
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ (ανεβλήθη - επιστράτευση)	Θρ. Σταύρου	Α. Σολομού	Γ. Βακαλό	Μ. Χατζιδάκι	Τ. Βαρούτη	Μ. Αρώνη, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση, Π. Καπιτανέα, Θ. Σαρρής, Α. Πασπάτη
Aristophanes LY SISTRATA (cancelled due general mobilization)	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	M. Hadjidakis	T. Varouti	M. Aroni, D. Zervos, E. Haikoussi, P. Kapitsinea, T. Sarris, A. Paspati
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	Φ. Πολίτη	Τ. Μουζενίδη	Δ. Φωτόπουλου	Στ. Βασιλειάδη	Μ. Χόρς	Μ. Κατράκης, Α. Κατσέλη, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης
Sophocles OEDIPUS REX	F. Politis	T. Mouzenidis	D. Fotopoulos	S. Vasiliadis	M. Horsch	M. Katrakis, A. Katseli, G. Biniaris, V. Kanakis
Ευριπίδη ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ	Κ. Βάρναλη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Στ. Γαζουλέα	Μ. Χόρς	Χρ. Πολίτης, Μ. Αρώνη, Ν. Τζόγιας, Ν. Τσακίρογλου, Ε. Ρήγα, Α. Γλυκοφρυδη
Euripides HIPPOLYTUS	K. Varnalis	S.A. Evangelatos	G. Patsas	S. Gazouleas	M. Horsch	Ch. Politis, M. Aroni, N. Tzoyias, N. Tsakiroglou, E. Riga, A. Glykofrydi
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Ι. Γρυπάρη	Α. Σολομού	Ν. Νικολάου	Β. Τενίδη	—	Α. Συνοδιού, Στ. Βόκοβιτς, Β. Κανάκης, Θ. Μοριδής, Δ. Μαλαβέτας
Sophocles ANTIGONE	I. Gryparis	A. Solomos	N. Nikolaou	V. Tenidis	—	A. Synodinou, S. Vokovits, V. Kanakis, T. Moridis, D. Malavetas

1975 Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ	Ι. Γρυπάρη	Α. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου	Μ. Χόρς	Α. Μινωτής, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης, Χρ. Πάρλας, Ο. Τουρνάκη
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS	I. Gryparis	A. Minotis	K. Klonis, D. Fotopoulos	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, G. Biniaris, V. Kanakis, Ch. Parlas, O. Tournaki
Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ	Θρ. Σταύρου	Α. Σολομού	Κλ. Κλώνη	Μ. Θεοδωράκη	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Ε. Χατζηαργύρη, Α. Βαλάκου, Κ. Παναγιώτου, Α. Καλλέργης
Euripides TROJAN WOMEN	T. Stavrou	A. Solomos	K. Klonis	M. Theodorakis	D. Tsatsou - Symeonidou	E. Hadjiargyri, A. Valakou, K. Panayiotou, L. Kallergis
Ευριπίδη ΒΑΚΧΕΣ	Κ. Βάρναλη	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	—	Μ. Χόρς	Α. Βαλάκου, Ν. Τσακίρογλου, Στ. Βόκοβιτς, Ζ. Τσάπελης
Euripides BACCHAE	K. Varnalis	S.A. Evangelatos	G. Patsas	—	M. Horsch	A. Valakou, N. Tsakiroglou, S. Vokovits, Z. Tsapelis
Αριστοφάνη ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ	Θρ. Σταύρου	Α. Σολομού	Γ. Βακαλό	Μ. Χατζιδάκι	Τ. Βαρούτη	Μ. Αρώνη, Π. Ζερβός, Ε. Χαλκούση, Π. Καπιτανέα, Π. Παπαδάκη, Θ. Σαρρής
Aristophanes LY SISTRATA	T. Stavrou	A. Solomos	G. Vakalo	M. Hadjidakis	T. Varouti	M. Aroni, D. Zervos, E. Haikoussi, P. Kapitsinea, P. Papadaki, T. Sarris

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUMES	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
1976 Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ Ι. Γρυπάρη		A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου	M. Χόρς	A. Μινωτής, Β. Κανάκης, Γκ. Μπινιάρης, Ο. Τουρνάκη, Μ. Σκούντζου
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS I. Gryparis		A. Minotis	K. Klonis, D. Fotopoulos	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, G. Biniaris, V. Kanakis, O.ournaki, M. Skountzou
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ Π. Πρεβελάκη		A. Σολομού	Κλ. Κλώνη, Ι. Παπαντωνίου	Β. Τενίδη	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Ε. Χατζηαργύρη, Ν. Τζόγιας, Β. Κανάκης, Λ. Καλλέργης
Euripides MEDEA P. Prevelakis		A. Solomos	K. Klonis, I. Papantoniou	V. Tenidis	D. Tsatsou - Symeonidou	Ε. Hadjiargyri, Ν. Tzoyias, V. Kanakis, L. Kallergis
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ Θρ. Σταύρου		Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Δ. Τερζάκη	M. Χόρς	A. Βαλάκου, Στ. Κυριακίδης, Θ. Μοριδής, Κ. Κοκκάκης, Τ. Βουλαλάς
Euripides IPHIGENIA IN TAURIS T. Stavrou		S.A. Evangelatos	G. Patsas	D. Terzakis	M. Horsch	A. Valakou, S. Kyriakidis, T. Moridis, K. Kokkakis, T. Voulalas
1977 Σοφοκλή ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ Τ. Ρούσσου		A. Μινωτή	Β. Βασιλειάδη, Α. Φωκά	Θ. Αντωνίου	M. Χόρς	A. Μινωτής, Στ. Βόκοβιτς, Χρ. Πάρλας, Β. Κανάκης
Sophocles PHILOCTETES T. Roussos		A. Minotis	V. Vassiliadis, Α. Φωκέρη	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, S. Vokovits, Ch. Parlas, V. Kanakis
Ευριπίδη ΕΛΕΝΗ Τ. Ρούσσου		A. Σολομού	Κλ. Κλώνη, Α. Φασιανού	Γ. Ξενάκη	Ν. Τσάτσου Συμεωνίδη	A. Συνοδιού, Β. Κανάκης, Ν. Τζόγιας, Γκ. Μπινιάρης, Στ. Βόκοβιτς
Euripides HELENA T. Roussos		A. Solomos	K. Klonis, Α. Fasianos	Υ. Xenakis	D. Tsatsou - Symeonidou	A. Synodinou, V. Kanakis, N. Tzoyias, G. Biniaris, S. Vokovits
Αριστοφάνη ΙΠΠΕΙΣ Ν. Σφυρόερα		A. Σολομού	Γ. Βακαλό	Στ. Ξαρχάκου	Ν. Τσάτσου -	Γκ. Μπινιάρης, Π. Ζερβός, Στ. Βόκοβιτς,
Aristophanes KNIGHTS N. Styroeras		A. Solomos	G. Vakalo	S. Xarchakos	D. Tsatsou - Symeonidou	G. Biniaris, P. Zervos, S. Vokovits, T. Sarris, K. Kokkakis
Αισχύλου ΙΚΕΤΙΔΕΣ Κ.Χ. Μύρη		Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Στεφανέλλη	Μ. Θεοδωράκη	M. Χόρς	Ε. Χατζηαργύρη, Στ. Βόκοβιτς, Γκ. Μπινιάρης, Ζ. Τσάπελης, Κ. Παναγιώτου
Aeschylus SUPPLIANTS K.H. Myris		S.A. Evangelatos	Υ. Stefanellis	M. Theodorakis	M. Horsch	Ε. Hadjiargyri, S. Vokovits, G. Biniaris, Z. Tsapelis, K. Panayiotou
1978 Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ Ι. Γρυπάρη		Δ. Ροντήρη	Κλ. Κλώνη, Α. Φωκά	Δ. Μητρόπουλου	Λουκίας	Ε. Χατζηαργύρη, Χρ. Πάρλας, Α. Κατσέλη, Ν. Τζόγιας
Sophocles ELECTRA I. Gryparis		D. Rontiris	K. Klonis, Α. Φωκά	Δ. Mitropoulos	Loukia	Ε. Hadjiargyri, Ch. Parlas, A. Katseli, N. Tzoyias
Αριστοφάνη ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ Α. Ροσόλυμου		A. Σολομού	Ι. Παπαντωνίου	Μ. Χατζιδάκι	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Ντ. Ηλιόπουλος, Λ. Καλλέργης, Γκ. Μπινιάρης, Ε. Χαλκούση, Κ. Παναγιώτου
Aristophanes THESMOFORIAZUSAE A. Rosolymos		A. Solomos	I. Papantoniou	M. Hadjidakis	D. Tsatsou - Symeonidou	D. Iliopoulos, L. Kallergis, G. Biniaris, E. Halkousi, K. Panayiotou
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ Ι. Γρυπάρη		A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου	M. Χόρς	A. Μινωτής, Γκ. Μπινιάρης, Β. Κανάκης, Ο. Τουρνάκη, Μ. Σκούντζου
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS I. Gryparis		A. Minotis	K. Klonis, D. Fotopoulos	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, G. Biniaris, V. Kanakis, O.ournaki, M. Skountzou
Ευριπίδη ΜΗΔΕΙΑ Π. Πρεβελάκη		A. Σολομού	Κλ. Κλώνη, Ι. Παπαντωνίου	Β. Τενίδη	Ν. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Ε. Χατζηαργύρη, Ν. Τζόγιας, Λ. Καλλέργης, Γρ. Βαφιάς, Κ. Παναγιώτου
Euripides MEDEA P. Prevelakis		A. Solomos	K. Klonis, I. Papantoniou	V. Tenidis	D. Tsatsou - Symeonidou	Ε. Hadjiargyri, Ν. Tzoyias, L. Kallergis, G. Vafias, K. Panayiotou
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ Γερ. Σπαταλά		A. Μινωτή	Δ. Φωτόπουλου	Μ. Θεοδωράκη	M. Χόρς	Ε. Χατζηαργύρη, Α. Μινωτής, Μ. Σκούντζου, Β. Κανάκης, Χρ. Πάρλας
Euripides PHOENISSAE G. Spatalas		A. Minotis	D. Fotopoulos	M. Theodorakis	M. Horsch	Ε. Hadjiargyri, A. Minotis, M. Skountzou, V. Kanakis, Ch. Parlas
1979 Αριστοφάνη ΟΡΝΙΘΕΣ Α. Ροσόλυμου		A. Σολομού	Α. Φασιανού	Δ. Σαμίου (επιμέλεια)	Ντ. Τσάτσου Συμεωνίδη	Στ. Βόκοβιτς, Π. Ζερβός, Γκ. Μπινιάρης, Γρ. Βαφιάς
Aristophanes BIRDS A. Rossolymos		A. Solomos	A. Fasianos	D. Samiou (compiled by)	D. Tsatsou - Symeonidou	S. Vokovits, P. Zervos, G. Biniaris, G. Vafias
Ευριπίδη ΙΩΝ Τ. Ρούσσου		Γ. Θεοδοσιάδη	Γ. Πάτσα	Θ. Μικρούτσικου	Ντ. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Κ. Καστανάς, Μ. Σκούντζου, Ι. Ψαρράς, Γ. Τσιτσόπουλος, Μ. Ζαφειροπούλου
Euripides ION T. Roussos		G. Theodosiadi	G. Patsas	T. Mikroutsikos	D. Tsatsou - Symeonidou	K. Kastanas, M. Skountzou, T. Psarras, G. Tsiropoulos, M. Zafiropoulou
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ Γερ. Σπαταλά		A. Μινωτή	Δ. Φωτόπουλου	Μ. Θεοδωράκη	M. Χόρς	Ε. Χατζηαργύρη, Α. Μινωτής, Μ. Σκούντζου, Β. Κανάκης
Euripides PHOENISSAE G. Spatalas		A. Minotis	D. Fotopoulos	M. Theodorakis	M. Horsch	Ε. Hadjiargyri, A. Minotis, M. Skountzou, V. Kanakis

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUME	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
Αριστοφάνη ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ	A. Ροσόλυμου	A. Σολομού	I. Παπαντωνίου	M. Χατζιδάκι	Nt. Τσάτσου Συμεωνίδη	K. Παναγιώτου, E. Χαλκούση, E. Ζαφειρίου, Γκ. Μπνιάρης, Λ. Καλλέργης, Π. Ζερβός
Aristophanes THESMOFORIAZUSAE	A. Rosolymos	A. Solomos	I. Papantoniou	M. Hadjidakis	D. Tsatsou - Symeonidou	K. Panayiotou, E. Halkousi, H. Zafiriou, G. Biniaris, L. Kallergis, P. Zervos
Αισχύλου ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ	T. Ρούσσου	A. Μινωτή	B. Φωτόπουλου	Γ. Κουρουπού	M. Χόρς	A. Μινωτής, E. Χατζηγαργύρη, Στ. Βόκοβιτς, Χρ. Πάρλας
Aeschylus PROMETHEUS BOUND	T. Roussos	A. Minotis	V. Fotopoulos	G. Kouroupos	M. Horsch	A. Minotis, E. Hadjiargyri, S. Vokovits, Ch. Parlas
1980						
Ευριπίδη ΗΛΕΚΤΡΑ	T. Ρούσσου	Γ. Θεοδοσιάδη	Γ. Πάτσα	X. Χάλαρη	Nt. Τσάτσου Συμεωνίδη	M. Σκούντζου, K. Καστανάς, Στ. Βόκοβιτς, K. Παναγιώτου
Euripides ELECTRA	T. Roussos	G. Theodosiadis	G. Patsas	Ch. Halaris	D. Tsatsou - Symeonidou	M. Skountzou, K. Kastanas, S. Vokovits, K. Panayiotou
Αριστοφάνη ΑΧΑΡΝΕΙΣ	Θρ. Σταύρου	K. Μπάκα	I. Παπαντωνίου	B. Τενίδη	Nt. Τσάτσου - Συμεωνίδη	I. Φαράς, B. Κανάκης, Γ. Αργύρης, T. Βουλαλάς, Γ. Τσιτσόπουλος
Aristophanes ACHARNIANS	T. Stavrou	K. Bakas	I. Papantoniou	V. Tenidis	D. Tsatsou - Symeonidou	I. Psarras, V. Kanakis, Y. Argyris, T. Voulalas, G. Tsitsopoulos
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ	Γερ. Σπαταλά	A. Μινωτή	Δ. Φωτόπουλου	M. Θεοδωράκη	M. Χόρς	E. Χατζηγαργύρη, A. Μινωτής, M. Σκούντζου, B. Κανάκης, Χρ. Πάρλας, Z. Τσάπελης
Euripides PHOENISSAE	G. Spatalas	A. Minotis	D. Fotopoulos	M. Theodorakis	M. Horsch	E. Hadjiargyri, A. Minotis, M. Skountzou, V. Kanakis, Ch. Parlas, Z. Tsapelis
Σοφοκλή ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	T. Ρούσσου	A. Μινωτή	B. Βασιλειάδη A. Φωκά	Θ. Αντωνίου	M. Χόρς	A. Μινωτής, Στ. Βόκοβιτς Χρ. Πάρλας, B. Κανάκης
Sophocles PHILOCTETES	T. Roussos	A. Minotis	V. Vasiliadis A. Fokas	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, S. Vokovits, Ch. Parlas, V. Kanakis
1981						
Ευριπίδη ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ	A. Μελαχρινού	Θ. Κωστόπουλου	Κλ. Κλώνη, A. Φωκά	Γ. Κουμεντάκη	Nt. Τσάτσου Συμεωνίδη	A. Συνοδινού, B. Κανάκης, N. Τζογιάς, K. Καστανάς, Γ. Τσιτσόπουλος
Euripides IPHIGENIA IN TAURIS	A. Melachrinos	T. Kotsopoulos	K. Klonis, A. Fokas	G. Koumentakis	D. Tsatsou - Symeonidou	A. Synodinou, V. Kanakis, N. Tzoyias, K. Kastanas, G. Tsitsopoulos
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	Φ. Πολίτη	T. Μουζενίδη	Γ. Στεφανέλλη	Σ. Βασιλειάδη		M. Κατράκης, E. Χατζηγαργύρη, Λ. Καλλέργης, Χρ. Πάρλας, Z. Τσάπελης
Sophocles OEDIPUS REX	F. Politis	T. Mouzenidis	Y. Stefanellis	S. Vasiliadis		M. Katrakis, E. Hadjiargyri, L. Kallergis, Ch. Parlas, Z. Tsapelis
Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ	K. Κολώτα	N. Χαράλαμπος	Γ. Ζιάκα	M. Χριστοδουλίδη		T. Voulalas, I. Psarras, K. Panayiotou, K. Helmi
Aeschylus SEVEN AGAINST THEBES	K. Kolotas	N. Charalambous	Y. Ziakas	M. Christodoulidis		E. Χατζηγαργύρη, A. Μινωτής, B. Κανάκης, M. Σκούντζου
Ευριπίδη ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ	Γερ. Σπαταλά	A. Μινωτή	Δ. Φωτόπουλου	M. Θεοδωράκη	M. Χόρς	E. Hadjiargyri, A. Minotis, V. Kanakis, M. Skountzou
Euripides PHOENISSAE	G. Spatalas	A. Minotis	D. Fotopoulos	M. Theodorakis	M. Horsch	A. Βαλάκου, N. Τσακίρογλου, A. Κατσέλη, N. Τζογιάς, T. Βουλαλάς
Σοφοκλή ΗΛΕΚΤΡΑ	K.Χ. Μύρης	Σ.Α. Ευαγγελάτου	Γ. Πάτσα	Δ. Τερζάκη	M. Χόρς	A. Valakou, N. Tsakiroglou, A. Katsefi, N. Tzoyias, T. Voulalas
Sophocles ELECTRA	K.H. Myris	S.A. Evangelatos	G. Patsas	D. Terzakis	M. Horsch	M. Αρώνη, Nt. Ηλιόπουλος, Π. Ζερβός, E. Χαλκούση, Τζ. Γαρμψή
Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ	A. Ροσόλυμου	A. Σολομού	Γ. Βακαλό	M. Χατζιδάκι	Nt. Τσάτσου - Συμεωνίδη	M. Aroni, D. Iliopoulos, P. Zervos, E. Halkousi, J. Garbi
Aristophanes ECCLESIAZUSAE	A. Rosolymos	A. Solomos	G. Vakalo	M. Hadjidakis	D. Tsatsou - Symeonidou	
1982						
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	M. Βολανάκη	M. Βολανάκη	P. Μίτσελ Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου		N. Κούρκουλος, K. Χέλημ, K. Κοσμόπουλος, Γ. Δάνης
Sophocles OEDIPUS REX	M. Volanakis	M. Volanakis	R. Mitchel D. Fotopoulos	T. Antoniou		N. Kourkoulos, K. Helmi, K. Kosmopoulos, G. Danis
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ	I. Γρυπάρη	A. Μινωτή	Κλ. Κλώνη, Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου	M. Χόρς	A. Μινωτής, N. Τζογιάς, B. Κανάκης, O. Τουρνάκη, Στ. Βόκοβιτς
Sophocles OEDIPUS AT COLONUS	I. Gryparis	A. Minotis	K. Klonis D. Fotopoulos	T. Antoniou	M. Horsch	A. Minotis, N. Tzoyias, V. Kanakis, O.ournaki, S. Vokovits
Αριστοφάνη ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ	A. Ροσόλυμου	A. Σολωμού	I. Παπαντωνίου	M. Χατζιδάκι	Nt. Τσάτσου - Συμεωνίδη	Λ. Καλλέργης, Θ. Καρακασάνης, B. Κανάκης, K. Παναγιώτου, E. Χαλκούση
Aristophanes THESMOFORIAZUSAE	A. Rosolymos	A. Solomos	I. Papantoniou	M. Hadjidakis	D. Tsatsou - Symeonidou	L. Kallergis, T. Karakatsanis, V. Kanakis, K. Panayiotou, E. Halkousi
Αριστοφάνη ΠΛΟΥΤΟΣ	K. Βάρναλη	K. Αποστόλου	Λ. Ζαίμη	N. Ρώτα	Γ. Μέτση	Στ. Βόκοβιτς, B. Κανάκης, Γ. Τσιτσόπουλος, Χρ. Μάντζαρης, Θ. Μοριδής, Γ. Παρτσαλάκης
Aristophanes PLUTUS	K. Varnalis	K. Apostolou	L. Zaimi	N. Rotas	Y. Metsis	S. Vokovits, V. Kanakis, G. Tsitsopoulos, C. Magtzaris, T. Moridis, G. Partsalakis
Ευριπίδη ΟΡΕΣΤΗΣ	Γ. Σεβαστικογλου	Γ. Σεβαστικογλου	Σ. Χαρατσιδη	Γ. Κουρουμπου	N. Καρρά	N. Tsakiroglou, M. Skountzou, T. Voulalas
Euripides ORESTES	G. Sevastikoglou	G. Sevastikoglou	S. Haratsidis	G. Kouroupos	N. Karra	N. Tsakiroglou, M. Skountzou, T. Voulalas

ΕΡΓΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ	ΣΚΗΝΙΚΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ	ΜΟΥΣΙΚΗ	ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
PLAY	TRANSLATION	DIRECTION	SETS - COSTUMES	MUSIC	CHOREOGRAPHY	MAIN CAST
1983 Ευριπίδη ΤΡΩΑΔΕΣ	Στ. Ντουφεξή	Στ. Ντουφεξή	Σ. Χαρατσιδη	Χρ. Χάλαρη	N. Ζούκα	M. Σκούντζου, N. Τσακίρογλου
Euripides TROJAN WOMEN	S. Doufexis D. Miliadis	S. Doufexis	S. Haratsidis	C. Halaris	N. Zouka	M. Skountzou, N. Tsakiroglou, O. Tournaki, I. Psarras
Αριστοφάνη ΕΙΡΗΝΗ	Θρ. Σταύρου	K. Μπάκα	I. Παπαντωνίου	B. Τενίδη	E. Πήττα	Θ. Καρακατσάνης, Γ. Αργύρης, N. Μπουσδούκος, Γ. Τσιτσόπουλος
Aristophanes PEACE	T. Stavrou	K. Bakas	I. Papantoniou	V. Tenidis	E. Pitta	T. Karakatsanis, Y. Argyris, N. Bousdoukos, Y. Tsitsopoulos
Σοφοκλή ΑΙΑΣ	K. Κολώτας	N. Χαλαλάμπους	B. Φωτόπουλου	M. Χριστοδουλιδη	M. Αλβανού	Χρ. Καλαβρούζος, K. Παναγιώτου, K. Καστανάς, T. Βουλαλάς, N. Κατσέλη
Sophocles AJAX	K. Kolotas	N. Charalambous	V. Fotopoulos	M. Christodoulidis	M. Albanou	C. Kalanrouzos, K. Panayiotou, K. Kastanas, T. Voulalas, N. Katseli
Ευριπίδη ΟΡΕΣΤΗΣ	Γ. Σεβαστικोगλου	Γ. Σεβαστικोगλου	Σ. Χαρατσιδη	Γ. Κουρουπού	N. Καρρά	N. Tsakiroglou, M. Skountzou, T. Voulalas
Euripides ORESTIS	G. Sevastikoglou	Y. Sevastikoglou	S. Haratsidis	G. Kouropous	N. Karra	N. Tsakiroglou, M. Skountzou, T. Voulalas
1984 Ευριπίδη ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ	K. Βάρναλη	N. Περέλη	A. Χρυσικοπουλου	Χ. Χάλαρη	Λ. Σεϊτανίδου	A. Θεοδωρακόπουλος, A. Πασπάτη, Γ. Κάσδαγλης
Euripides HIPPOLYTUS	K. Varnalis	N. Perelis	A. Chrysikou	C. Halaris	L. Seitanidou	A. Theodorakopoulos, A. Paspañ, Y. Kasdaglis
Αριστοφάνη ΝΕΦΕΛΕΣ	K. Βάρναλη	K. Μπάκα	N. Στεφάνου	E. Καραϊνδρου	Σ. Σπυράτου	I. Ψαρράς, Γ. Δάνης
Aristophanes CLOUDS	K. Varnalis	K. Bakas	N. Stefanou	H. Karaindrou	S. Spyratou	I. Psarras, G. Danis
Σοφοκλή ΑΝΤΙΓΟΝΗ	K.X. Μύρη	Γ. Ρεμούνδου	Γ. Πάτσα	Γ. Τσαγκάρη	Χ. Μανταφούνη	M. Σκούντζου, N. Τσακίρογλου, Γ. Αργύρης, K. Καστανάς
Sophocles ANTIGONE	K.H. Myris	G. Remoundos	G. Patsas	G. Tsagaris	H. Mantafounis	M. Skountzou, N. Tsakiroglou, Y. Argyris, K. Kastanas
1985 Ευριπίδη ΒΑΚΧΕΣ	Γ. Χειμωνά	Γ. Σεβαστικोगλου	Σ. Χαρατσιδη	Γ. Κουρουμπου	E. Πήττα	N. Τσακίρογλου, B. Κανάκης, M. Σκούντζου, K. Καστανάς, I. Ψαρράς
Euripides BACCHAE	G. Chimonas	G. Sevastikoglou	S. Haratsidis	G. Kouropous	E. Pitta	N. Tsakiroglou, B. Kanakis, M. Skountzou, K. Kastanas, I. Psarras
Ευριπίδη ΕΚΑΒΗ	T. Ρούσσου	Λ. Κωστόπουλου	I. Παπαντωνίου	Θ. Αντωνίου	B. Λάγκου	M. Skountzou, K. Kastanas, I. Psarras, O. Tournaki, Χρ. Καλαβρούζος, Γ. Κάσδαγλης, B. Πάλλης, Χ. Λιάσκου
Euripides HECUBA	T. Roussos	L. Kostopoulos	I. Papantoniou	T. Antoniou	V. Langos	A. Katseli, O. Tournaki, C. Kalanrouzos, Y. Kasdaglis, V. Pallis, C. Liaskou
Αριστοφάνη ΠΛΟΥΤΟΣ	K. Βάρναλη	Λ. Ρονκόνι	Δ. Φωτόπουλου	Δ. Σαββόπουλου	---	Σ. Παράβας, Δ. Διαμαντίδου, Γ. Δάνης, Σ. Κωσταντόπουλος, Γ. Τσιτσόπουλος, N. Μπουσδούκος, K. Αρσένη, Γ. Παρτσαλάκης
Aristophanes PLUTUS	K. Varnalis	L. Ronconi	D. Fotopoulos	D. Savvopoulos	---	S. Paravas, D. Diamantidou, G. Danis, S. Konstantopoulos, G. Tsitsopoulos, N. Bousdoukos, K. Arseni, G. Partsalakis
1986 Ευριπίδη ΗΛΕΚΤΡΑ	T. Ρούσσου	Γ. Μιχαηλιδη	Δ. Ζαρεϊφη	T. Αντωνίου	---	M. Σκούντζου, K. Καρράς, Λ. Παπαγιάννη, T. Βουλαλάς
Euripides ELECTRA	T. Roussos	G. Michailidis	D. Zarifis	T. Antoniou	---	M. Skountzou, K. Karras, L. Papagianni, T. Voulalas
Αριστοφάνη ΒΑΤΡΑΧΟΙ	K. Σταματίου	K. Μπάκα	I. Παπαντωνίου	Γ. Τσαγκάρη	P. Καπετανάκη	T. Καρακατσάνης, Γ. Μιχαλακόπουλος, N. Τσακίρογλου, I. Ψαρράς, T. Συριώτης
Aristophanes FROGS	K. Stamatiou	K. Bakas	I. Papantoniou	G. Tsangaris	R. Kapetanaki	T. Karakatsanis, G. Michalakopoulos, N. Tsakiroglou, I. Psarras, T. Syriotis
Αριστοφάνη ΠΛΟΥΤΟΣ	K. Βάρναλη	Λ. Ρονκόνι	Δ. Φωτόπουλου	Δ. Σαββόπουλου	---	Σ. Παράβας, M. Μαρμαρινού, Γ. Δάνης, Σ. Κωνσταντόπουλος, Γ. Τσιτσόπουλος, N. Μπουσδούκος, K. Αρσένη, Γ. Παρτσαλάκης
Aristophanes PLUTUS	K. Varnalis	L. Ronconi	D. Fotopoulos	D. Savvopoulos	---	S. Paravas, M. Marmarinou, Y. Danis, S. Konstantopoulos, Y. Tsitsopoulos, N. Bousdoukos, K. Arseni, G. Partsalakis
1987 Αισχύλου ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ	T. Ρούσσου	K. Μπάκα	A. Σαραντόπουλου	B. Τενίδη	P. Καπετανάκη	K. Καρράς, I. Ψαρράς, N. Μπουσδούκος
Aeschylus SEVEN AGAINST THEBES	T. Roussos	K. Bakas	A. Sarantopoulos	V. Tenidis	R. Kapetanaki	K. Karras, I. Psarras, N. Bousdoukos
Σοφοκλή ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	A. Μερτάνη - Λίζα	Γ. Μιχαηλιδη	Δ. Φωτόπουλου	Θ. Αντωνίου	---	N. Τσακίρογλου, A. Βαλάκου, Γ. Μοσχιδής, T. Βουλαλάς
Sophocles OEDIPUS REX	A. Mertani-Liza	G. Michailidis	Δ. Φωτόπουλου	T. Antoniou	---	N. Tsakiroglou, A. Valakou G. Moschidis, T. Voulalas
Αριστοφάνη ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ	K. Ταχτσή	Γ. Μαργαρίτης	Σ. Χαρατσιδης	M. Γρηγορίου	E. Πίττα	M. Χρονοπούλου, Σ. Κωνσταντόπουλος Γ. Παρτσαλάκης
Aristophanes ECCLESIAZUSAE	K. Tachtsis	G. Margaritis	S. Haratsidis	M. Grigoriou	E. Pitta	M. Chronopoulou, S. Konstantopoulos G. Partsalakis

---

ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Προϊστάμενος Μηχανικών Σκηνής
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ

Προϊστάμενος Κομμωτής
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΕΝΔΡΟΣ

Προϊστάμενος Ηλεκτρολογικού
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΠΑΣ

Προϊσταμένη Βεστιαρίου
ΣΤΕΛΛΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

Προϊστάμενος Ζωγραφικών εργαστηρίων
ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ

Προϊστάμενος Ξυλουργείων
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Προϊστάμενος Ηχητικού
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Προϊσταμένη Ραπτικών Εργαστηρίων
ΒΟΥΛΑ ΖΟΥΛΗ

Προϊστάμενος Φροντιστηρίου
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑΣ

Προϊστάμενος Ελεγκτών Εισιτηρίων
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΚΑΤΖΙΟΣ

ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: ΓΙΑΝΝΑ ΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Α. ΜΟΥΖΕΝΙΔΟΥ, Σ. ΜΑΤΖΙΡΗ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ: «ΝΙΚ. ΔΕΡΒΗΣ» ΤΗΛ.: 34.65.427

THE NATIONAL THEATRE TECHNICAL STAFF

Chief Stage Technician
YANNIS GAΪTANOS

Chief Hairdresser
GIORGOS SKENDROS

Chief Electrician
PANAYOTIS KOURPAS

Wardrobe Mistress
STELLA IKONOMIDOU

Chief of the Art-Studios
STRATOS SARANTIDIS

Head of Carpenter's Shop
DIMITRIS PAPAIOANNOU

Chief Sound Technician
GRIGORIS IOANNOU

Head of Costumes Making
VOULA ZOULI

Property Master
LEFTERIS ATHANASOULAS

Box Office Manager
EVANGELOS GATZIOS

COVER AND PROGRAMME ART DESIGNER: YANNA NIKIS
TEXT SUPERVISED BY: A. MOUZENIDOU, S. MATZIRI
OFFSET PRINTING: "N. DERVIS" TEL.: 34.65.427

ΔPX. 200
DRC. 200